

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๑ วันอังคารที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๑๘

ทหาร: ชัยชนะธุรกิจ ขวามันการเมือง
เมืองหลวงประตูกี่ถูกเผา

เสียมจากชาวเกาหลี
ศึกธรมล

เสียมบ่วงใจจากอเมริกัน

๕ บาท

การจู่โจมขอม

ประชาชาติ

วันพุธที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

ฉบับพิเศษ ราคา ๑.๐๐

กฤษณะ เตரியมพร
 เมื่อก่อน พลเอก กฤษณะ
 รั้งตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย
 เมื่อก่อน พลเอก
 นายทหารชั้นนายพล
 ส่วนหน้าผู้บังคับ
 พากวาดระบอบ
 ทหารประจํา
 เมื่อก่อน
 ลงสู่

ศพ.บ้านนาทาศึกษาคอ
 หัวใจจากถูกพลายราบ

กฤษณ์-พด
 พด เอกกฤษณะ สิวะรา ฟู
 บัญชีการกรอกขู่ให้ขบถ กัดจาว
 ถึงความรู้สึกส่วนตัวว่า

คำขาดห้าไม่งแย่ง

ประชาชน
 อ่าน
 ประชาชาติ
 เพราะ
 ประชาชาติ
 เป็นของ ประชาชน

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์จตุรัส ชั้น ๓ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ. ๘๒ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

.....หากพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ คกกระป้องกันว่าที่เสนาธิการใหญ่กองทัพไทยคราวนี้ ฝ่ายทหารสหรัฐฯจะไม่เสียใจ...วงในแจ้งว่า เพราะท่านเสช่าเกรียง บินจัสแม็คให้รับบริษัทใหม่เข้าทำงานในฐานที่พแทนบริษัทเก่า จัสแม็คไม่ยอม เอาทหารอเมริกันมาทำงานเองเครียดกันทั้งท่านเสช่าและจัสแม็ค....

.....กรมตำรวจตกลงใจซื้อปืน เอ็ม.๑๖ เอ.๑ แทนปืน เอ็ม.เค.ของเยอรมัน ข้อครั้งนี้จะซื้อจากโรงงานทำอาวุธปืนในสิงคโปร์ ไม่ได้ซื้อจากสหรัฐฯโดยตรง..ลี้กวนยุกนั้งยิ้ม...

.....เจ้าชายอากา ข่าน ข้าหลวงใหญ่สำนักงานผู้ลี้ภัยสหประชาชาติมาไทย...เสนอความช่วยเหลือเป็นเสื้อผ้าและอาหารแก่ผู้ลี้ภัยชาวญวน ลาว เขมร เป็นมูลค่า ๒๕๐ ล้านบาท....มหาดไทยบอกว่า เมืองไทยผลิตอาหารและเครื่องนุ่งห่มได้เอง ขอเป็นเงินสักดีกว่า....

.....หลายวันก่อน ไทยขอเครื่องบินสหรัฐฯหลายลำ...ทูตใหญ่นายบ้านขาว-ไวท์เฮาส์ บอกว่า "ไม่มีให้"

.....นายคาไปนอก หัวือหวามาหลายครั้ง รองนายกฯจะไปบ้าง ราว ๆ เดือนตุลาคม จะไปอินโดนีเซียในฐานะแขกของรัฐบาลบ้านนั้น...ก่อนหน้านั้น นายพลอินโดนีเซีย ที่ปรึกษาประธานาธิบดีซูฮาร์โต และเป็นอดีตผู้บัญชาการทหาร จะมาเยือนไทยในกลางเดือนหน้าในในฐานะแขกของรัฐบาลไทย.....

....."อกล้ออเมริกัน" เจอมรสุมอีก...หลังจากอุทธรณ์แปดครั้ง โคนศักดิ์ระจุกอนประชาชนแห่งนครสารพันทุกเขยารดเอกอัครราชทูตอเมริกันไปแล้ว กองเซ็นเซอร์ก็บอกอนุมัติให้ฉาย...ไม่กี่วันต่อมา บอกใหม่ "อย่าเพิ่งออกฉายได้ใหม่ สถานการณ์ไม่อำนวย"....

ทาน / เกรียงศักดิ์ / บินสหรัฐฯ / อากา ข่าน / ไทยขอเครื่องบิน / รองนายกฯ / อกล้ออเมริกัน

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
 ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑๒

วันอังคารที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๑๘

บรรณาธิการบริหาร

พันศักดิ์ วัฒนรัตน์

บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา

ชญญา ผลอนันต์

บรรณาธิการข่าวในประเทศ

พิภพ ธงไชย

บรรณาธิการข่าวต่างประเทศ

ดิถี ดิถีรัตน์

บรรณาธิการข่าวเศรษฐกิจ

รังสรรค์ ชนะพรพันธุ์

บรรณาธิการบทความ

สุชาติ สวัสดิ์ศรี

บรรณาธิการศิลป์

นิวดี กองเพชร

การตน : กวน

ผู้สื่อข่าวในประเทศ

ปิ่นดดา เลิศล้ำอำไพ

มนตรี จิ่งสิริอรักษ์

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

Moncel Barang, Paris

Mike Marrow, S.E. Asia

B. Goodfellow, Washington D.C.

Ken Ohara, Tokyo

Jean Thoraval, Hanoi

Jean Lavis Arnaud, Saigon

Paul Wilson, Kuala Lumpur

ผู้จัดการ

มงคล วัฒนสิงห์ชัย

ฝ่ายหาโฆษณา

อมรศรี ธีระบัญชาศักดิ์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

สมศักดิ์ วงศ์รัฐปัญญา

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็มเอเอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์

กรุงเทพฯ ๕

โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๑๗๐๑-๕ ต่อ ๔๒

และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๗๒๘,

๓๖๘๕๖ ต่อ ๒๗

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย

โทร. ๘๑๐๐๘๕

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๒

พ.ศ. ๒๕๑๘ โทร. ๒๒๕๑๗๖-๘

จัดรีส์ ๒

หน้า 56

หน้า 10

หน้า 36

คุณคงหาว่าผมเสือก

ติดตาม 'จตุรัส' ของคุณมาตั้งแต่ฉบับที่ ๓ เห็นกอง บก. คุณแล้วทำให้หนักถึงสังคมศาสตร์ปริทัศน์ของคุณสุดชาติเหลือกำลัง เห็นฉบับรายสามเดือนออกมาแล้ว ไม่ทราบว่าจะประสบผลอะไรถึงออกรายเดือนไม่ได้ หวังว่าของคงไม่กลายเป็นรายสัปดาห์ เป็นรายบ้กหรือรายเดือน เข้าใจว่าคงไม่ใช่เบอการออก 'ปริทัศน์' แล้วหันมาออก 'จตุรัส' กันนะ

พูดถึงเนื้อหาในเล่มก็ค่อยๆ หรือครบ แต่เรื่องบางเรื่องก็ขิ้นตนแล้วก็จบลงอย่างคออๆ อย่าง 'บ้านเขา' บางอันอ่านแล้วก็ไม่ได้อะไรมากนัก

ที่ผมชอบอย่างก็คือการพูดถึงสังคมของชาวไทย อย่างเช่นที่พูดถึงความวุ่นวายในประชาธิปไตยกับนักการเมือง ผมว่าที่คุณน่าจะพูดถึงอีกคือ บทบาทของสถาบันหรือสมาคมวิชาชีพหนังสือพิมพ์

ผมเองเป็นคนนอกเห็นแล้วยังแข็ง มั่นยืนอยู่ตั้งมากมายไม่เห็นบทบาทอะไร ผันแต่จะรวมกันเป็นสภาหรือบางเรื่องต้องทำให้ปรากฏไม่เห็นทำ อย่างเรื่องของชาวเปอนเลอดที่สมาคมหนังสือพิมพ์ เรื่องการตายของช่างภาพบางกอกโพสต์ แล้วก็อีกมากมาย

ผมว่าคุณทำเรื่องนี้ออกมาให้ปรากฏก็ดี แต่ก็นั่นแหละ คุณอาจจะหาแนวร่วมไม่ได้ ถ้าคุณทำเรื่องนี้ นักเห็นไว้อยากกันออกแล้วเรื่อง 'อตร.ให้ของขาว' ผมกล้าทำนายได้เลยว่า ไม่ทันน้ำลายแห้งเรื่องก็จะเงียบหายไป แล้วสมาคมสามสี่สมาคมในหมู่พวกคุณก็งออยู่ต่อไป ไม่เชื่อก็คอยดู

ที่ว่ามาคุณคงหาว่าผมเสือก แต่ก็นั่นแหละ เงิน ๖ สลึงหรือ ๕ บาทที่ผมขอหนังสือพวกคุณอ่านมันก็มีค่า เว้นเสียแต่ว่าพวกคุณจะไม่คุ้มค่าจตุรัส ๔

เงินของประชาชนอย่างพวกผมเท่านั้นเอง แคนันคงไม่เป็นไร ถ้าจะมีสำนักกันบ้าง ไม่ตะโกนบ้าว้าวว่าเป็นของประชาชน เพื่อประชาชนขั้นหยัดเคียงข้างประชาชน ฟังแล้วมันทุเรศครับ

พจนารถ ไกรแก้ว
ตรอกวัดใหญ่ บางยี่เรือ

ข้อใจเรื่องต้นหวด

จากประโยคที่ว่า "...สำนักงานของหวดไม่ค่อยจะมีสติน ทเห็นกมแต่ สีเขียว เต็มไปหมด จะเป็นเพราะหวดผมแแกนกลางเป็นชาวนามากก็เป็นได้"

อยากทราบว่า สีเขียว ทวานเป็นสีเขียวทอนไหน และสีเขียวทวานจะเป็นสีเขียวชวานาหรือไม้ เท้าที่ผมรู้จักสีเขียวอยู่หลายคู่ด้วยกัน อย่างเช่น สีเขียวเทศบาล สีเขียวขมาของทหาร และสีเขียวนาเงิน ชงเป็นสีเขียวของแบงค์ดอลลาร์อเมริกัน

เหลือง รวงข้าว
ตรอกจันท์ กรุงเทพฯ

ตอบ ผมก็ไม่ค่อยเข้าใจเรื่องสีเหมือนคุณ ถามฝ่ายศิลป์เขาแล้วเขาก็ยอนว่า เหลืองก็มมาก เหลืองพระ

เหลืองของชาวเอเชีย ทำนองนี้ไม่ได้มีเหลืองรวงข้าวอย่างเดียวหรอก!

กอง บก

แยะแล้วจตุรัส

อ่านจตุรัสฉบับ 'ปลุกระดมมวลชนฝ่ายขวากลาง' แล้ว ก็อยากจะเป็นคุ่มง แต่พออดดวงแล้ว เลยเปลี่ยนใจเพราะดวงผมเป็นชายครับ ชายที่ไม่ได้เป็นชายในชาย หรือชายสุดลมทมประตุ เอาว่าเป็นชายก็แล้วกัน รู้ใหม่ว่าผมเขียนหนังสือมือชาย

มอย่อนทมผมว่า 'จตุรัส' แยะแล้วก็คือ 'คอลัมน์เศรษฐกิจ' อ่านอย่างให้ความสนใจ มองหาตารางที่บอกไว้ในเรื่อง หาไม่เจอ เปิดจนหมดเล่มก็ไม่เจอ แยะนาคครับ ถ้าเปลือปล้อยให้พลาดกันแบบนั้น ถ้าคุณพลาดเรื่องเล็กๆ อย่างนี้ แล้วเรื่องใหญ่ๆ ที่มีความสำคัญคุณจะไม่พลาดบ้างเชียวหรือ เดือนแล้วทำตามเสียนะ อย่าลืมนะผมก็มักปลุกระดมเหมือนกันเดี๋ยวก็จะปลุกให้เพื่อน ๆ ผมเลิกอ่านเท่านั้นเอง

แก้ว ทำพระจันทร์
กรุงเทพฯ

ตอบ

ลงให้แล้วครับ ไม่อยากแก้ตัว

ตารางที่ ๑ รายได้ขั้นต่ำต่อวัน อันจำเป็นแก่การมีชีวิตอยู่รอด ของประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ (เมษายน ๒๕๑๗)	
ภูมิภาค	รายได้ขั้นต่ำต่อวัน
กรุงเทพมหานคร	๒๗.๘๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒๖.๓๓
ภาคเหนือ	๒๕.๘๔
ภาคกลางและตะวันออก	๒๔.๖๕
ภาคใต้	๒๕.๔๕

ทุกฉบับที่ผ่านมา
จตุรัส

ได้พิสูจน์แล้วว่า
เป็นหนังสือข่าวกรอง

ที่มีเนื้อหาตรงตามข้อเท็จจริงมากที่สุด
ทั้งข่าวในและนอกประเทศ

อ่านจตุรัส สัมผัสความจริง ทุกวันอังคาร

สมาชิกเผด็จการใหม่

สถานการณ์ทางการเมืองของไทย เดียวาน พอจะเรียกได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่เข้าได้เข้าเข็มพอดัว ฝ่ายประชาชนถูกแยกออกเป็นฝ่ายชายฝ่ายขวา

ขวานั้นก็แยกออกจากกันอีก เป็นขาจัด กับขวาอะลุ่มอล่วย ขวานั้นก็แยกเป็นขาจัด กับซ้ายอะลุ่มอล่วย

ในคณะรัฐบาลนั้นเล่า ก็แบ่งออกเป็นขาจัดเพราะหัวเงิน กับขวาทอยากทำให้ขวาทางหลายอยู่รอดด้วย กลยุทธต่าง ๆ นานา เพื่อกกลางฝ่ายซ้ายทั้งหมดก่อนที่จะฟาดฟันกับฝ่ายขวาด้วยกันเอง

ประเทศไทยดูเหมือนว่าจะเป็ประเทศเดียวที่ยังมีโครงร่างที่เรียกกันว่า 'ประเทศประชาธิปไตย' กับเขาได้บ้าง ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ รอบๆ บ้านเรา กลายเป็นประเทศซึ่งมีระบบอนาธิปไตย หรือเผด็จการกันไปหมดแล้ว

สมาชิกสมาคมอาเซียน ที่ไทยเป็นสมาชิกอยู่นั้น แต่ละประเทศต่างก็มีเผด็จการประจำประเทศของตน แต่เผด็จการเหล่านั้น ต่างก็อยู่ในรูปของรัฐสภาและคณะรัฐบาลที่เป็นพลเรือนกันทงหน หรืออัยหนงหนนคือ

'เผด็จการโดยพลเรือน' เพราะอย่างนดอกกระมัง ที่ประเทศเหล่านั้นยังอ้างได้ว่า ประเทศของตนนั้นเป็นประเทศประชาธิปไตยกันอยู่ เพราะว่ายังไม่มรัฐบาลทหารปกครองอย่างตรงไปตรงมาเท่านั้นเอง

ไทยนั้นก็กำลังตกอยู่ในภาวะซึ่งกำลังคืบคลานเข้าสู่ฐานะนั้น ซึ่งขอให้สังเกตได้จากพฤติกรรมของรัฐบาลพลเรือนในขณะนี้

จริงอยู่ รัฐบาลนได้ทำการเปิดความสัมพันธ์กับประเทศสาธารณะรัฐประชาชนจีน และกำลังหาทางเปิดความสัมพันธ์ระดับปกติกับเพื่อนบ้านของไทย เช่น เขมร และเวียดนามเหนือได้ ก็เท่ากับว่ารัฐบาลกำลังยอมรับความจริง ที่ได้พยายามเมืมาเป็นเวลาช้สิบกว่าปี

แต่การยอมรับสิ่งเหล่านี้ รัฐบาลก็ได้เตรียมพร้อมที่จะรับสถานการณ์ไว้แล้วเช่นกัน กล่าวคือถึงแม้ว่ารัฐบาลจะจำต้องยกเลิก พรบ. การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะทางฝ่ายจีน ได้ลือเป็นข้อแม้ในการเปิดความสัมพันธ์กับไทย แต่รัฐบาลก็ได้เตรียมกฎหมายความมั่นคงแห่งชาติขึ้นมาแทน

กฎหมายฉบับนี้ เป็นที่น่าสังเกตกันว่าความละม้ายคล้ายคลึงกับกฎหมายมั่นคงของประเทศสมาชิกเพื่อนบ้านของเรา และก็เพราะกฎหมายแบบนี้เองที่ทำให้ประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน ได้รับสมญานามว่าเป็นประเทศแห่งเผด็จการพลเรือน

ความมั่นคงของประเทศ เป็นสิ่งที่คนไทยทุกคนควรที่จะปกป้องและปรารถนา แต่ตามร่างของพรบ.ฉบับ

นี้ ที่มีการเผยแพร่กันออกมานั้นก็แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลใดก็ตาม ที่ใช้กฎหมายฉบับนี้ในทางที่ผิดแล้วละก็ ในมิชามินานประเทศไทยก็จะม่เผด็จการ โดยรัฐสภาอีกประเทศหนึ่ง

ปัญหาจึงไม่ได้อยู่ที่ว่า ความมั่นคงของประเทศนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญหรือไม่ แต่ปัญหาอยู่ที่ว่ารัฐบาลกำลังเล่นอะไรอยู่กับชีวิตของประเทศและของประชาชนด้วยคำว่า 'ความมั่นคงแห่งชาติ'

รัฐบาลขวัญอ่อนต่อเหตุการณ์ในอินโดจีน ถึงขนาดที่ต้องออกกฎหมายเช่นนี้เขี้ยวหรือ

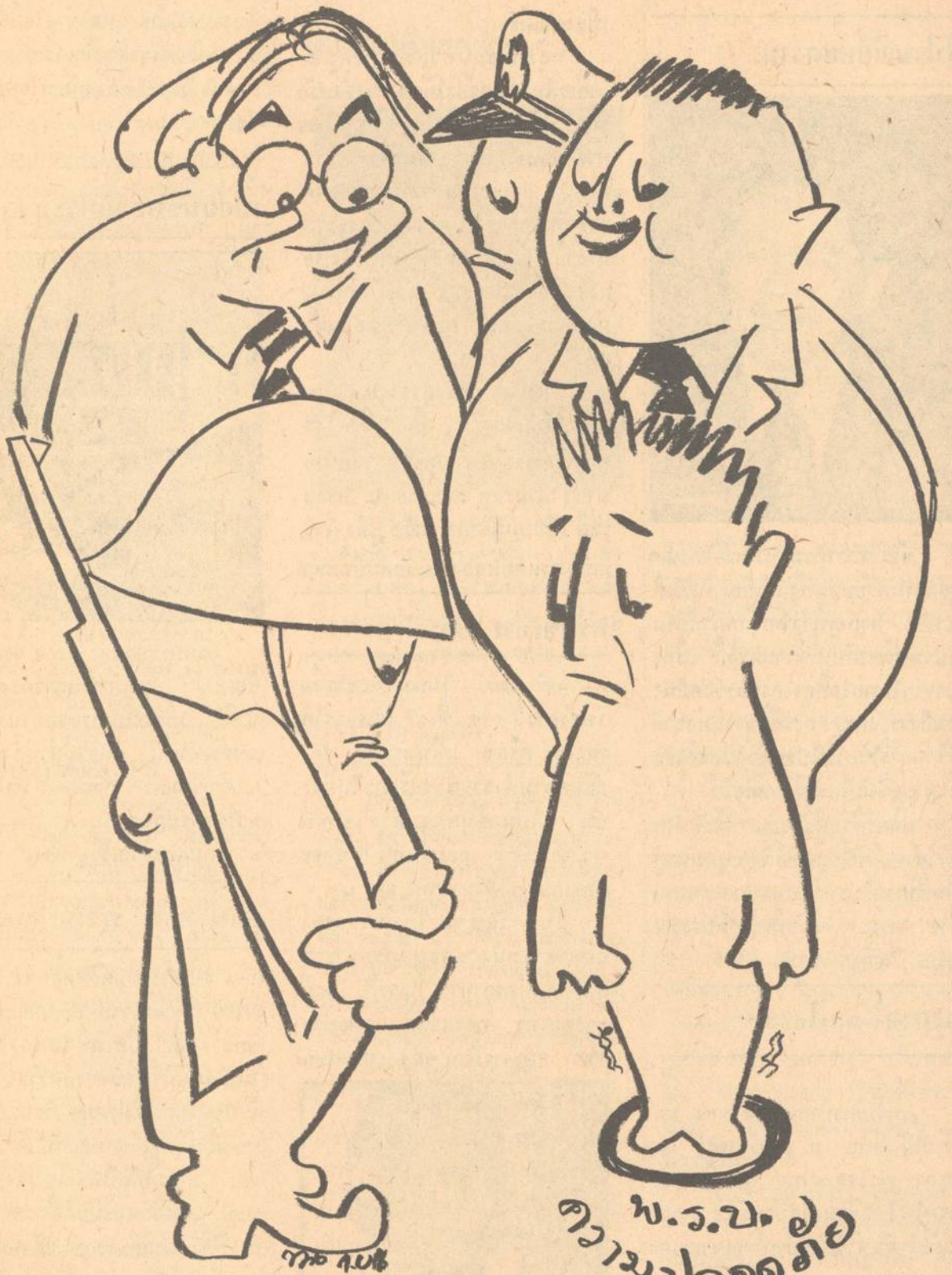
รัฐบาลไม่คิดบ้างหรือว่า อาวุธสำหรับใช้ต่อสู้ศัตรูของไทยว่าจะเป็รัฐบาลไหน ๆ ก็ตามสังคมนักคือระบบประชาธิปไตย

ที่รัฐบาลกล่าวอ้างว่าจะให้ความคุ้มครองอย่างเต็มที่ แต่พออ่านพรบ.ฉบับนี้ดูแล้วก็รู้ว่า คำกล่าวอ้างของรัฐบาลนั้นไม่เป็นความจริง

แน่ที่เดียวที่กลุ่มคนบางกลุ่มจะคับค้วด้วยความดีใจ เขาเหล่านั้นลมไปว่า เผด็จการที่แจ่งกราวนั้น ไม่แน้เสมอไปที่จะเป็นประ โยชน์ต่อเขา

เหล่าท่านนายธนาคาร พ่อค้าชาวต่างประเทศ และพ่อค้าชาวไทยผู้ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย ที่กำลังกลัวฝ่ายซ้ายอยู่ในขณะนี้ ท่านลมนรงค์ กิตติขจรง่ายและเร็วจริง

ท่านเคยมีประสบการณ้เช่นนั้นมาแล้ว จนกระทั่งท่านนั้นแหละที่เป็นผู้ให้เงินฝ่ายซ้าย โคนล้มสามคนนั้น ท่านยังต้องการสงัดด้วยกันเช่นนี้นอกหรือ

พ.ร.บ. ๑๑
ความปลอดภัย

ไปรษณีย์หยุดงาน

ข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขหยุดงานพร้อมกันตั้งแต่เที่ยงคืนวันที่ ๕ กย. สาเหตุทำให้เจ้าหน้าที่กรมไปรษณีย์พากันหยุดงานครั้งนี้ เนื่องจากไม่พอใจทางกระทรวงคมนาคมถ่วงร่ำพรบ. การสื่อสารแห่งชาติไว้ ทำให้กรมไปรษณีย์ไม่สามารถยกฐานะขึ้นเป็นรัฐวิสาหกิจได้

พลตรี สิริโยธิน ได้รับปากกับเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ที่ชุมนุมกันอยู่ที่หน้ากรมไปรษณีย์กลางว่าจะเสนอร่าง พรบ. ฉบับเข้าสู่ที่ประชุมกรม. ในวันที่ ๑๖ กย. □

ครูภาคใต้ถูกโจรจับ

ครูประจำภาค ๓ คน ของ รร. บ้านเนินทนิล อ. บันนังสตาร์ จ. ยะลา ถูกโจร ๓ คน บุกรุกเข้าจับตัวจากในโรงเรียนเมื่อบ่ายวันที่ ๘ กย. แล้วนำตัวเข้าไปในป่าเพื่อเขาสะอะเขต อ. เมือง ต่อมาครูชาย ๒ คนได้รับการปล่อยตัวกลับ โจรคงกักไว้แต่นางมาระ อูมะสะ ครูหญิง จตุรัส ๘

เพียงคนเดียว

กลุ่มพิทักษ์สวัสดิภาพครูได้เคลื่อนไหวเรียกร้องให้ทางการจังหวัดยะลาจับตัวครุหญิงผู้นั้น ด้วยการเข้าพบและเจรจากับผู้ว่าราชการจังหวัด และเตรียมการให้ครูในสามจังหวัด ยะลา บันตตาน นราธิวาสประท้วงด้วยการหยุดสอนหนังสือแต่ครูในอำเภอยะหา และอำเภอบันนังสตาร์ ในยะลาได้เริ่มหยุดสอนตั้งแต่วันที่ ๕ กย. แล้ว

นายภักดี เทือกสุวรรณ นายอำเภอบันนังสตาร์ เปิดเผยว่า โจรที่มาทำการจับครูไปนั้น ชื่อนายนาแว นามะสุด และนายเตะ มะรอรัด เป็นสมนของนายเจ๊ะ กุดิง โจรทั้งสองหารแหม่มสองคนเมื่อต้นบทแล้ว

ศรีสุขเป็น อตร.

มติ กรม. ในการประชุมเมื่อวันที่ ๕ กย. นี้ เห็นควรให้ พล.ตท. ศรีสุข มหันทรเทพ รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายบริหารในปัจจุบัน เป็นอธิบดีกรมตำรวจแทน พล.ตอ. พจน์ เกกะนันท์ ซึ่งจะปลดเกษียณไปในวันที่ ๑ ตค. นี้

ในคำวันที่ ๑๐ ได้มีการเสียงฉลองตำแหน่งแก่อธิบดีกรมตำรวจคนใหม่ที่ห้องอาหาร "ดาว" โดยมี นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ฯลฯ เป็นแขก.

ในงานอยู่ด้วย แหล่งข่าวใกล้ชิดคาดว่าการเจรจาเพื่อเตรียมงานด้านตำรวจให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล □

เปลี่ยนชื่อกรมประมวล

กรมประมวลข่าวกลาง จะเปลี่ยนชื่อเป็น 'สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ' และจะขึ้นตรงต่อตัวนายกรัฐมนตรีเท่านั้น โดยไม่ผ่านสำนักนายกรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม ทั้งเพื่อความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ใ้งานเป็นความลับและรวดเร็วมากขึ้น □

ต้าน พรบ. ความปลอดภัย

จากการลงมติรับหลักการ ร่าง พรบ. รักษาความปลอดภัยแห่งชาติของ กรม. เมื่อวันที่ ๒ กย. ได้ก่อให้เกิดปฏิกิริยาคัดค้านกว้างขวางยิ่งขึ้นในสัปดาห์ที่ผ่านมา สามสมาคมหนังสือพิมพ์ ได้ประชุมกันเมื่อวันที่ ๘ กย. และมีมติเป็นเอกฉันท์คัดค้าน พรบ. ฉบับนี้ และมีมติตั้งคณะกรรมการพิจารณาศึกษารายละเอียดเพื่อดำเนินการคัดค้าน

นอกจากสถาบันหนังสือพิมพ์ยังมีกลุ่มบุคคลอีกหลายกลุ่มร่วมคัด

กันด้วย อาทิเช่น สหภาพเพื่อสิทธิ และเสรีภาพ, กลุ่มสยามสังคมนิยม ประกอบขึ้นจาก นายแพทย์ อาจารย์ และนักธุรกิจ, สหภาพแรงงานต่างๆ และกลุ่มนักศึกษาหลายสถาบัน โดยเหตุผลในการคัดค้านสรุปได้ว่าเป็นกฎหมายที่เป็นภัยต่อเสรีภาพ ของประชาชน'

นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า ร่าง พรบ. ฉบับนี้ยังไม่ได้เป็นกฎหมาย ที่มีผลบังคับใช้ การแสดงความคิดเห็น ต่อร่าง พรบ. ฉบับนี้อย่างกว้างขวาง จากประชาชนเป็นสิ่งที่ดี คณะกรรมการกฤษฎีกาของรัฐบาลจะต้องรับ ความเห็นเหล่านั้น ไปประกอบการพิจารณาด้วย

พล.อ. กฤษณ์ให้ความเห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎหมาย ฉบับนี้ แต่ควรแก้ไขบางขั้นตอนที่ ทำลายสิทธิเสรีภาพประชาชน □

ขิงขบวนการผู้ว่าฯ

เมื่อวันที่ ๗ ก.ย. นี้ ขบวนการผู้ว่าฯ สุราษฎร์ธานี ซึ่งเดินทางกลับ จากการเปิดอบรมลูกเสือชาวบ้าน ที่หมู่บ้านกระซุม ต. พวงชมพูคอน อ. เคียนนา ได้ถูกระดมยิงเมื่อขบวนรถวิ่งถึงหลัก กม. ที่ ๑๖ โดยผู้ก่อการร้ายประมาณ ๑๐๐ คน

ในการโจมตีครั้งนี้ มีพล ตำรวจเสียชีวิต ๒ นาย และลูกเสือชาวบ้านหญิง ๑ คน ผู้ว่าฯ ผ่านการโจมตีไปอย่างปลอดภัย

พลตำรวจปรีชา เพชรชู ผู้บาดเจ็บคนหนึ่งจากการโจมตีครั้งนี้ยืนยันว่า ในบรรดา ผกก. ที่โจมตีนั้น มีบางคนร่วมอยู่ในการอบรมลูกเสือชาวบ้านด้วย □

ชาติชายไปสหรัฐฯ

รมต. ต่างประเทศ จะเดินทาง ไปสหรัฐฯ ระหว่างวันที่ ๑๖ ก.ย. ถึงวันที่ ๑๑ ต.ค. เพื่อร่วมประชุมประจำปีของสหประชาชาติ และการประชุมของคณะมนตรีองค์การ สปอ.

ผู้อพยพในไทย

พอ. ประกอบ ประยูรโกศราช รมช. มหาดไทยเปิดเผยเมื่อวันที่ ๑๑ ก.ย. ว่า ผู้อพยพชาติต่างๆ ที่อยู่ในประเทศไทยขณะนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น ๕๐,๐๐๐ คน เป็นลาวประมาณสามหมื่น และเขมรประมาณสองหมื่น ผู้อพยพชาวเขมรบางส่วนอยากกลับประเทศเขมร หลังจากที่เขาสามารถกลับเข้าสู่กรุงพนมเปญแล้ว

เจ้าชายฮารุคิน อากา ข่าน ข้าหลวงใหญ่สำนักผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ได้เดินทางมาเยือนผู้ลี้ภัยในประเทศไทยเมื่อวันที่ ๖ ก.ย. และได้เดินทางไปตรวจเยี่ยมศูนย์ผู้ลี้ภัย ที่ อ. แม่สะเรียง จ. แม่ฮ่องสอน ซึ่ง รมช. มหาดไทย กล่าวว่าอากาข่าน พอใจมาก □

เพื่อนว่า

ชวานาอีสาน ตานนพล

ตัวแทนชวานาจากภาคเหนือ ภาคใต้และภาคตะวันออก ได้มาร่วมประชุมแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนพล เพื่อหาทางต่อสู้เมื่อวันที่ ๑๒ ส.ค. ที่ผ่านมานี้

ตัวแทนชวานาที่เข้าร่วมประชุม มีมาจากจังหวัดลำพูน เชียงใหม่ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ กำแพงเพชร อุบลราชธานีและนครศรีธรรมราช ตัวแทนได้ผลัดกันเสนอข้อเท็จจริงต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัดของตน

ชวานาจากจังหวัดลำพูนรายงานต่อที่ประชุมว่า เจ้าของที่ดินมีหน้าให้เข้านับเป็นพันๆไร่ ทางภาคเหนือก็มี เจ้าพัฒน์ ณ ลำพูน เจ้าพงษ์ชาดา ณ ลำพูน เจ้าสายใจ และตระกูลนิมมานเหมินทร์ ส่วนผู้สนับสนุนกลุ่มนพลก็มีตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด สส. สอบตก พ่อค้า นายทุนเหมืองแร่ ฯลฯ โดยแบ่งสายงานออกเป็นฝ่ายกำหนดคนโยบาย ฝ่ายจัดหาเด็กก๊อกรวน ฝ่ายการเงิน ฝ่ายหมอบิน และฝ่ายเอกสารโจมตีฝ่ายตรงข้าม การปฏิบัติงานก็จะมีการประชุม และบ่อนทำลาย

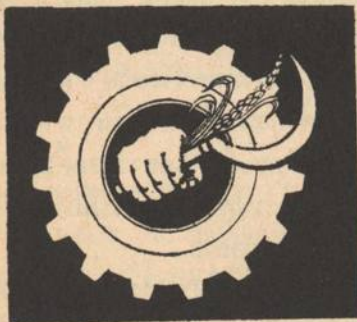
สำหรับที่สุรินทร์ ตัวแทนชวานารายงานว่า เจ้าหนาททาทเป็นปล้นแล้วจับผู้นำชวานาไปฆ่ากลางทุ่ง มีนายสะแน มุลสาตเป็นผู้รับสมัครมอบนสำหรับตามฆ่าชวานา

หลังจากนั้นตัวแทนชาวนาจากจังหวัดชัยภูมิได้เล่าว่า ที่จังหวัดของตน หน่วยนวดผลใช้ลูกเสือชาวบ้านเป็นเครื่องมือในการส่งข่าวสารให้ทางราชการ ตั้งหน่วยปราบปรามประชาชนในรูปของหน่วยสุขาภิบาล หน่วยพัฒนา เป็นต้น

ส่วนตัวแทนชาวนานครสวรรค์รายงานว่า เจ้าหน้าทหารบกไทยกลัวอาวุธให้ชาวนา ตัวแทนจากอุดรธานีกล่าวว่า สหพันธ์ชาวนาชาวไร่ถูกต่อต้านจาก กอ.รมน. และนวดผล สำหรับตัวแทนชาวนาจากอุบลราชธานี รายงานต่อที่ประชุมว่า การเคลื่อนไหวในตัวเมืองลำปาง ไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร

ใน ๑๖ จังหวัดภาคอีสาน นวดผลใช้วิธีการออกแถลงการณ์จะฆ่า ทำลายโปสเตอร์ แทรกแซงการจัดตั้งแจกอวุธให้ชาวบ้าน โดยหน่วยงานของรัฐบาล และมี การติดตามสังหารชาวนาชาวไร่

ที่ประชุมได้มีมติร่วมกันในที่สุดว่า ชาวนาจะแบกภาระกิจในการต่อสู้ เพื่อกอบกู้เอกราชพิทักษ์ประชาธิปไตยจนถึงที่สุด และจะตอบโต้การคุกคามข่มขู่ของหน่วยนวดผลทุกรูปแบบ

เสียงศรีสะเกษ

ศรีสะเกษ ๑-๑๕ ก.ย. ๒๕๑๘

ทหาร : ช่ายหันธุรกิจ ขวาทันการเมือง

นับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ขึ้นไป ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองจากอำนาจเผด็จการทางทหาร มาสู่รูปแบบการปกครองโดยพลเรือนนั้น คำว่า ทหาร ในสายตา และความคิดคำนึงของประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปไม่มีความหมายหรือไม่ยินดีในร้ายเท่าใดนัก เพราะอำนาจการปกครองของทหาร ได้ครอบคลุมแผ่กว้างเป็นเวลานานนับสิบๆปี จนประชาชนรู้สึกเฉยเมย และชินชาต่อรูปแบบของทหาร

แต่หลังจากวันที่ ๑๔ ตุลาคมแล้ว คำว่า 'ทหาร' ได้มีโอกาสเข้ามาฝังอยู่ในหัวใจของคนไทยอีกครั้งหนึ่ง แต่การกลับมาครั้งนี้ ไม่ได้มาอย่างพระเอกขี้นมาขว ในยุคจอมพลสฤษดิ์ ธานะรัชต์ แต่เป็นการเดินทางที่นำเอาเครื่องหมายคำถามติดตัวมาด้วย ไม่ว่าจะ เป็นแห่งหนใดที่ม้คำว่าทหาร ผุดขึ้น ประชาชนส่วนใหญุ่มักจะตั้ง

จอมพลสฤษดิ์เจ้าชองนาม 'บุรพา' กับแนวร่วมที่พิฆาตญู และ เสธ.ท่ว

ข้อสังเกตไว้ในใจว่า มาทำไม จะไปไหน ทำอะไร ด้วยความระแวงเคลือบแคลงสงสัยเสียมก

ทำไมต้องทหาร

บทบาทของทหารที่เข้ามามีอิทธิพลทางการเมืองของสังคมไทย มีมาตั้งแต่เริ่มการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์สู่ระบอบประชาธิปไตย และเริ่มเข้ามามีอิทธิพลอย่างมากอีกครั้งหนึ่งเมื่อเกิดการรัฐประหาร โดยผ่านทหารในหมู่คณะราษฎรที่เริ่มเปลี่ยนแปลงการปกครองมาด้วยกัน

การเปลี่ยนแปลงครั้งนทหารได้นำตัวเองเข้าพัวพันกับผลประโยชน์ต่างๆ และการสร้างฐานอำนาจให้แก่ตัวเอง ซึ่งเริ่มกันอย่างจริงจังตั้งแต่ครั้งสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม พลเอกเผ่า ศรียานนท์ จอมพลสฤษดิ์ ธานะรัชต์ จอมพลถนอม กิตติขจร จอมพลประภาส จารุเสถียร โดยมี

แรงสนับสนุนจากต่างชาติ

อุดมการณ์ของทหารบางคนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคมไทยไปสู่หนทางที่ดีกว่า ของกลุ่มคณะราษฎรได้จางหายไปหมดสิ้น กลับกลายเป็นการต่อสู้แย่งชิงเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง

ซ้ายหันธุรกิจ

นอกจากการฉ้อราษฎร์บังหลวงของเหล่าข้าราชการและรัฐบาลเอง ในสมัยที่ทหารครองอำนาจเป็นรัฐบาลอยู่นั้น ฝ่ายทหารได้เร่งรัดปฏิบัติการธุรกิจขนหลายอย่าง เพื่อเป็นแขนขาที่จะใช้ กอบโกยผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจต่าง ๆ

เช่นในสมัยจอมพล ป. และพลเอกเผ่าสน ได้มีการตั้งบริษัทการลงทุนขนมากมาย โดยมีกัมขอนำหน้าบริษัทของตนว่า สห อาทิ บริษัทสหธุรกิจจำกัด นายเลื่อน บัวสุวรรณ (ถึงแก่กรรมแล้ว) อดีตกรรมการผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยาเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงคนสำคัญของกลุ่มนี้

ครั้นต่อมาจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์มีอำนาจและไล่จอมพล ป. และพลเอกเผ่าออกไปอยู่ต่างประเทศ กิจกรรมต่างๆ ของอดีตสองผู้นำก็ถูกจอมพลสฤษดิ์โอนมาเป็นของตน นอกจากนั้นยังได้ตั้งบริษัทต่างๆ ขึ้นเป็นของตนเองไว้มาก

เช่นบริษัทที่มักจะมีชื่อนำว่าบูรพา (บูรพาเหมืองแร่) หรือ วิจิตร (วิจิตรก่อสร้าง, วิจิตรการภาพยนตร์) ทั้งนี้เป็นการหารายได้นอกเหนือจากการนำเงินลับที่อนุมัติเองจ่ายเองมาอุดหนุนนอกต่างหาก

ผลประโยชน์ต่างๆ จากบริษัทเหล่านี้ เป็นแหล่งเงินแหล่งทองอันมหาศาลที่ผู้นำเผด็จการทหารนำมา

อุดหนุนแจกจ่ายให้สมุนและคนสนิทต่างๆ ในการช่วยค้ำจุนบัลลังก์ของตนให้เข้มแข็ง

ประเพณีดังกล่าวก็ได้ถูกถ่ายทอดรับช่วงมาจนถึงทุกวันนี้

“ถ้าคุณจะสังเกตให้ดี พวกรัฐวิสาหกิจต่างๆ ก็เป็นแหล่งผลประโยชน์อีกแหล่งหนึ่งของพวกทหารที่กอบโกยกันเรื่อยมาถึงยุคนี้ เขาจะส่งคนของเขาเข้ามาคุมและร่วมเป็นกรรมการแทบทุก ‘รัฐวิสาหกิจ’” เจ้าหน้าที่ระดับสูงในรัฐวิสาหกิจคนหนึ่งเปิดเผยกับ ‘จตุรัส’

“ทั้งรัฐวิสาหกิจขาดทุนๆ อยู่ทุกวันนี้ก็เพราะเรื่องนี้ พวกทหารเขาจะแบ่งกันเลยว่า รัฐวิสาหกิจไหนที่เกี่ยวข้องกับทางบกก็ให้กองทัพบกคุม ทางน้ำก็เป็นของกองทัพเรือ ทางอากาศ

พลเรือเอกสังัด ชลอยุธยา ก็เป็นของกองทัพอากาศ” แหล่งข่าวเดียวกันก็กล่าว

ขวาหันการเมือง

จากการที่ผู้นำฝ่ายทหารเข้าไปมีบทบาททางการเมืองในระดับสูงของประเทศ มาเป็นระยะเวลาหลายสิบปี ทำให้นายทหารชั้นผู้ใหญ่หลายคนเกิดความสนใจเรื่องการเมือง ความ

แตกแยกในกลุ่มทหารด้วยกันเองจึงเกิดขึ้น เพราะต่างฝ่ายต่างมุ่งที่จะเข้ามามีอำนาจมีอิทธิพล เพราะเห็นผลประโยชน์ที่เคลือบแฝงที่มีอยู่ในตำแหน่งต่างๆ ทางการเมืองที่ได้มาโดยวิธีลัด

การจับตาความเคลื่อนไหวของทหารกลุ่มต่างๆ ในเครื่องแบบทหารด้วยกันจึงเกิดขึ้น และต่างฝ่ายต่างคิดว่า อำนาจเด็ดขาดในการบริหารประเทศชาติ เป็นสิ่งที่ทำลายความสามารถของกลุ่มตน

เหตุอันอาจในการบริหารประเทศชาติจึงเป็นสังเขยวณของฝ่ายทหารอย่างยิ่ง โดยเฉพาะขณะที่บ้านเรามีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นซึ่งฝ่ายทหารจำนวนไม่น้อยคิดว่าเป็นความวุ่นวาย

ดังเช่นคำให้สัมภาษณ์ของพันโทอุทาร์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา หัวหน้าฝ่ายราชการสถานีวิทยานเกราะต่อนักข่าว ‘จตุรัส’ “ในกองทัพมีประชาธิปไตยมากกว่าในพลเรือน”

หลังการเปลี่ยนแปลงวันที่ ๑๔ ตุลาคมเป็นต้นมา กระทั่งรัฐบาลชุดหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้รับเลือกให้จัดตั้งรัฐบาลสหพรรคและบริหารบ้านเมืองมาเป็นเวลากว่า ๖ เดือนแล้วนั้น ความคิดของกลุ่มทหารในการที่จะปกครองด้วยความเด็ดขาด ก็ยังคงมีอยู่ และเริ่มมีข่าวหนาหูงขึ้น ในขณะที่มหันต์เหตุการณ์ทำนองการใช้เล่ห์กลอันซับซ้อนทางการเมือง

ความสลับซับซ้อนในระยะนี้จึงทำให้เกิดการประท้วงของนักเรียน นิสิตนักศึกษาและประชาชน ต่อการจับกุมฆวานานักศึกษาของรัฐบาล ตลอดจนมีการสร้างสถานการณ์ให้

กลุ่มกระทรวงต่างภาคมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ เพื่อให้รัฐบาลภายใต้
การนำของนายกรัฐมนตรีหม่อมราช
วงศ์ถนัด คอมันตร์ ประกาศภาวะฉุกเฉิน
เพื่อที่จะเปิดทางให้ทหารออกควบคุม
สถานการณ์ แต่รัฐบาลก็ไม่ยอมประ
ภาสภาวะฉุกเฉินแต่อย่างใด

เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้ ล้วน
เป็นเครื่องยืนยันต่อชาวโลกว่า มี
ทหารบางกลุ่มต้องการปฏิวัติ เพื่อคง
เอาผลประโยชน์และอำนาจเก่าที่เกย
มอยู่กลับคืนมา ว่ามีมูลความจริง
เพียงใด

ประกอบกับความแตกต่างใน
สหพรรคที่ร่วมจัดตั้งรัฐบาล ที่ต่าง
ฝ่ายต่างแย่งชิงเก้าอี้รัฐมนตรีในกระ
ทรวงสำคัญๆ รวมทั้งข่าวหม่อม
ราชวงศ์ถนัด คอมันตร์ต้องการตัดพรรคชาติ
ไทย ที่มีพลตรีประมาณ อติเรกสาร
เป็นหัวหน้าพรรคออกไป

ในขณะที่เสียงส่วนหนึ่งของประ
ชาชนต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลง
ของบ้านเมืองไปสู่หนทางที่ดีกว่า

ทหารราชครูกำลังขึ้น

ความหวังที่จะกลับมาอย่างราช
สีห์ของทหาร ในขณะที่ประชาชนทั่วไป
ไม่มีความตื่นตัวทางการเมืองอย่างสูง
จึงไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ แบบเก่าก่อน ท
พออยากจะเป็นใหญ่ทันทีก็ตกเอาเรอ
ถึง บันใหญ่ ให้ทหารเดินสวนสนาม
เล่นตามท้องถนนทั่วๆ ไป แต่ในสมัย
นี้ ทหารจำเป็นจะต้องมีชนชั้นแถมค
ทางการเมืองค่อนข้างสูง

ในช่วงของเดือนกันยายนนี้ นับ
เป็นเดือนของการเปลี่ยนแปลงบุคคล
สำคัญๆ ของทุกกระทรวง ในวงราช
การ กระทรวงกลาโหมของฝ่าย
ทหารก็เช่นเดียวกัน ตำแหน่งสำ
คัญๆ ในกองทัพบกจะมีการเปลี่ยนแปลง
อย่างขนานใหญ่ นับตั้งแต่พล
เอกกฤษณ์ สีวะรา ผู้บัญชาการทหาร
จะครบเกษียณในเดือนนี้ และทรง

ลงไปก็มีการสับเปลี่ยนตัวบุคคลกัน
ไม่น้อย

“คุณอย่าคิดว่าคนของกฤษณ์
ขึ้นเป็นผู้บัญชาการทหารบกแล้ว ทุก
สิ่งทุกอย่างจะเรียบร้อย หากตำแหน่ง
ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบกเป็นไปตาม
ข่าวที่หนังสือพิมพ์ลง ก็แสดงว่ากลุ่ม
ซอราชครูของพลตรีประมาณจะคุม
กำลังในกองทัพบก ส่วนตัวรองผู้
บัญชาการนั้น ไม่มีอำนาจอะไรหรอก
เป็นตำแหน่งลอยๆ เท่านั้น”

จอมพล ป. เจ้าของนาม 'สท'

อดีตนายทหารชั้นผู้ใหญ่เบ็ดเตล
กับ 'จตุรัส' กรมมีข่าวว่าพลเอก
บุญชัยบำรุงพงศ์ จะมาดำรงตำแหน่ง
ผู้บัญชาการทหารบก พลเอกโชติ
หิรัญชัยวุฒิ จะเข้าดำรงตำแหน่งรอง
ผู้บัญชาการทหารบก ส่วนพลโท
ประเสริฐ ธรรมศิริและพลโทฉลาด
หิรัญศิริ จะเข้าไปดำรงตำแหน่งผู้
ช่วยผู้บัญชาการทหารบก

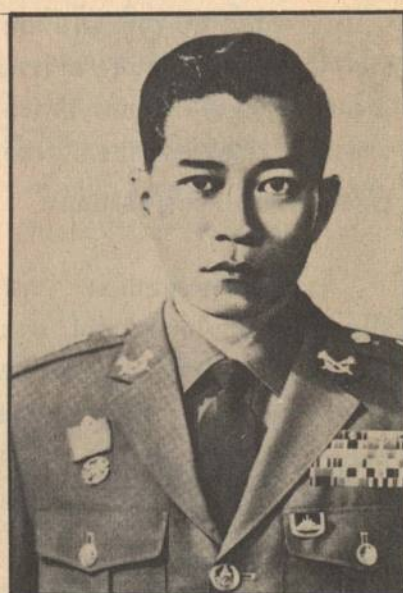
“ยิ่งถ้ามีการย้ายพลตรีเออม จี
รพงษ์ ลูกเขยถนอมไปอยู่กรมรักษา
ดินแดนด้วยแล้ว ก็ยิ่งไปกันใหญ่
แสดงให้เห็นว่าผู้อยู่เบื้องหลังนมแผน
อะไรสักอย่างในอนาคตแน่นอน
เพราะตำแหน่งนี้สามารถควบคุม
กำลังนักระโดดร่มและนักร่อนได้ไม่น้อย

ถ้าหากจะมีปฏิวัติกัน เจ้ากรมรักษา
ดินแดนก็สามารถที่จะให้นักศึกษา
ออกไปฝึกที่ไหนไกลๆ สักแห่งก็ได้”
แหล่งข่าวเดียวกันนี้แสดงความคิดเห็น

“ผมไม่รู้ว่านี่เป็นการต่อรอง
ระหว่างพลเอกกฤษณ์กับพลตรีประ
มาณก่อนจะละเก้าอี้จากกลาโหม หรือ
ว่าเป็นการปล่อยข่าวขิมลางกันแน่
เพราะดูๆ แล้วแรงหนุนของพรรค
ชาติไทยตามข่าวที่ออกมา กำลังแรง
แต่ทางหมคนอาจผิดหมคก็ได้ เพราะ
ผู้บัญชาการทหารสูงสุดก็เป็นคนของ
กฤษณ์” อดีตนายทหาร หมายถึง
พลเรือเอกสังัด ชลธออยู่

ปฏิวัติเพื่ออะไร

“ทหารสมัยนี้ หากจะคิดปฏิวัติ
กันแล้ว จะต้องคิดว่าทำไปเพื่ออะ
ไร” พลเอกกฤษณ์ สีวะราให้สัม
ภาษณ์หนังสือพิมพ์กรรมข่าวลือว่า
ทหารบางกลุ่มก็คิดจะปฏิวัติ

พลตรีเออม จีรพงษ์

สำหรับคำตอบกึ่งคำถามของพล
เอกกฤษณ์ดังกล่าวข้างต้น คงจะไม่
คำตอบจากประชาชนเป็นแน่ เพราะ
กิจกรรมของทหารบางกลุ่มที่แล้วๆ
มา ตลอดจนกระทรวงเหตุการณ์ต่างๆ
ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้ ประกอบกับภาวะ

เหตุการณ์ต่างๆของโลกได้เปลี่ยนไป เฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของประเทศเพื่อนบ้าน ไม่ว่าจะเป็นเวียดนามใต้ ลาว เขมร และอิทธิพลของสหรัฐอเมริกาที่กำลังเสื่อมถอยในภูมิภาคนี้ ตลอดจนเสียงเรียกร้องบางประการของประชาชนส่วนหนึ่ง ที่ต้องการให้รัฐบาลดำเนินเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม ซึ่ง

ขัดกับผลประโยชน์ของนายทหารบางคน ที่มีผลประโยชน์อยู่กับการดำเนินเศรษฐกิจของประเทศแบบทุนนิยม

สิ่งต่างๆเหล่านี้คงพอจะอธิบายได้ว่า 'ทหารการเมือง' บ้านเราจะไปทางไหน ของใครและเพื่อใคร และจะมีอะไรเกิดขึ้นในอนาคตต่อระบอบประชาธิปไตย □

เขาเป็นเจ้าของที่ดิน ๑๐,๐๐๐ ไร่

“โดยทั่วไปแล้ว การปฏิรูปที่ดินที่เกิดขึ้นในประเทศต่างๆ นั้น ส่วนใหญ่มักเป็นไปเพื่อเหตุผลทางการเมืองมากกว่าเหตุผลทางเศรษฐกิจ” นายเกร็กเกอรี่ พิตต์นเศรษฐกร อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เขียนไว้ในข้อเขียนทางวิชาการเรื่อง ‘การปฏิรูปที่ดิน’

“จากโครงสร้างสังคมแบบเดิม การถือครองที่ดินเป็นสิทธิของชนส่วนน้อยที่ปกครองสังคม ผู้ทำไร่ไถหว่านต้อง ‘อาศัย’ ที่ดินของเจ้านายทำกิน โดยส่งผลผลิตจากที่ดินนั้นๆ จำนวนหนึ่งให้เจ้านายเป็นการตอบแทน ลักษณะเช่นนี้ตกทอดมาเช่น ‘การเช่าที่ดิน’ ในปัจจุบัน”

“เจ้าของที่ดินในระยะต่อมา ไม่เพียงเป็นกลุ่มของเจ้านายผู้ครองแผ่นดินเท่านั้น เกิดมีชนกลุ่มใหม่เป็น ‘เจ้าสัวที่ดิน’ ขึ้น อัตราการเก็บค่าเช่าก็เปลี่ยนแปลงไปในอัตราที่สูงขึ้นอย่างปัจจุบัน หลายๆแห่งในภาคกลางนี้ อัตราค่าเช่าสูงถึงใน ๑ ใน ๓ หรือครึ่งหนึ่งของผลผลิต ซึ่งเป็นอัตราที่ขูดรีดกันมาก” นักวิชาการคนหนึ่งซึ่งแจ่มเพิ่มเติมให้ ‘จตุรัส’ ฟัง

เขาซึ่งแจ่มออกมากกระทั่งมาสรุปตรงที่ว่า การเพิ่มชนของประชากร

จะเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่บีบบังคับให้ต้องมี การปฏิรูปที่ดินชน การปฏิรูปหมายถึงตั้งแต่การปรับระบบการถือครองที่ดิน การจัดรูปที่ดินและการบำรุงดินให้สมบูรณ์ต่อการเพาะปลูกมากขึ้น ขบวนการทั้งหลายเหล่านี้จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเมืองและเศรษฐกิจอย่างลึกซึ้ง

“นโยบายการปฏิรูปที่ดินของรัฐบาลสมัยหลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา. ก็เป็นผลมาจากการลุกฮือของชาวนาไม่ใช้หรือ นิ่งมันเป็นสิ่งที่เป็นไปได้เพื่อเหตุผลทางการเมืองอย่างชัดเจน” นักวิชาการผู้นั้นสรุป

พรบ. ปฏิรูปที่ดินของไทย เพิ่ง

ชาวนากำลังทำนาในที่ดินแถวรังสิต

ประกาศออกใช้เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๑๑ แม้จะเป็นสมัยของรัฐบาลชุดปัจจุบัน แต่มันก็เป็นผลจากการริเริ่มตั้งแต่สมัยรัฐบาลสัญญา

ตาม พรบ. ฉบับนี้ ทำให้คณะกรรมการวางแผนการปฏิรูปชน ๑๘ นาย วางแผนกันมาครบ ก็จัดตั้งสำนักงานปฏิรูปที่ดินขึ้นหนึ่งแห่ง ปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ ๔๗ คน วางเป้าหมายขั้นต่ำไว้ว่า จะทำโครงการทดลองใน ๑๔ จังหวัดภาคกลางให้เสร็จใน ๓-๕ ปี ในขณะนั้นจะเริ่มใน ๓ จังหวัดคือ อโยธยา นครนายก และปราจีนบุรีก่อนเพื่อน

“เรามองเงินจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรมอญ ๑๐๐ ล้านบาทเพื่อซื้อที่ดินในเขตนี้นะ” นายไชยศักดิ์ ชูชาติ กล่าวกับ ‘จตุรัส’

“การดำเนินการจัดซื้อที่ดิน ก็ต้องมีคณะกรรมการขึ้นพิจารณาตราค่าที่ดิน อาจเป็นประมาณ ๓ เท่าครึ่งของราคาผลผลิตที่ที่ดินนั้นๆทำได้ในแต่ละปี” เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของสำนักงานปฏิรูปที่ดินชี้แจง

“หากรัฐบาลต้องเสียเงินมากมายเพื่อซื้อที่ดินอย่างที่เขาของที่ดินไม่เดือดร้อนเลย ก็ไม่น่าจะถือเป็นการปฏิรูปที่ดิน มันเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สิน ที่ดินเป็นเงินสดให้

เจ้าของที่ดินเท่านั้นเอง” นายเกริก
เกียรติกุลลาภกับ ‘จตุรัส’

“และในกฎหมายที่เป็นหลักให้
แก่การพิจารณาขอที่ดินจากเอกชนที่
ใช้ยู่ตอนนั้น ก็เปิดช่องให้คณะ
กรรมการจัดซื้อความตามความ
เหมาะสม จึงเป็นไปได้อย่างยิ่งว่า
รัฐบาลจะต้องสนเปลืองเงินมาก หาก
ต้องการปฏิรูปที่ดินอย่างจริงจัง...”

“แต่ผมไม่เชื่อว่า รัฐบาลชุดนี้
จะจริงจังกับการปฏิรูปที่ดิน ผมอยาก
เรียกว่า รัฐบาลให้บริการลมปากแก่
ชวานามากกว่า คุณดูรายชื่อจากงบ
ประมาณแผ่นดินในใบหน้าปกพอ ใน
จำนวน ๖๒,๐๐๐ ล้านบาทของงบประมาณ
แผ่นดิน เจียดเงินงบประมาณปฏิรูป
ที่ดินเพียง ๔๖ ล้านบาท นอกนั้นให้ไปหา
เอาเองจากกองทุนสงเคราะห์เกษตร
กรรม และเป้าหมายของรัฐบาล
บอกว่า จะช่วยเกษตรกรได้ ๒๔,๔๐๐
ครอบครัวในปีหน้า ๒๔,๔๐๐ จาก
ครอบครัวเกษตรกรที่เดือดร้อนเรื่อง
ที่ทำกินทั่วประเทศ ซึ่งประมาณกัน
แล้วว่าไม่ต่ำกว่า ๒.๕ ล้านครอบครัว
มันไม่ถึง ๑% ของชวานาที่เดือด
ร้อนทั้งหมดด้วยซ้ำไป เห็นไหมว่า
รัฐบาลทำนิดเดียว แต่ออกข่าวกรีก
โครมเกินตัว” นายเกริกเกียรติกุลแจจ
ถึงข้อวินิจฉัยเกี่ยวกับนโยบายการปฏิ
รูปที่ดินของรัฐบาลชุดนี้

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าตกใจที่
สุดในเร็วๆ นี้ คงเป็นเรื่องการยก
ที่ดินให้ใช้ประโยชน์เพื่อการปฏิรูปที่
ดินจากเจ้าของที่ดินต่างๆ โดยเริ่ม
ต้นจากพระกรุณาธิคุณขององค์พระ
บาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งได้พระ
ราชทานที่ดินกว่า ๕ หมื่นไร่ในท้องที่
หลายจังหวัดให้ใช้เพื่อการปฏิรูปที่ดิน

“ที่จริง เนื้อที่จำนวนนี้ เมื่อ
เทียบกับจำนวนเนื้อที่เพาะปลูกทั่ว
ประเทศก็จัดต้องได้รับการปฏิรูปเป็น
ล้านๆ ไร่แล้ว ก็นับว่าเล็ก แต่การ

ชวานากำลั่งรอตที่ดินทำกิน

พระราชทานจากในหลวงนี้มีผลใน
แง่จิตวิทยาสูงมาก จะทำให้รัฐบาล
เองก็ต้องให้ความสนใจมากขึ้น เจ้า
ของที่ดินต่างๆ ก็จะให้ความร่วมมือ
ในการปฏิรูปที่ดินมากกว่าเดิม ทั้ง
จะสามารถชักจูงให้เจ้าของที่ดินราย
อื่นๆ ร่วมบริจาคได้บ้าง” ผู้สันต์ค
กรมผู้หนึ่งวิจารณ์

“ผมส่งหนังสือถึงสมาชิกใน
กองมรดกแล้วครับ ว่าเราควรบริจาค
ที่โดยเสด็จพระราชกุศล ๑,๐๐๐ ไร่คิด
ว่าคงไม่ขัดข้องกันแต่อย่างไร” ร้อย
เอกพจน์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ผู้จัด
การกองมรดกของ ม.ร.ว. สุวพันธุ์
สนิทวงศ์ กล่าวกับ ‘จตุรัส’

‘ม.ร.ว. สุวพันธุ์ สนิทวงศ์’
เป็นชอที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนเจ้า
ของที่ดินในหลายจังหวัดภาคกลาง
รวมแล้ว เป็นจำนวนกว่า ๖๐,๐๐๐ ไร่
หลายๆ คนเมือชวานาเขา ก็พากัน
อยากูรายละเอียดยว่า ได้ที่ดินจำนวน
มากมายเหล่านั้นมาได้อย่างไร

“ตอนน เจ้าของที่ดินเหล่านั้นมี
กันตั้งหลายสิบคนแล้วครับ ไม่ใช่
ของผมคนเดียว” ร้อยเอกพจน์ผู้เป็น
ทายาทรุ่นหลานของ ม.ร.ว. สุวพันธุ์
และมีหน้าที่เป็นผู้จัดการกองมรดก
มหาศาลนร่วมกกับ นต. บิยะพันธ์
สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ตามบทบัญญัติ

ในพินัยกรรมจาก ‘ท่านปู่’ เปิดเผย
รายละเอียดกับ ‘จตุรัส’
แล้วเรื่องราวในอดีตของการได้
มา ซึ่งที่ดินจำนวนมหาศาลก็ลำดับ
ออกมาได้ว่า

“ปู่ผมเดิมเป็นหมอ เป็นคนไทย
คนแรกสำเร็จหมอจากยุโรป รัับ
ราชการเป็นแพทย์หลวงในรัชกาลที่
๕ แต่มีความลำบากใจในการปฏิบัติ
งาน เพราะมีกฎว่าต้องยื่นท่างพระ
ราชัน หรือสตรีชวาวัง ๓ ฟุต ทำให้
รักษาไม่สะดวก จึงบงกมถลาออก
มา เห็นที่แถวรังสิตกร้างเป็นป่าอยู่
ก็คิดว่าน่าจะวางพงทำนาได้มาก จึง
คิดวางพงและขุดคลองเพื่อส่งน้ำ
สมัยนั้นยังไม่มีกมลประธานจาก
รัฐบาลหรอกครับ...”

“... ก็ได้ตั้งบริษัทขุดคลอง
และคนสาขยมนั้น ขออนุญาตขุด
คลองจากราชการที่ ๕ ในหลวงรัชกาล
ที่ ๕ ก็ให้เงินให้ว่า ให้ที่ ๓๐ เส้น
จากสองฟากคลองเป็นของบริษัชน
แต่จะต้องขายจากบริษัทให้หมดภายใน
๒ ปี หลังการขุดเสร็จ...”

“... ท่านปู่ก็ขุดคลองรังสิต
สายใหญ่ ยาวเท่าไรผมจำไม่ได้
แล้วมีคลองชอยอีก ๑๖ ชอย ห่างกัน
ชอยละ ๖๐ เส้น ฉะนั้น ที่ดินทั้งหมด
ที่ล้อมรอบคลองก็เป็นของบริษัทย
นาสาขยมน... ก็หลายแสนไร่รับทั้ง
หมด ขุดไปก็ขายไป ไร่ละ ๒ บาทบ้าง
ก็ชอไว้เอง ได้ทั้งหมดก็ ๖ หมื่นกว่า
ไร่ที่รักัน แต่ไม่อยู่ติดกันเป็นผืน
เดียว...”

“... ทนก่อนสนับนุ ท่านก็
เขียนพินัยกรรมไว้ ห้ามขายที่ ให้
แบ่งประโยชน์จากที่ดินนั้น ให้ลูก
หลาน ๑๕% เมือ ๑๕% และกรรมการ
๑๐% แต่มาในปัจจุบัน เราจะทำที่
ดินไม่ไหว ผมต้องเสียขายที่หนึ่ง
กว่าล้านบาท จึงร้องต่อศาลขอเพิก
ถอนพินัยกรรม เพือจะขายที่ดินได้
ศาลก็อนุญาตเรียบร้อยมา ๕-๖ ปี

แล้ว และผมก็ค่อยๆ ขายมาเรื่อยๆ
รัฐบาลจะซอผมก็ยินดีขายครับ...”

“... โอ๊ย... ผมเก็บค่าเช่า
ที่เฉลี่ยแล้วถูกที่สุดในเมืองไทยละมัง
ไร่ละตั้งแต่ ๒-๓ ถึง ถึง ๘-๑๐ ถึง
แล้วแต่เนอดัน... กับหน้ง... หัก
ค่าใช้จ่าย ค่าเปอร์เซ็นต์ ค่าใส่หุ้ยจ
ป่าละแล้ว ก็เหลือผลประโยชน์สุทธิ
แบ่งกัน ในระหว่างพี่น้องสี่คนกว่า
เท่านั้นครับ แล้วพนองก็เยอะ ท่านปู่
มลูก ๑๖ คน แต่คนหน้งเสียไปโดยไม่มี
มทายาท ก็เหลือลูก ๑๕ แล้วลูกก็เป็น
หลานมากมาย แล้วยังมาจากเมียท่าน
ที่มีหลายคนอีกละ แบ่งกันแล้วได้คน
ละไม่เท่าไรหรอกครับ...”

“ผมก็ขายไปหลายผ่นแล้ว ตั้ง
แต่ราคาไร่ละ ๘๐๐ ถึง ไร่ละ ๓๐๐,๐๐๐

บาท แล้วแต่ที่ตั้งของมันครับ”
“... ครับ... ผมยินดีขายให้
รัฐบาล หากให้ราคาที่เป็นธรรม”
รอยเอกพจน์กล่าวในที่สุด

และความปรารถนาของเจ้าของ
ที่ดิน โดยทั่วไปก็คงเป็นอย่างที่นาย
ไชยชงศ์ ชูชาติ กล่าวกับ ‘จตุรัส’ ว่า
“เขาอยากขายกันทั้งนั้น อยาก
ได้เงิน สำคัญแต่เราจะสู้ราคาเขาไม่
ไหวเท่านั้นเอง”

“ถ้าไม่ยอมขายก็เห็นจะต้องข
แรงหน่อยว่า อีกหน่อยจะมีภาษีที่ดิน
สูง หรือคนที่ไม่ได้ทำกินเองจะถก
กำหนดให้เหลือ ๒๐ ไร่ หรือจนที่สุด
ก็คงต้องบอกค่า ถ้าคอมมิวนิสต์เข้า
มา คุณจะไม่ได้อะไรกันเลยทีเดียว” □

“การรวมเอารถเมล์ต่างๆ ใน
กรุงเทพ ฯ ให้เหลือเพียงบริษัทเดียว
แล้วตั้งเป็นบริษัทกลางขนใหม่ นั้น
จะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและ
ประชาชนผู้ใช้บริการ ผลกำไรหรือ
ขาดทุนของบริษัทนั้นเป็นการเฉลี่ย
ตัวเองทั้งสิ้น ไม่ใช่เสือนอนกินอย่าง
ที่ใครๆ เขาวัวกัน หากเป็นเสือนอน
กิน มันก็กินเนื้อพวกเรากันเอง”
นายสุจินต์ ประกอบผล ผู้จัดการ
บริษัทไทยประดิษฐ์จำกัด กล่าวกับผู้
สื่อข่าว ‘จตุรัส’

โครงการรวมรถเมล์เริ่มเป็นที่
กล่าวขานมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ ในสมัย
จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในครั้งนั้น
กระทรวงคมนาคมได้ว่าจ้างบริษัท
Transportation Consultants Inc.
มาทำการสำรวจเสนอแนะเกี่ยวกับ
กิจการรถประจำทาง ในกรุงเทพฯ
ธนบุรี บริษัทดังกล่าวได้เสนอให้รวม
วิสาหกิจรถประจำทางเข้าเป็นบริษัท
เดียวกัน โดยอาจเป็นบริษัทเอกชน
รัฐวิสาหกิจ หรือการประกอบการ
ร่วมกันระหว่างรัฐกับเอกชนก็ได้ ใน
กรณีที่เป็นรัฐวิสาหกิจ บริษัทดังกล่าว
ได้เสนอว่า องค์การ รสพ. น่าจะเป็น
ผู้ดำเนินการ

ในขณะที่มีความเคลื่อนไหว
เกี่ยวกับการรวมบริษัทรถเมล์นั้น ทาง
ฝ่ายผู้ประกอบการรถโดยสารประจำ
ทางก็เริ่มมีการปรึกษากัน เพื่อ
ให้ได้ประโยชน์จากการนี้ และแล้ว
ในที่สุด ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็ได้
ร่วมกันก่อตั้ง บริษัทนครหลวงขนส่ง
จำกัด เมื่อประมาณปี ๒๕๐๔-๒๕๐๕
โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐ
มนตรีในขณะนั้น เพื่อบริหารให้
ผู้ร่วมกิจการรถประจำทางส่วนกลาง
เข้าด้วยกัน

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อ
วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๐๖ ได้มีมติเห็น
ชอบด้วยกับข้อเสนอของกระทรวง
คมนาคม ในการที่จะให้บริษัทนคร
จตุรัส ๑๕

ศกรรถเมล์เพื่อพรรคหรือเพื่อประชาชน

“เราเห็นด้วยกับ โครงการรวม
รถเมล์ แต่เราไม่เห็นด้วยกับโครง
การรกร่วม”
ป้ายประกาศสี่เหลี่ยมติดที่ข้อ
ความดังกล่าวนี้ ติดอยู่บนรถเมล์ของ
เม็ดเงินที่คงต้องสูญไปชั่วนาน

บริษัทนายเลิศจำกัด ทุกคืนและทุก
ส่าย และแล้วสัญญาแห่งความซัด
แย้งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจะ
หว่างผู้ประกอบการรถโดยสารประจำ
ทางก็ปรากฏขึ้น

หลวงขนส่งจำกัด เป็นผู้ดำเนินโครงการรวมรถเมล์ในกรุงเทพฯ-ธนบุรี

“กลุ่ม ‘บริษัทนครหลวงขนส่งจำกัด’ นั้น นายสุจินต์ ประกอบผล เป็นผู้นำ ซึ่งมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรัฐบาลทหารในขณะนั้นพอสมควร และเป็นหน้าสังเกตว่า คนสำคัญของกลุ่มต่อมา ได้เข้าไปอยู่ในพรรคชาติไทยในขณะนั้น...” ผู้สันทัดกรณีคนหนึ่งกล่าว

แต่วิมานของกลุ่มบริษัทนครหลวงขนส่งจำกัด สร้างขึ้นได้เพียงครึ่งปี ก็ม้อันพังทลาย เพราะในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๐๓ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของกระทรวงคมนาคมที่ว่า “...ขอให้เปลี่ยนแปลงมติของคณะรัฐมนตรีที่ให้อภิสิทธิ์แก่ ‘บริษัทนครหลวงขนส่งจำกัด’ ดังกล่าวเสีย และให้ถือว่าบริษัทนครหลวงขนส่งจำกัด เป็นผู้ประกอบการรายหนึ่ง มีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ประกอบการอื่นๆ...”

เหตุผลในการเลิกกลุ่มแผนการก็คือ “...บรรดาผู้ประกอบการต่างๆ วิจารณ์ที่สุดของตนเองว่า ภายในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ จะต้องสลายตัวไป คงเหลือ ‘บริษัทนครหลวงขนส่งจำกัด’ เพียงรายเดียว จึงไม่กล้าลงทุนเพื่อซ่อมหรือซื้อรถใหม่มาบริการประชาชน เพราะเกรงจะไม่ได้ทุนคืน รถจึงชำรุดทรุดโทรม และบริ

การเสื่อมลงตามลำดับ...”

โครงการรวมรถเมล์กลับฟื้นคืนชีพอีกครั้งหนึ่งในปี ๒๕๑๔ เมื่อผู้เชี่ยวชาญรัฐบาลเยอรมันส่งมาช่วยสำรวจภาวะการจราจรในพระนครธนบุรี ได้เสนอแนะว่า “..ควรจะรวมบริษัทรถเมล์จำนวน ๒๖ บริษัท เข้าเป็นบริษัทเดียวกัน..” ทั้งนี้เพื่อให้สามารถจัดเส้นทางเดินรถเสียใหม่ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการจราจรได้เป็นอันมาก รัฐบาลคณะปฏิวัติในขณะนั้น โดยกระทรวงคมนาคม ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับรถยนต์โดยสารประจำทางเขตนครหลวงกรุงเทพฯ-ธนบุรีขึ้น โดยมี ดร. กัญจน์ นาคามดี รองอธิบดีกรมการขนส่งทางบกเป็นหัวหน้าคณะ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๕

คณะทำงานดังกล่าวได้พิจารณาถึงวิธีการรวมรถเมล์ต่างๆ แล้วเสนอแนะว่า “..รัฐควรเป็นผู้ริเริ่มเสียเอง โดยนำกิจการของบริษัทขนส่งจำกัด (เฉพาะส่วนการเดินรถในนครหลวง) และองค์การ รสท. (เฉพาะส่วนการเดินรถโดยสาร) มาเป็นแกนตั้งบริษัทจำกัดขึ้นใหม่ เปิดโอกาสให้บรรดาผู้ประกอบการขนส่งในปัจจุบัน และเอกชนทั่วไปซื้อหุ้นได้ตามใจสมัคร กิจการเดินรถของบริษัทเอกชนหากไม่ประสงค์จะรวมกิจการเข้าด้วยกัน ก็ให้คงเดินรถต่อไปจน

สิ้นสุดอายุใบอนุญาต โดยห้ามมิให้มีการขยายกิจการ ไม่ว่าด้วยการซื้อรถใหม่มาเพิ่ม หรือซอร์ธมาทดแทนจำนวนเดิม..”

ในการนี้ คณะทำงานได้พิจารณาถึงวิธีการให้บริษัทนครหลวงขนส่งจำกัด หรือผู้ประกอบการเอกชนอื่นใด เป็นผู้รวมรถเมล์ด้วย แต่มีความเห็นว่า

“.. การที่จะปล่อยให้เอกชนริเริ่มการรวมบริษัทเข้าด้วยกันนั้น จะมีปัญหายุ่งยากและล่าช้าหลายประการ เช่น ขาดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน..”

แต่เมื่อเรื่องเข้าสู่ “คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงบริการรถโดยสารประจำทางเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นในการประชุมเมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๑๖ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธานนั้น ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการขนส่งเริ่มเด่นชัดขึ้น

กลุ่มบริษัทนครหลวงขนส่งจำกัด กลับมีชีวิตชีวอีกครั้งหนึ่ง กลุ่มนี้สามารถรวบรวมบริษัทรถเมล์ได้ทั้งสิ้น ๒๑ บริษัท จากจำนวน ๒๖ บริษัท โดยมี รตท. ชาญ มนุธรรม และ นายสุจินต์ ประกอบผล เป็นผู้นำ

ความเห็นของกลุ่มนี้ก็คือ “..จะขอดำเนินการบริหารต่อไปในนามของตน โดยยินยอมรับเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนดตามเหตุผลที่ฟังปฏิบัติได้..”

และถ้าหากรัฐบาลมีนโยบายรวมรถเมล์ “.. ก็ขอให้รวมเป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบการเพียงหนึ่งราย และขอให้รับนโยบายมาจัดการรวมกันเอง..”

กลุ่ม ๒๑ บริษัทนี้มีความเห็นว่าการรวมบริษัทรถเมล์ ควรเป็นการรวมอย่างหลวมๆ ในรูปสหพันธ์

นครหลวงขนส่งเจ้าความคิดเก่าในการรวมรถเมล์

ศูนย์อำนาจใหม่ที่ต้องการทั้งกำลังทหารและรถเมล์

กล่าวคือ “..ตั้งเป็นบริษัทจำกัด ดำเนินการจัดการเดินรถประจำทาง โดยได้รับใบอนุญาตแต่ผู้เดียว แต่นำวิธีการดำเนินการแบบทำนองสหพันธ์มาใช้..”

แต่ผู้ประกอบการโดยสารประจำทางอีกฝ่ายหนึ่ง มีความเห็นว่าการลดบริษัทรถเมล์ให้เหลือ ๓-๔ บริษัท โดยเสนอตัวเป็นบริษัทแทนบริษัทเหล่านั้นได้แก่ บริษัทนายเลิศ จำกัด บริษัทบางแคขนส่งจำกัด และบริษัทศรีนครขนส่งจำกัด

ในที่สุด คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงบริการรถโดยสารประจำทางเขตกรุงเทพมหานคร ได้เสนอแนะว่า “..ให้รวมกิจการรถโดยสารประจำทางเขตกรุงเทพมหานคร เข้าเป็นหนึ่งราย ในรูปบริษัทจำกัด โดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการปัจจุบันทุก

บริษัทมีสิทธิเข้าถือหุ้น ตามฐานะของกิจการในปัจจุบันของผู้ประกอบการนั้นๆ..” และ “..ให้บริษัทรวมเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งด้วยรถโดยสารประจำทางในส่วนกลางเพียงผู้เดียว และมีระยะเวลา ๒๐ ปี..”

กลุ่มบริษัทรถเมล์ ๒๑ บริษัท มีเวลาชั่งชั่งกับชัยชนะในครั้งนั้นได้ไม่นานนัก ก็พ้อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในเดือนตุลาคม ๒๕๑๖ หลังจากนั้น ผู้ประกอบการขนส่งคนสำคัญของกลุ่มนี้จำนวนไม่น้อย ได้เปลี่ยนกลยุทธ์ โดยการเข้าไปเกาะอยู่กับพรรคชาติไทย ดังจะเห็นได้ว่า รตท. ชาญ มนุชธรรม นายกสมาคมผู้ประกอบการขนส่งคนก่อน ซึ่งเป็นคนสำคัญของกลุ่มบริษัทรถเมล์ ๒๑ บริษัท ได้สมัครรับ

เลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามพรรคชาติไทย และเพื่อมิให้สมาคมผู้ประกอบการขนส่งมีภาพว่าสนิทชิดเชื้อกับพรรคชาติไทยมากเกินไป รตท. ชาญ มนุชธรรม จึงได้ลาออกจากตำแหน่งนายกสมาคมดังกล่าว และได้เลือกนายสง่า ธเนศวร ขึ้นดำรงตำแหน่งแทน

“ผมขอประกาศเลยว่า ผมเป็นสมาชิกพรรคชาติไทย แต่ไม่เห็นมันจะเกี่ยวกันตรงไหน และก็ไม่มีการวิ่งเต้นในโครงการนี้แต่อย่างใด เพราะเป็นคำริของรัฐบาลชุดอาจารย์สัญญาทิได้ทำค้างไว้ ถ้าผมจะวิ่งเต้นกันจริงๆแล้วละก็ ผมจะไม่ร่วมบริษัทรถเมล์แต่อย่างใด เพราะรายได้ ๖๔% อยู่กับคนเก่าอยู่แล้ว สุขขอให้ชนเก่าโดยสารมิดกว่าหรือ..” นายสุจินต์ ประกอบผล ผู้ร่างโครงการรวมรถเมล์ครั้งล่าสุดคนกล่าวแก่ผู้สื่อข่าว ‘จตุรัส’

การรวมบริษัทรถเมล์ในครั้งนั้น ไม่อาจกล่าวได้ว่า ไม่มี ‘การเมือง’ เข้ามาพัวพัน ในเมื่อบรรดานายทุนรถเมล์ล้วนสังกัดพรรคชาติไทยเป็นส่วนใหญ่ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเองก็เป็นรองหัวหน้าพรรคชาติไทย

ส่วนเรืออากาศตรีบุญยง วัฒนพงศ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการปรับปรุงระบบการเดินรถยนต์โดยสารประจำทางในกรุงเทพมหานคร ถึงจะมีได้สังกัดพรรคชาติไทย แต่ก็ได้ให้การสนับสนุนนายทุนรถเมล์พรรคชาติไทยมาโดยตลอด

ด้วยเหตุดังนี้ บริษัทนายเลิศจำกัด ซึ่งคัดค้านโครงการรวมรถเมล์ในครั้งนั้นอย่างแข็งขัน จึงจำต้องลงนามร่วม

“ที่บริษัทนายเลิศค้านๆ อยู่ย่นๆ ว่าไม่เห็นด้วย แต่พอมาวันที่ ๒๑ สิงหาคม ซึ่งเราจะไปจดทะเบียนบริษัทกัน นายเลิศก็ส่งกรรมการผู้จัด จตุรัส ๑๗

การใหญ่มาเช่นด้วย..” นายสุจินต์ ประกอบผลกล่าว

แต่คุณหญิงเลศกิด สมบัติศรี บอกแก่นักข่าว ‘จตุรัส’ ว่า “..ที่บริษัท ขอมเช่นด้วยในการรวมรถเมล์ครั้งนั้น เพราะมีผู้ใหญ่ที่นับถอกันให้เพื่อน โทรศัพทมาบอกว่า พี่เลศกิดเช่น เสียเถอะ ถ้าไม่เช่นแล้ว เขาจะไม่ ต่อสัมพันธ์กันให้ คนงานคงแย้ คิดนั้น สงสารคนงาน เลยให้เช่นไป..”

จากการสืบทราบของ ‘จตุรัส’ ผู้ที่โทรศัพทถึงคุณหญิงเลศกิด คือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และ ‘ผู้ใหญ่ที่นับถอกัน’ นั้นก็เป็น ‘ไอ้โม่ง’ ในคณะรัฐมนตรี

เมื่อ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ออกโรงให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ แสดงความประหลาดใจที่บริษัทนาย เลศกิด จำกัด ยังคงคัดค้านการรวมรถ เมล์ ทั่วๆ ที่ใล่ลงนามร่วมบริษัท กลางด้วยแล้ว ทางค่ายบริษัทนายเลศ กิด จำกัด จึงรู้สึกผิดหวังเป็นอย่างยิ่ง

“ที่นำสังเกตก็คือ คุณชายคึกฤทธิ์ บิดปากเง็บเกี่ยวกับโครงการรถเมล์ มาเผอปากเกี่ยวกับเรื่องน ก็ต่อเมื่อ บริษัทนายเลศได้เช่นเข้าร่วมโครงการ แล้ว คุณชายเก่งในเรื่องอย่างน

รถเมล์ไทยประดิษฐ์ของนายสุจินต์ ประกอบผล

คราวส่งหน้าตาลอกนอกประเทศกั ทนง คุณชายทำเหมือนกับว่าเป็น เรื่องของพรรคธรรมสังคม คราวน คุณชายก็ทำเหมือนกับว่าเป็นเรื่อง ของพรรคชาติไทย..” ผู้สันตติกรรม กล่าว

การรวมรถเมล์ในครั้งนั้น ผู้เสีย ประโยชน์โดยตรงก็คือ บริษัทรถเมล์ ที่มกัไร โดยเฉพาอย่างยิ่งบริษัท นายเลศ จำกัด เพราะโครงการดัง กล่าวนั้นมีจุดมุ่งหมายที่แท้จริงในการ เฉลี่ยกำไรระหว่างผู้ประกอบการวิสาหกิจ รถโดยสารประจำทาง โดยมีการประก กันรายได้อันตาให้แก่ผู้ถือหุ้นในบริ ษัทกกลางที่จัดตั้งขึ้นใหม่นั้น

เพราะฉะนั้นจึงไม่น่าประหลาด ใจที่บริษัทนายเลศจำกัดได้คัดค้านวิ ธีการเช่นนี้มาตั้งแต่ต้น มาเสียก่อน ลงกัตอนที่มีข่าวว่า รัฐบาลพร้อมที่ จะนำรถทหารออกกว้งรับส่งผู้โดยสาร ในเส้นทางของบริษัทนายเลศ

แม้ว่าโครงการที่นายสุจินต์ ประ กอบผลร่างขึ้นในครั้งนั้นจะระบุว่า “.. (เพื่อ) ให้เป็นประโยชน์แก่ประ ชาชนในด้านการบริการให้สะดวก ยติธรรม และเป็นผลดีแก่ประชาชน ให้มากที่สุด..”

แต่ในตัวร่าง โครงการกัลปทยา ยามรวรัดด้วยการกล่าวไว้ว่า “.. โดย ทักรวมตัวกันนั้นเป็นนโยบายของรัฐ บาลโดยชัดแจ้งแล้ว โครงการนึ่ง ของดเว้นที่จะกล่าวถึงผลดีและผลเสีย ของการรวมกันนั้นโดยสิ้นเชิง..”

การรวรัดเช่นนั้นส่อให้เห็นเจต นาทันที่ขอชวนสงสัยอย่างข่ง ในเมื่อ กิจการขนส่งสาธารณะเป็นกิจการที่มี ผลกระทบกระเทือนต่อประ โยชน์สุข ของประชาชน

“ถึงจะมี การอ้างถึงประชาชน แต่ก็ไม่ปรากฏว่า มีอะไรที่เป็น ประ โยชน์แก่ประชาชน ไม่มีการพูดถึง ระบบการใช้ตัวต่อ ไม่มีการพูดถึง วิธการปรับปรุงคุณภาพของบริการ เรืองนึ่งเป็นโครงการที่คัดค้านของนาย ทนง แต่การที่คัดค้านอย่างนั้น ในที่สุด แล้ว ประชาชนยอมเป็นผู้เดือดร้อน คุณสังเกตหรือไม่ว่า ตามโครงการน มีการประกันราย ได้ขั้นต่ำแก่บริษัท รถเมล์ที่ร่วมถือหุ้นในบริษัทกกลาง เมื่อเป็นเช่นนั้น หากการบริหารปราศ จากประสิทธิภาพ บริษัทเหล่านี้ย่อม ร้องขอให้อันค่าโดยสารรถประจำทาง คราวนการเรียกรอ้งจะทำได้ง่าย เพราะรวมกันเป็นบริษัทเดียวอย่างน หากรัฐบาลไม่ยอมให้อันค่าโดยสาร บริษัทกกลางใช้วิธการหยุดงาน..” ผู้ สันตติกรรมกล่าว

ไม่เพียงแต่โครงการรวมรถเมล์ ในครั้งนั้น จะเป็นขั้นตอนที่สำคัญใน การสร้างอำนาจต่อรองในการขอช่น ค่าโดยสารเท่านั้น แต่ยังเป็น การสร้างฐานอำนาจที่สำคัญของพรรค ชาติไทยอีกด้วย

“ใครๆก็รู้ว่า คุณชายคึกฤทธิ์ กำลังเชิญพลเอกกฤษณ์ มาเป็นรัฐมนตรีกลาโหม แต่คนประมาณจะยอม ลงจากเก้าอี้หรือไม่นั้น เป็นอีกเรื่อง หนึ่ง เพราะฉะนั้นในตอนนั้น คุณชาย จึงเอาใจพรรคชาติไทยเป็นพิเศษ” ผู้ สันตติกรรมกล่าวในที่สุด □

พรบ. ความปลอดภัย

พันเอกสุดสาย หัสติน

นายทหารประจำการกองทัพบก

“เกี่ยวกับกฎหมายความปลอดภัยของชาติ ผมไม่ได้อ่านหรอก ผมเป็นข้าราชการประจำ...คนส่วนใหญ่จะเอาอย่างไร ผมก็เอาด้วย...อย่ามาถามผมว่าทำไม คุณลองไปอ่านหนังสือพิมพ์ของคุณดูเอาเอง...เรื่องอะไรคุณก็ไปอ่านเอาดูเอง ที่เกี่ยวกับตัวผมนะ...คุณอย่ามาถามผมให้ยากเลย ถึงผมมีความเห็นผมก็ไม่บอกคุณ หนังสือของคุณลงอะไรไม่ได้ทำไม่ได้เรื่อง ต่อให้คุณถามผมให้ตายผมก็ไม่บอก...”

พลตำรวจตรี อารีย์ กระบุตรา

ผู้บังคับการตำรวจสันติบาล

“เรื่องกฎหมายความปลอดภัยนั้น ดูๆ เขาก็มีคนสนใจมาก มีการวิพากษ์วิจารณ์กันกว้างขวาง...กิดินเพราะกฎหมายที่เขินเป็นเครื่องมอที่ใช้กับประชาชน... ดีๆ ที่มีการวิจารณ์กัน ส่วนที่ว่ามันจะแตกต่างกับกฎหมายป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์หรือไม่ นั้น อย่างน้อยๆ ผมก็เห็นแตกต่างกัน”

“ที่ว่าตำรวจจะสไตรค์ขอเงินเดือนนั้น เป็นแต่เพียงข่าวลือเท่านั้นครับ ก็ยกคนเป็นยุคที่จะพูดอะไรก็พูดได้ ก็อาจจะมตำรวจชนผู้น้อยบางคนพูดขึ้น เรื่องการปรับปรุงเงินเดือนนั้น ต้องปรับปรุงทุกแห่ง ไม่เฉพาะตำรวจ มันเป็นเรื่องเศรษฐกิจที่ค่าครองชีพทุกวันนี้สูงขึ้น”

“การแต่งตั้งพลตำรวจโทศรีสุขเป็นอธิบดีกรมตำรวจ ถูกต้องอย่างยิ่งครับ...แล้วมันก็ไม่ปฏิบัติอะไร ไม่ใช่หรือครับ...”

ดร. หยุต แสงอุทัย

นักกฎหมาย อาจารย์พิเศษคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“ผมไม่อ่านหรือครับ กฎหมายความปลอดภัยของชาติ มันหนักหัว... จึงไม่มีความเห็น ผมขอเถอะ... ตอนนั้นผมอ่านแต่หนังสืออ่านเล่นพวกนวนิยาย”

รวมรตเมล์

นายวิระ มุกสิกพงศ์

สส. พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพฯ

“ผมไม่เห็นด้วยกับการรวมรตเมล์ครั้งนี้ เนื่องจากโครงการนมแนวนิยมส่อไปในทางไม่สุจริต และไม่มีหลักประกันพอที่จะเชื่อถือได้ว่า เมื่อรวมแล้วประชาชนจะได้รับบริการดีขึ้น แต่กระทรวงคมนาคมได้ใช้เงินไขเวลาของการสิ้นสุดสัมปทานบังคับ

ทั้งๆที่ผู้ประกอบการบางรายและพนักงานของหลายบริษัทก็คัดค้าน ผมจะนำเรื่องนั้นเข้าสู่ที่ประชุมของสภาผู้แทนฯ

นายทินกร ปรีชะพันธ์

สส. จังหวัดชัยนาท พรรคธรรมสังคม

“การรวมรตเมล์ครั้งนี้ จะมีเบื้องหน้าเบื้องหลังยังไงผมไม่ทราบ แต่ในฐานะที่ผมเป็นฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล เห็นว่าไม่น่าที่จะเอาเรื่องนมาขัง ขณะที่บ้านเมืองกำลังจวนวาย มีทั้งปัญหาเรื่องชาวต่างประเทศอพยพ เรื่องความเดือดร้อนของประชาชน ค่าครองชีพสูง เรื่องพวกนสี่กรแก้ไข ไม่ควรเอาเรื่องนมาเดือดร้อนรัฐบาล...”

“ผมเห็นด้วยกับการรวมรตเมล์แบบบริษัทมหาชนที่บริษัทรตเมล์ชาวเสนาออกมา แต่ขณะยังทำไม่ได้ ส่วนการรวมแบบรตรวมนมเป็นเสอนอนกิน เป็นบริษัทตัวกลางที่คอยเก็บผลประโยชน์จากรถร่วม ทำให้สร้างความเป็นธรรมได้ยาก และสร้างความเดือดร้อนให้แก่บริษัทต่างๆ”

ศาลบักจิงฮัตตสัน

ศาลเกาหลีตัดสินคดีบาดหลวง คริสเตียนสกนเมื่อวันที่ ๖ กย. บาดหลวงทั้งสี่คนถูกจำคุกแตกต่างกันไป ตั้งแต่ ๖ เดือน ถึง ๑๐ เดือน ฐานใช้ทุนของวัดผิดทาง

บาดหลวงทั้งสี่เคยวิจารณ์รัฐบาลของประธานาธิบดีบักจิงฮัตอย่างมา กจึงโดนจับไปเมื่อต้นปี เพราะใช้เงินหมื่นมาร์คที่ส่งมาทำบุญ จากเยอรมันตะวันตก ไปช่วยครอบครัวของนักโทษการเมือง

ผู้แทนของผู้ให้ทุนได้ให้การต่อศาลเมืองเซอูลว่า กลุ่มการกุศลที่ใช้เงินผ่านบาดหลวงทั้งสี่คน ได้ใช้เงินไปตามความเหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมาย ตามความต้องการของผู้ทำบุญแล้ว

สี่หนูกลับพนมเปญ

เจ้าสี่หนุเสด็จจากบักกิงพร้อม กับผู้นำเขมร และพระบรมวงศานุวงศ์ เมื่อวันที่ ๘ กย. โดยมีเด็กสี่ขว ฝั่ง และเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของจีนมาส่งที่สนามบิน

สมเด็จพระนิก ผู้เป็นพระราชา สมเด็จพระเพณุนุชและนายเซียว สัมพันธ์ ก็ตามเสด็จกลับพร้อมบนเครื่องบินลำเดียวกันด้วย

เจ้าสี่หนุ ไม่ยอมให้สัมภาษณ์ที่ สนามบินบักกิง ที่สนามบินในพนมเปญ รองนายกชอนเซ็งเป็นผู้กล่าวคำต้อนรับ

การกลับสู่เขมรของเจ้าสี่หนุครั้ง นี้ ทำให้เขมรเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ระบบกษัตริย์ ซึ่งเดิมคำว่าคอมมิวนิสต์กับกษัตริย์เคยเป็นคำคู่ปฏิบัตกัน แต่ทั้งลาวและเขมรก็แสดงให้เห็นว่า ทั้งสองระบบอาจจะเดิน

ควบคู่กันไปได้

สถานวิทยุพนมเปญรายงานเมื่อคืนวันที่ ๑๐ ว่า บรรยากาศในการเลือกรับรองที่พระบรมมหาราชวังเต็มไปด้วย 'ความสามัคคี อบอุ่นและสนุกสนาน'

รายงานข่าวไม่ได้แจ้งว่าเจ้าสี่หนุ จะดำรงตำแหน่งใดในรัฐบาลใหม่ของเขมร

เหมือนทชล

บริษัทไอที. ซึ่งมีสำนักงานในสหรัฐฯ เคยมีเรื่องอื้อฉาวมาแล้วในชาติ ที่ให้เงินสนับสนุนสำหรับใช้ในการก่อกวนรัฐบาลที่ขัดต่อผลประโยชน์ของตน

มาครานไอที. ก็ออกโรงออกในปอร์ตูกีส ด้วยการประกาศเมื่อวันที่ ๒๒ สก. ว่าจะระงับความช่วยเหลือแก่ปอร์ตูกีส ซึ่งมีผลทำให้คนงานประมาณ ๗,๐๐๐ คนตกงาน

เป็นที่ทราบกันว่า เหตุที่ไอที. ทำเช่นนั้นเพราะการชักฟอกเจ้าหน้าที่ระดับบริหารของบริษัท หลังการปฏิวัติเมื่อเดือนเมย. ๒๕๑๗

ฟอร์ดเกือบตาย

ประธานาธิบดีฟอร์ดเกือบถูกสังหารเมื่อวันที่ ๕ กย. โดยสาวกของชาลส์ แมนสัน แต่ผู้คุ้มกันตัวประธานาธิบดีสกัดไว้ได้ทัน

แมนสันผู้ถูกอัยการแห่งลอสแอนเจลิส ธรอสต์ กล่าวหาว่ามีส่วนในแผนสังหารครั้งนี้ยังอยู่ในคุก

เวียดนามใต้รับทูต

เอกอัครราชทูตเจ็ดคนได้เข้าพบ นายเหงียนฮัวถือ ผู้เป็นประธานของแนวร่วมปลดแอกประชาชาติเวียดนามใต้ เมื่อวันที่ ๘ กย. ณ

กรุงหนบเป็นครั้งแรกที่มพิช เช่นนั้นชนหลังจากที่มีการเปลี่ยนรัฐบาล

เจ็ดประเทศแรกที่รับรองรัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวคือ กิวบา สวีเดน เม็กซิโก เดนมาร์ก คองโก และมัวร์ิตาเนีย

นอกจากนี้ก็มีอีกประมาณ ๒๐ กว่าประเทศที่รัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวก่อนที่รัฐบาลไซง่อนจะพ่ายแพ้

เงินไม่พร้อมรับสหรัฐฯ

จีนประกาศเมื่อต้นเดือนนี้ว่า 'ยังไม่สะดวก' ที่จะต้อนรับนายกเทศมนตรีของสหรัฐฯ ๑๔ นายที่กำหนดจะไปเยือนจีน

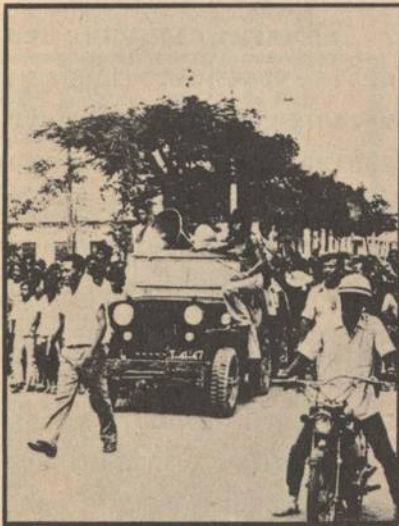
ญี่ปุ่นกลัวกองทัพแดง

ข่าวการถกพยายามทำร้ายประธานาธิบดีสหรัฐฯ ทำให้ตำรวจญี่ปุ่นขวัญไม่คอยดี เพราะจักรพรรดิฮิโรฮิโตะ มีกำหนดจะเสด็จไปพบประธานาธิบดีฟอร์ดในเดือนนี้

ตำรวจญี่ปุ่นกล่าวว่าหนังสือเดินทางของสหรัฐอเมริกาเล่มที่ถูก 'กองทัพแดง' ของญี่ปุ่นขโมยไปจากสถานกงสุลในกัวลาแลมเปอร์เมื่อเดือนก่อน จะถูกนำมาใช้ ในระหว่างการเยือนขององค์จักรพรรดิ

ติมอร์

นายโจสส์ รามอสซอร์ตา เลขาธิการแนวร่วมเฟรติลิน ให้สัมภาษณ์ทางทีวี. ที่กรุงแคนเบอร์ราเมื่อวันที่ ๘ กย. ว่าขณะนั้นแนวร่วมของเขามีนโยบายเอียงขวา เพื่อให้กลุ่มเป็นกลางมากขึ้น

นายซอร์ตากล่าวว่าแนวร่วมฯ ต้องการให้ปอร์ตุเกสยังคงมีอิทธิพลในติมอร์ตะวันออกอยู่ต่อไป "ธงของปอร์ตุเกสจะยังโบกสะบัดอยู่ ทั้งในกรุงดิลี และทั่วแผ่นดินติมอร์"

ฟิลิปปินส์ทำจรวดเอง

ประธานาธิบดีมาร์กอสประกาศเมื่อวันที่ ๗ กย. ว่าฟิลิปปินส์กำลังทดลองผลิตจรวดนำวิถีเองเพื่อให้โครงการพึ่งตัวเองในการป้องกันประเทศเป็นไปได้ผล

"การป้องกันประเทศของฟิลิปปินส์ไม่อาจจะทงไว้ให้พันธมิตรประเทศอื่นได้" มาร์กอสกล่าวหลังจากที่ได้ชมการทดลองยิงจรวด ที่หมู่บ้านริมทะเล ประมาณ ๓๗๐ ไมล์ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมนิลา

ประธานาธิบดียังกล่าวต่อไปอีกว่า ฟิลิปปินส์ยังทดลองอาวุธยุทโธปกรณ์อีกหลายชนิด จรวดที่ทดลองครั้งนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโครงการทั้งหมดเท่านั้น

ซีไอเอ. กับยาพิษ

วุฒิสมาชิกแฟรงค์ เซวิช จากไอดาโฮกล่าวเมื่อวันที่ ๑๐ กย. ว่า นายริชาร์ด เฮลมส์ เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำอิหร่านจะต้องมาให้การในกรณีที่คุณพบว่าซีไอเอ. ซ่อนยาพิษไว้

นายเฮลมส์เคยเป็นผู้อำนวยการซีไอเอ. ในระหว่างที่ทำการสะสมยาพิษที่สามารถฆ่าคนได้เป็นพันๆ คน แม้ว่าประธานาธิบดีจะเคยสั่งให้ทำลายวัสดุนี้ไปแล้วเมื่อห้าปีก่อน

วัสดุเป็นพิษพบในห้องทดลองแห่งหนึ่งของซีไอเอ. แต่ข่าวไม่เปิดเผยว่าเป็นที่ใด

เวียงจันทน์พุดน้อยลง

คณะกรรมการปกครองในเวียงจันทน์เรียกร้องให้ลดการใช้โทรศัพท์และโทรพิมพ์ระหว่างเมืองหลวงด้านบริหารกับโลกภายนอกเมื่อวันที่ ๑๐ กย. สกน

คำขอร้องให้งดใช้เครื่องโทรคมนาคมนี้ เกิดขึ้นพร้อมกับการเข้ายึดทรัพย์สินของ 'ผู้ทรยศต่อชาติฝ่ายขวา' จำนวน ๓๑ คนที่ถูกตัดสินประหารชีวิตหรือจำคุกระยะยาว

เสียงจากอเมริกันผู้ข้องใจ

"เราฆ่า แล้วก็หลบรอดมาได้หลายปีแล้วในเมืองไทย" เจ้าหน้าที่อเมริกันผู้คร่ำหวอดอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นเวลานานน้อยขึ้นมา

"ดูเหมือนคนในวอชิงตันจะคิดว่าเพียงขยับนิ้วมือนิ้วเท้า พวกคนไทยก็จะกระโจนเข้ามาในหัว เรามองมิตรที่เชื่อถือได้ของเราอย่างฉาบฉวย" เจ้าหน้าที่คนนี้ตั้งข้อหาต่อกระทรวงต่างประเทศและกลาโหมของสหรัฐฯ และเสริมว่า "ไม่เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานที่เกิดขึ้นหลังการปฏิวัติเมือตุลาคม ๒๕๑๖" ที่ทำให้รัฐบาลทหารถูกคว่ำ และมีรัฐบาลพลเรือนขึ้นแทน

ความไม่ไว้วางใจอันเห็นของวอชิงตัน จะเห็นได้จากการส่งนายวิลเลียมกินเนอร์ นักวิชาการหัวโบราณ ผู้เป็นผู้อำนวยการสถาบันวิจัยนโยบายต่างประเทศ ให้ไปสวมตำแหน่งแทนนายเลียวนาร์ด อังเกอร์ นักการทูตอาชีพ ซึ่งผลงานเก่าของนายอังเกอร์ก็คือช่วยจัดการวิ่งเต้นให้ผู้นำของไทยยอมให้สหรัฐฯ เข้ามาตั้งฐานทัพได้ตามต้องการ

แต่การกลับไม่เป็นไปดังที่คาดกันไว้ นายกินเนอร์ผู้ซึ่งพุดจาโง่ผาง และบางครั้งก็ไม่ค่อยจะมีไหว

แนวทางอเมริกันที่ตะวันออกกลาง

พริบเอาเสียเลย กลับกลายเป็นคนที่วิเคราะห์อะไรได้ใกล้เคียงความจริง และไม่ได้เป็นพวกฝ่ายขวาหัวรั้น ถึงกระนั้นเขาก็ถูกเรียกตัวกลับเมื่อดนบั้น หลังจากที่เขาคัดค้านขอเรียกร้องของกระทรวงต่างประเทศและกระทรวงกลาโหม ที่เรียกร้องให้เขาใช้อิทธิพลบับให้ใช้ฐานทัพในไทยได้อย่างเสรี

ตัวนายกินเนอร์นั้นไม่ประหลาดใจเลยว่า ที่ทางการไทยตอบโต้การที่สหรัฐอเมริกาใช้ฐานทัพอู่ตะเภาในกรณีมาษาเกษ ส่งหน่วยปฏิบัติการกู้เรือสินค้าซึ่งประกอบด้วยนาวิกโยธิน และทหารอากาศโดยใช้อู่ตะเภาเป็นฐานเมื่อเดือนพฤษภาคม

“มันเป็นการล่วงล้ำอธิปไตยของไทยโดยตรงทีเดียว” ชาวอเมริกันผู้ของใจคนหนึ่งกล่าว “ไทยบอกเราว่าห้ามใช้ แต่ที่สนะของเรา กลับเป็นไปในรูป ไอ้ชาติเอเซียบัดซบนี้ ไอ้พวกคนไทยมันมันคิดว่ามันเป็นห่าอะไรวะ”

... พวกนายพลและนายพันยังคงปักกรธงประเทศไทยอยู่ทางด้านหลังฉาก คนพวกนี้ไม่มีใครที่เสนอให้ตัดทอนความช่วยเหลือทางทหารของสหรัฐฯ ลง ความช่วยเหลือนั้นเฉลี่ยแล้วตกปีละ ๖๐๐ ล้านดอลลาร์ เพื่อให้กองทัพไทยทรมทหาร ๒๐๐,๐๐๐ คน ได้โงกกินกันอย่างสูงได้ต่อไป □

Saturday Review

“สหรัฐฯ จะต้องลงทุนสูงทีเดียวในการเข้าไปอยู่ในตะวันออกกลาง ภายใต้ข้อตกลงชั่วคราว ‘อียิปต์-อิสราเอล’ ซึ่งลงนามกันเมื่อวันที่ ๑ กันยายนสกน” นายัสเซอร์ อาราฟัต ผู้นำองค์การปลดแอกปาเลสไตน์ กล่าวเตือน

ข้อตกลงดังกล่าวเสนอให้มัสถานเพื่อการระงับระไวสองแห่งเพื่อแจ้งถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แห่งแรกให้มัสชาวอียิปต์ควบคุม อีกแห่งหนึ่งให้ชาวอิสราเอลควบคุม

ข้อตกลงนี้จะมัสเจ้าหน้าที่พลเรือนอเมริกันคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งนายอาราฟัตกล่าว “ไม่ว่าอเมริกาจะพรางตัวเองเป็นเพียงที่ปรึกษาทางทหาร หรือเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญพลเรือน ความสำคัญก็มีไม่มากนัก แต่ข้อตกลงอันนี้เป็นเรื่องการเมืองนั่นแน่”

มิใช่ นายอาราฟัตเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่เห็นด้วยกับข้อตกลงอันนี้ รัฐมนตรีต่างประเทศคิสซิงเจอร์ก็กำลังถูกวิพากษ์วิจารณ์จากพวกเดียวกันในกรงวอชิงตันว่า “นายคิสซิงเจอร์คงต้องการที่จะปรับปรุงจุดยืนทางการเมืองของตนเอง”

ไม่เฉพาะแต่พลเรือนอเมริกันเท่านั้นที่เข้าไปผูกพันในตะวันออกกลาง แต่สหรัฐฯ จำต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมหาศาลในการนอกด้วย

ถึงแม้ว่าสภาองเกรสของสหรัฐฯ จะมีความตั้งใจที่อนุมัติให้พลเรือนอเมริกันประมาณ ๑๕๐ คน เข้าไปประจำอยู่ที่ซีไน แต่สภาองเกรสก็คงยอมตามนายคิสซิงเจอร์มากกว่า

ที่จะคัดค้าน เพราะการคัดค้านนายคิสซิงเจอร์ก็เท่ากับต่อต้านข้อตกลงเบองตนเอง

นอกจากสหรัฐฯ ให้คำมั่นสัญญาว่า จะให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่อิสราเอลเป็นจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในบั้นแล้ว รัฐบาลอเมริกันยังให้คำมั่นสัญญาทางการเมืองว่าจะพยายามหาทางหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

นักวิเคราะห์ทางการเมืองเชื่อกันว่า ข้อผูกพันหรือคำมั่นสัญญาของสหรัฐฯ ในเรื่องนี้ เท่ากับเป็นข้อตกลงทางทหารที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร

การที่สหรัฐฯ ยอมรับหน้าที่เป็นผู้พิทักษ์การปฏิบัติตามข้อตกลงอันนั้น จะทำให้สหรัฐฯ มีบทบาทสำคัญมากทีเดียว ด้วยเหตุนี้ ถ้าหากอียิปต์ประสงค์ที่จะมีสัมพันธภาพอันดีกับสหรัฐฯ ต่อไป รัฐบาลอียิปต์จึงต้องไม่ละเมิดข้อตกลงดังกล่าว

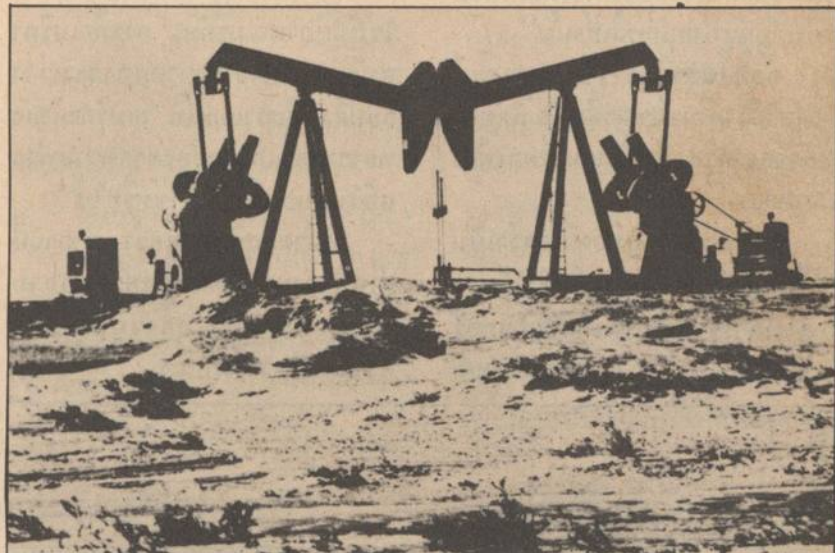
อียิปต์ได้ให้คำมั่นต่อรัฐบาลสหรัฐฯ ว่า จะจัดการให้สิ่งทั้งปวงอยู่ในภาวะเรียบร้อยเป็นเวลาสามปี และจะยอมให้กองทัพรุกเดินขององค์การสหประชาชาติ อยู่ระหว่างเส้นพรมแดนอิสราเอล-อียิปต์ต่อไป

นายอัสมาอิล ฟาห์มี รัฐมนตรีต่างประเทศอียิปต์ กล่าวในการให้สัมภาษณ์แก่สื่อมวลชนหลังจากการลงนาม ในข้อตกลงชั่วคราว ได้สองวันว่า

“นับเป็นครั้งแรก (ตั้งแต่อาหรับและอิสราเอลเริ่มเป็นปรปักษ์ต่อกันมานานถึง ๒๘ ปี) ที่เราสามารถจัดให้

สหรัฐฯ เขามาเกี่ยวข้องกับอย่างจริงจัง
ในกรณีความขัดแย้งนี้ หากไม่แล้วข้อ
ขัดแย้งคงจะไม่มีทางกำจัดออกไปได้
และนั่นหมายความว่าสันติภาพจะไม่
เกิดขึ้น”

เมื่อผู้ถามนายอิชซัค ราบิน
นายกรัฐมนตรีอิสราเอลถึงขั้นตอน
ต่อไปของการแก้ปัญหาอาหรับกับอิส
ราเอล นายอิชซัค ราบินตอบว่า “ประ
เทศจอร์แดนคงจะไม่ถูกอาหรับหนุน
ให้เจรจากับอิสราเอล และอิสราเอล
คงจะไม่เจรจากับองค์การปลดแอก
ปาเลสไตน์”

บ่อน้ำมันคาบ ไรซ์ ทิวจะตองคนให้อยปต์

แผนที่แสดงแนวทางอเมริกันใหม่
ในตะวันออกกลาง

เพราะฉะนั้น ทางด้านตะวันออก
อิสราเอลคงจะไม่เพื่อน นายอิชซัค
กล่าวต่อไปว่า “สิ่งที่สำคัญที่สุดใน
อีกสองสามเดือนข้างหน้า ก็คือปฏิ
ทริยาของสหภาพโซเวียตและประเทศ
ในกลุ่มอาหรับ”

ในขณะที่หนังสือพิมพ์ในสห
ภาพโซเวียตได้วิพากษ์วิจารณ์ข้อตก
ลงชั่วคราวระหว่างอียิปต์กับอิสราเอล
ว่าเป็นข้อตกลงที่ไม่สมบูรณ์ เพราะ
ว่าข้อตกลงยอมให้อิสราเอลครอบ
ครองพื้นที่บริเวณนี้ถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์
และไม่ได้พิจารณาถึงปัญหา
ของชาวปาเลสไตน์ อีกทั้งยังมีคำ
มั่นถึงการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับทราบ
สูงโกลัน และการให้อิสราเอลถอน
กำลังออกจากนครยึดครองพรมแดน
ของอาหรับที่เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๐

นโยบายเกี่ยวกับตะวันออกกลาง
ของโซเวียตนั้นเห็นได้ชัดเจนตั้งแต่
เดือนเมษายนที่ผ่านมา เมื่อนายออง
เดร โกรมิโก รัฐมนตรีต่างประเทศ
กล่าวแก่รัฐมนตรีประเทศกลุ่มอาหรับ

‘แนวทางของโซเวียต’ มิได้ขัด
แย้งกับแนวทางของอเมริกันเลย ใน

เรื่องขั้นตอนเพื่อสร้างสันติภาพ แต่
แนวทางของโซเวียตนั้นเรียกร้องว่า
ในขั้นแรกสุดจะต้องเริ่มด้วยการตก
ลงกันที่กรุงเจนีวา

ในขณะที่มีการกล่าวกันว่า ‘แนว
ร่วม’ อาหรับดูเหมือนจะถูกแบ่งแยก
ด้วยข้อตกลงเช่นนี้

ในการกล่าวว่าย่างขอร้องเรียน
ของเขา ในการประชุมสมัชชาสห
ประชาชาติเมื่อปีที่แล้ว เพื่อให้อเมริกา
ปาเลสไตน์ประชาธิปไตย ซึ่งสามารถ
ช่วยให้ชาวอาหรับและชาวยิวอยู่ด้วย
กันได้นั้น นายอาราฟัตได้คัดค้าน
เรื่อง ‘ช่วงเวลา’ ทกนทั้งสองขอ
ชาตินี้จะอยู่ร่วมกัน แต่เขากล่าวว่า
จุดมุ่งหมายของสหรัฐฯ ที่ขมโมเขา
มาเกี่ยวข้องกับข้อตกลงอียิปต์-อิสรา
เอลอันใหม่นี้ก็เพื่อที่จะแยกสลายความ
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มประ
เทศอาหรับ

ในการให้สัมภาษณ์แก่หนังสือ
พิมพ์ นิวสวีท นายอาราฟัตกล่าวว่า
ข้อตกลงอันใหม่นี้จะหนุนให้อิสรา
เอลโจมตีฐานทัพปาเลสไตน์ในประ
เทศเลบานอน และอาจเป็นไปได้ที่

จะมีสงครามชนอีก “สันติภาพใน
ตะวันออกกลางจะยั่งยืน ได้ก็ต่อเมื่อ
อิสราเอลสามารถปรับตัวเองให้กลม
กลืนกับภูมิภาคแถบนี้เท่านั้น”

ขอตกลงชั่วคราว ในอาจจะดี
ความได้ว่าเป็นชัยชนะที่มชอบ แต่ต้อง
ช้อด้วยราคาสูงลิบลัวและผลเพียง
เล็กน้อย

ในขณะที่เขยื้อนตัวเองว่าเป็น
‘ผู้ถูกลูกศร’ ซึ่งทำให้นาย
อาราพิต กล่าวทำทนายชคิสซิงเกอร์
และพรรคพวกว่า แผนการทั้งหมด

ของพวกเขาจะต้องได้รับการตรวจ
สอบอย่างแน่นอน

“สันติภาพในตะวันออกกลางมี
ใช้สันติภาพอเมริกัน การที่อเมริกา
สนับสนุนการเจรจาตกลงระหว่าง
อียิปต์กับอิสราเอลนั้น อเมริกากำลัง
พยายามจะแก้ตัวเนื่องจากความพ่าย
แพ้ในอาเยซาคเนซ ไชหรือไม่”

หน้าตลกที่สุดก็คือว่า คำถาม
เป็นคำถามที่ทางวอชิงตันเคยถาม
นายชคิสซิงเกอร์นักการทูตผู้สร้าง
ความมหัสจรรย์นั่นเอง □

วิจารณ์หนังสือเรื่อง สย-ฮ-ลวัน หรือ
ทมซอเรียกกันในภาษาไทยว่า มูฮัง
ใหญ่แห่งเขาเหลียงซาน หรือ ซ่องกง
ซึ่งเป็นหนังสือที่เชื่อกันว่าท่านประ
ธานเหมาชอบอ่านเป็นพิเศษ
บทวิจารณ์พบว่า หนังสืออนช
นำให้คนอ่านเป็นคน ‘ขแพ้’ และ
พระเอกในหนังสือนั้นก็เป็นพวกขาย
ชาติ

พอบทความชนนออกมา เหล่า
ฝรั่งมั่งคั่งที่เฝ้ามองเงินจากฮ่องกง ก็
เดาเอาว่าการต่อสู้ทางการเมืองกรุง
ย้งใหญ่ในเมืองจกกำลังจะเกิดขึ้น
แล้ว และเหมาเองอาจจะกำลังถูก
เล่นงาน

แต่พอในวันรุ่งขึ้นจากวันที่
พิมพ์บทวิจารณ์ชนนแล้ว หนังสือ
พิมพ์ประชาชนรายวันของพรรคคอม
มิวนิสต์กลับบทบรรณาธิการว่า อันที่
จริงการวิจารณ์หนังสือเล่มนั้น ไม่ใช่
เป็นการเล่นงาน ท่านประธานเหมา
เองนั้นแหละเป็นคนส่งให้วิจารณ์หนังสือ
เล่มนั้น

นักการทูตในกรุงปักกิ่งจึงให้
ความเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่ท่าน
ประธานเหมาจะพิมพ์หนังสือที่ท่าน
ประธานเองเคยชอบ ซึ่งจะเป็นการ

จีน

เหมากำลังจะพิศใคร

ถ้าจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงใน
เมืองจีน นับตั้งแต่พรรคคอมมิวนิสต์
จีนขึ้นมาอำนาจ ก็เห็นจะอยู่ที่วิ
การต่อสู้ทางการเมือง ซึ่งผิดแผก
แตกต่างไปจากประเทศอื่น ๆ

เมื่อครั้งมีการปฏิวัติวัฒนธรรม
แทนที่จะมีการเริ่มด้วยการนำรถถัง
เข้ายึดรัฐบาลกัน กลับเป็นว่าใครจะ
เข้าใจคำสั่งสอนของประธานเหมา
มากกว่ากัน

ถ้าเข้าใจ และพร้อมพฤติ
กรรมที่ตรงกันข้ามกับคำสั่งสอนของ
ท่านประธาน ก็หวังตกจากอำนาจ
หรือต้องมีการยอมรับผิดต่อหน้าประ
ชาชน

การปฏิวัติวัฒนธรรมครั้งที่แล้ว
จบลงประมาณปี ๒๕๑๒ และตั้งแต่
นั้นมาจีนก็เริ่มนโยบายต่างประเทศที่
เบ็ดกว้าง จนในที่สุดก็ได้มีการติด
ต่อกับประเทศซึ่งเคยเป็นศัตรูกันมา
เก่าก่อน เช่น สหรัฐฯ และ ไทย
 เป็นต้น

แต่ประเทศเช่นสหรัฐฯ และ ไทย
ต่างก็กลัวกันอยู่ว่า หากมีเหตุการณ์
จุดรัศ ๒๔

ดังเช่นการปฏิวัติวัฒนธรรมขึ้นมาอีก
ความสัมพันธ์ที่ค่อย ๆ สร้างสมขึ้นมา
นั้น อาจจะพังทลายลงก็ได้

เหตุการณ์เช่นที่กล่าวกันนี้แหละ
ที่ท่าท่าจะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในเมือง
จีนในขณะนี้

เมื่อต้นเดือนกันยายนเอง หนังสือ
สือพิมพ์ประชาชนรายวันของพรรค
คอมมิวนิสต์จีนก็ได้ตีพิมพ์บทความ

ตั้ง เสี่ยว ผิง รองนายกรัฐมนตรีจีนกับนายกไทยวันเขื่อนปักกิ่ง

ที่คู่ต่อสู้ของท่านประธานไปด้วยในตัว

เหล่านักการทูตในกรุงปักกิ่งต่างก็เดากันว่า การเริ่มโครงการวิจารณ์หนังสือฉบับใหม่ ไซ้ว่าจะเป็นเรื่องใหม่ แต่เป็นการวิจารณ์กระบวนการทางการเมืองจีนเริ่มนำพวกเจ้าหน้าที่ทางการซึ่งเคยถูกกล่าวหาและถูกขับให้ออกจากตำแหน่งกลับเข้ามาทำงานในตำแหน่งเก่า

บทวิจารณ์นี้วิจารณ์ว่า ตัวเอกของเรื่องเป็นพวกก๊กก๊ก ซึ่งปลอมแปลงตัวเป็นพวกชนชั้นกรรมมาชีพ

และในที่สุดก็ทำลายขบวนการของประชาชน

ท่านประธานเหมากำลังพูดถึงใคร คงเดาขึ้นลำบาก แต่ถ้าการวิจารณ์หนังสือเล่มนี้ผิดต่อไปสักพักหนึ่ง ไม่ช้าชอกนที่ท่านประธานหมายหัวไว้ ก็จะไม่ได้ออกมาเอง

ทั้งคุณชาติชายและนายคิซซิงเจอร์ต่างก็ต้องคอยดูว่าคนที่ท่านประธานหมายหัวเอาไว้วันนั้นจะเป็นคนที่สนิทกับตนหรือไม่ แล้วการวิจารณ์ครั้งนี้จะกระทบความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับประเทศทั้งสองหรือไม่ □

ความแตกแยกของฝ่ายซ้ายในมาเลเซีย

กองทัพปลดแอกประชาชนใหม่ซึ่งเคยเป็นกลุ่มที่ต่อสู้ให้แก่อำนาจของเหมาเจ๋อตงเกี่ยวกับลัทธิมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์และทำการ 'ต่อสู้อย่างไม่ลนัย' ดูเหมือนจะละทิ้งทฤษฎีของเหมาเสียแล้ว โดยเฉพาะทฤษฎีป่าล้อมเมือง และหันมาใช้วิธีแทรกแซงตามเมืองใหญ่ๆ หลายเมืองในมาเลเซีย

ตามเอกสารที่เบ็ดเสร็จออกมาเมื่อเดือนตุลาคมปีก่อน พรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซียนิยมลัทธิมาร์กซิสต์

-เลนินนิสต์กับพรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซียฝ่ายปฏิวัติได้แยกตัวออกมาจากพรรคคอมมิวนิสต์เป็นเวลา ๔ ปีมาแล้ว

แต่ข้อเท็จจริงอันนี้ไม่มีใครเอาใจใส่ จนกระทั่งมาเมื่อเร็วๆ นี้เอง ในเอกสารนั้นกล่าวระบุว่า การแยกตัวของกลุ่มต่างๆ ออกจากพรรคคอมมิวนิสต์มีอยู่สามทางด้วยกัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่เจ้าหน้าที่ของพรรคหลายคนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ของพรรคได้รับคำสั่ง

ตนกู อับดุลราซัค นายกรัฐมนตรี กับ นายกรัฐมนตรีไทย

ในราวๆ ปี ๒๕๐๘ ให้กำจัดสมาชิกใหม่ๆ ที่เข้าเป็นสมาชิกหลังปี ๒๕๐๕ พรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซียเชื่อว่าบรรดาสมาชิกใหม่เหล่านั้นเป็นสายของรัฐบาล แต่กลุ่มที่ได้รับคำสั่งให้ดำเนินการกำจัดพวกสมาชิกใหม่สงสัยว่า การปฏิบัติการณ์ของพรรคเป็นความพยายามที่จะ 'ทรยศต่อการปฏิวัติ' พวกกลุ่มจึงปล่อยให้สมาชิกใหม่เหล่านั้นหนีไป

หลังจากนั้นได้มีการจับกลุ่มกันใหม่ภายใต้การดำเนินการของจีนแบ่งผู้ซึ่งเป็นเลขานุการพรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซีย

กลุ่มหนึ่งก็กลายเป็นพรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซียนิยมลัทธิมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์

อีกกลุ่มหนึ่งตั้งเป็นพรรคคอมมิวนิสต์มาเลเซียฝ่ายปฏิวัติ

ตั้งแต่เดือนมีนาคมศกนี้เป็นต้นมา กลุ่มนิยมคอมมิวนิสต์-เลนินนิสต์ได้ปฏิบัติการปรากฏชัดขึ้นมาก เพราะว่ารูปแบบของการปฏิบัติการได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ตั้งแต่ปี ๒๕๐๓

แต่ที่ต่างตั้งแต่ต้นปี ๒๕๐๘ เป็นต้นมา ตนกู อับดุล ราซัค นายกรัฐมนตรีมาเลเซีย เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงอยู่รุ่มมากมาย ในอินโดจีนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมาก ฉะนั้นแบบแผนการปราบปรามด้วยวิธีทางระเบิดการโจมตีแบบแอบซุ่มและแบบประจัญหน้าได้เพิ่มมากขึ้นอย่างมากมาย

เมื่อสองเดือนก่อน ตนกู อับดุลเราะมาน ซึ่งอยู่ในอารมณที่ระลึกลังความหลังกล่าวว่า "ถ้าหากจับกุมจีนเป๋งได้ จะต้องไม่ฆ่าเขา เพราะว่าเขาได้สอนบทเรียนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตให้แก่ข้าพเจ้า ค่อยๆ ปล่อยให้พวกคอมมิวนิสต์และอย่าเจรจากับพวกมัน"

ตนกู อับดุลราซัค นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นคนทพยายามจะ 'ลบล้าง' พวกคอมมิวนิสต์มาเป็นเวลาถึง ๑๕ ปี จตุรัส ๒๕

และได้จัดการอย่างรุนแรงกับกลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยเมื่อเร็ว ๆ นี้ คงจะไม่ปล่อยให้เงินเป๋งมั่วชีวิตอยู่ต่อไป เป็นแน่นอนถ้าจับตัวได้

นอกจากกฎหมายรักษาความปลอดภัยของชาติ (ซึ่งประเทศไทยพยายามจะเลียนแบบอยู่อย่าง ในปัจจุบัน) แล้ว มาเลเซียยังมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการครอบครองอาวุธเถื่อน ซึ่งกำหนดโทษลงชนประหารชีวิตอีกด้วย

มิใช่เฉพาะแต่ตนกูอับดุลราซัค ผู้เดียวเท่านั้น ผู้นำประเทศต่างๆ ในเอเชียอาคเนย์ ก็คิดเช่นเดียวกันว่า ถ้าหากประเทศของตนมีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้ว ปัญหาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์จะลดลง

แต่แท้ที่จริงแล้ว ออกจะเป็นการตรงกันข้าม เพราะปรากฏว่าทหารและตำรวจถูกโจมตีอย่างหนักหน่วงมาเจ็ดครั้งแล้ว การโจมตีที่รุนแรงที่สุดเกิดขึ้นตั้งแต่เดือนสิงหาคม เป็นต้นมา โดยเฉพาะเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม สกน มเหตการณ์ที่ผลทางจิตวิทยาต่อฝ่ายรัฐบาลอย่างมากคือ เมื่ออนสาวรีย์แห่งชาติของมาเลเซีย ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความแข็งแกร่งของกองกำลังมาเลเซียถูกระเบิดพังทะลาย

และเมื่อวันที่ ๓ กันยายน สกน สำนักงานใหญ่ของหน่วยปฏิบัติการพิเศษ (ทหารและตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามคอมมิวนิสต์) ถูกโจมตีจนเป็นผลให้ตำรวจเสียชีวิต ๒ คน และบาดเจ็บ ๕๒ คน

ในเอกสารฉบับประจำเดือนสิงหาคมนี้ระบุว่า บุคคลต่อไปที่จะโดนกำจัด คือ พวกนักการเมือง 'ผู้ล้มกษัตริย์ประหังฟลั่งของสังคมนิยม' รัฐบาลมาเลเซียกำลังถูกพวกคอมมิวนิสต์กล่าวหาว่าเป็นพวกเหยียดผิว และข่มขืนเป็นทาสประจักษ์ชัด จตุรัส ๒๖

ตันกู อับดุลราซัค นายกฯ มาเลเซีย

ว่า ขอล่าหาอนันจะเป็นลิมที่ดอกยาให้คนเชื้อสายมาเลย์กับคนเชื้อชาติอื่นแตกแยกกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดรอยแตกร้าว ระหว่างชาวมลายูกับชาวจีนมากยิ่งขึ้น และอาจจะส่งผลให้พวกคอมมิวนิสต์ฝ่ายนิยมเหมา กับกลุ่มนิยมมาร์กซิสต์-เลนินนิสต์แตกกันอีกด้วย

การก่อให้เกิดความแตกแยกเป็นเครื่องมือที่พรรคฝ่ายขวาและฝ่ายซ้ายตลอดจนฝ่ายรัฐบาลได้ใช้ตลอดมา ทั้งนี้ เพราะว่าการทำให้ศัตรูแตกแยกกัน จะทำให้การหาแนวร่วมทำได้ง่ายและรวดเร็วด้วย □

จีนขอเครื่องบินฝรั่งเศสพิคกับรัสเซีย

ตั้งแต่จีนทะเลาะกับรัสเซีย ส่งหนังสือขอรัสเซียเคียให้เงินกู้หาย ไปด้วย ดังนั้นคือ ความช่วยเหลือในเรื่องเทคโนโลยีเกี่ยวกับการสร้างอาวุธ โดยเฉพาะเครื่องบินประจัญบานและเครื่องบินดัดเจ็ต จีนจึงต้องหาทางสร้างเครื่องบินของตนเองขึ้นมา โดยพึ่งแบบเครื่องบินเก่าที่ ได้จากรัสเซีย

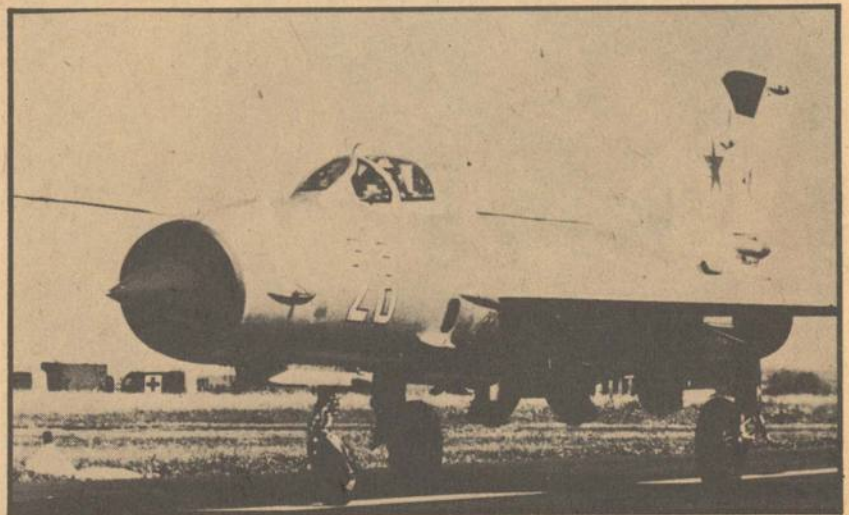
ในระยะสงครามเวียดนามนั้น โซเวียตรัสเซียมีความระมัดระวังมากที่จะไม่ให้เครื่องมือสงครามและอาวุธ

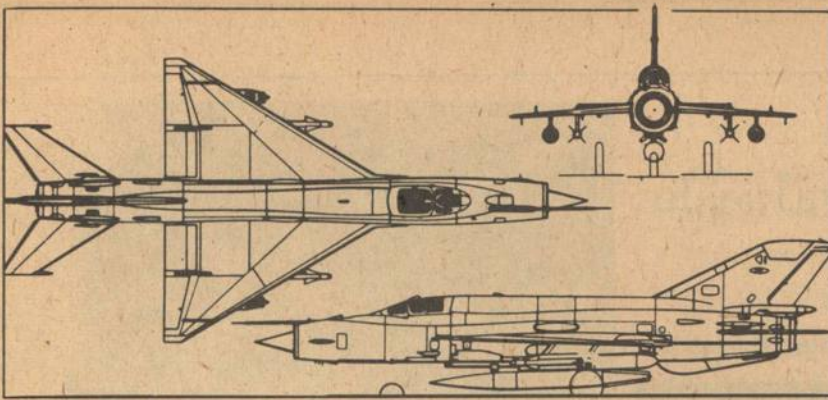
สงครามสำคัญ ๆ ของตน ที่ส่งให้เวียดนามเหนือต้องตกไปอยู่ในมือของจีน

รายงานข่าวแจ้งว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ จีนได้ส่งคณะผู้แทนของตนไปปารีส เพื่อหาทางขอเครื่องบินรบแบบประจัญบาน 'มิราจ เอฟ. ๑' ซึ่งเป็นเครื่องบินรบรุ่นล่าสุดของฝรั่งเศส

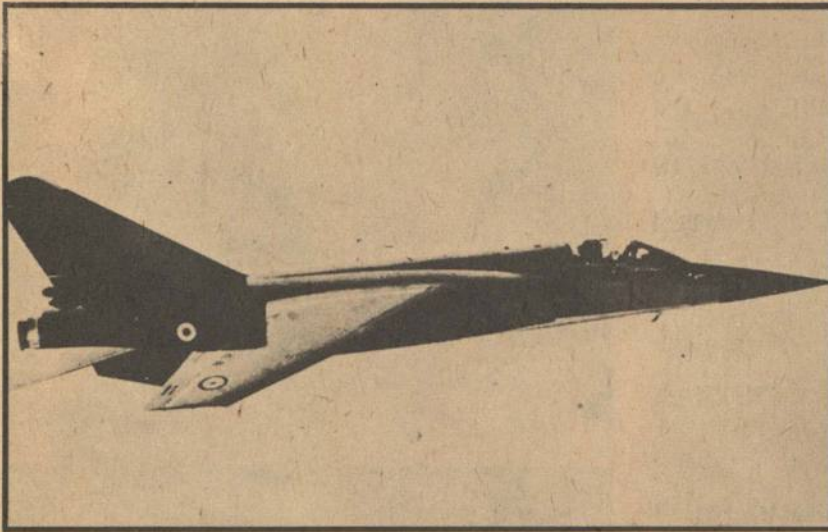
ในระยะนี้เป็นที่เชื่อกันว่าทางฝ่ายจีนนั้นเพิ่งแต่เริ่มเจรจาในเรื่องทางเทคนิคของเครื่องบินก่อน แต่

เครื่องบินขับไล่แบบมิก-๒๑ ของโซเวียต

ภาพวาดแสดงสัดส่วนของ มิก-๒๑

เครื่องบินขับไล่แบบ มिरาจ เอฟ ๑ ของฝรั่งเศส

ในไม่ช้า จีนอาจจะส่งเจ้าหน้าที่ของคุณไปฝรั่งเศสเพิ่มขนอก เพื่อตกลงในเรื่องของรายละเอียดต่อไป เจ้าหน้าที่ทางการทหารของฝรั่งเศสเชื่อว่า จีนจะขอเครื่องบินรุ่นอื่นอย่างน้อยก็ ๒๐๐ ลำ แต่ปัญหามือยว่าจีนจะสามารถหาเงินตราต่างประเทศมาซื้อเครื่องบินได้ในจำนวนนั้นหรือไม่

ความต้องการเครื่องบินและเทคโนโลยีใหม่ๆ ในเรื่องทางการของจีนนั้น มีมาก ซึ่งสังเกตได้จากความจริงที่ว่า เมื่ออดีตประธานาธิบดีนิกสันเดินทางไปจีนครั้งแรกนั้น ทางสหรัฐฯ ได้นำเครื่องส่งกระแสคลื่นวิทยุโทรทัศน์อย่างดีเข้าไปในจีนด้วย เพื่อใช้ในการถ่ายทอดการตอน

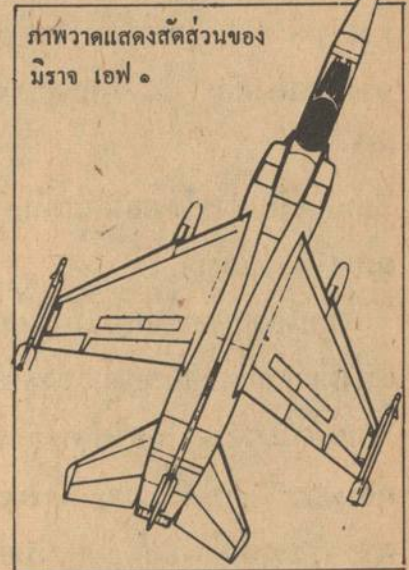
รับประธานาธิบดีนิกสันสหรัฐฯ ในปักกิ่ง

สหรัฐฯ ได้ขายเครื่องส่งอย่างคชมนนให้จีนในราคามิตรภาพ และหลังจากนั้นไม่นานจีนก็ส่งขอเครื่องบินโดยสาร โบอิง ๗๐๗ หลายลำเพื่อใช้ในกิจการบินพลเรือนของจีน

ทุกวันนี้เป็นที่เชื่อกันในหมู่ผู้ชำนาญการปัญหาทางยุทธศาสตร์ของจีนว่า สหรัฐฯ ไม่เพียงแต่จะขายเครื่องอิเล็กทรอนิกส์อย่างดีให้แก่จีน ทั้งที่แต่ก่อนรัฐสภาสหรัฐฯ เคยออกกฎหมายห้ามขายมาครั้งหนึ่ง แต่สหรัฐฯ จะให้ข่าวกรองและภาพถ่ายจากดาวเทียมแก่จีนเป็นประจำอีกด้วย ข่าวกรองและภาพถ่ายที่สหรัฐฯ จะให้แก่จีนนั้น เชื่อกันว่าเป็นภาพ

ถ่ายเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางทหารและกองกำลังรบของรัสเซีย ใกล้พรมแดนของจีนทางตอนเหนือ และจุดที่ตั้งของขีปนาวุธของรัสเซีย ใกล้พรมแดนจีน

เมื่อเร็วๆ นี้เช่นกัน สำนักงานวิจัยแรนด์แห่งกองทัพอากาศสหรัฐฯ ได้ทำรายงานชิ้นหนึ่ง เพื่อเสนอให้รัฐบาลสหรัฐฯ ให้ความช่วยเหลือในเรื่องขีปนาวุธแก่จีน เพราะในความคิดของนักวิจัยผู้นั้น เห็นว่าหากจีนตามรัสเซียไม่ทันในเรื่องขีปนาวุธข้ามทวีปแล้วละก็ จะเกิดปัญหาความไม่สมดุลย์ทางการคลังระหว่างสองประเทศ ซึ่งจะมีผลเสียหายต่อสหรัฐฯ โดยตรง

ภาพวาดแสดงสัดส่วนของ มिरาจ เอฟ ๑

รายงานยังไม่เป็นนโยบายของสหรัฐฯ แต่การปล่อยข่าวแบบนี้ออกมา ก็เชื่อกันว่าเป็นการลอบดูต่อความเห็นและปฏิกิริยาของรัฐสภาสหรัฐฯ ว่า จะเห็นด้วยกับนโยบายเช่นนั้นหรือไม่

หากว่าปฏิกิริยาของรัฐสภาสหรัฐฯ เกิดเป็นไปในทางที่ดี มีชวามินาน เราอาจจะเห็นการแลกเปลี่ยนทางเทคโนโลยีระหว่างสหรัฐฯ กับจีน โดยเฉพาะในเรื่องขีปนาวุธ

แต่ปฏิกิริยาของรัสเซียนั้นคงไม่ถ้อยจะคิดกันเป็นแน่

เสียงจากชาวเกาหลี

ออฟเชออง ชาวเกาหลีในญี่ปุ่น

“ภาคเหนือหรือภาคใต้ก็เป็นปีศาจภูมิของเรา”

“

“ทั้งๆ ที่เราเป็นชนชาติในเอเชียด้วยกัน แต่พวกเราก็แทบจะไม่มีรู้จักกันมาเลยเป็นเวลานับร้อยๆ ปี ผู้ที่ทำให้เรารู้สึกว่า... เป็นของธรรมชาติสามัญ... ก็คือพวกจักรวรรดินิยมนั่นเอง”

“ผมคงเป็นชาวโจซอนอันดับต้นๆ ที่สามารถมาเมืองไทยได้กระมัง”

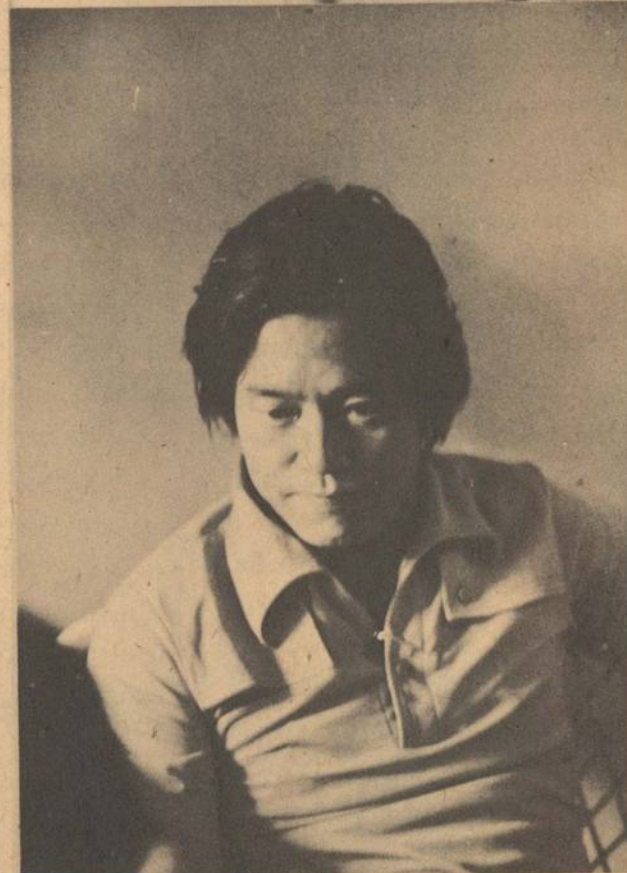
“ปัจจุบันรัฐบาลญี่ปุ่น เป็นผู้สนับสนุนนโยบายแบ่งแยกเกาหลีออกเป็นสองส่วน”

“เคยฟังมาว่า ไทยไม่เคยถูกต้วงชาติรุกรานมาก่อน... การเข้าร่วมสงครามเกาหลีเป็นประวัติศาสตร์ส่วนที่ต่างพร้อยของไทย”

“การทะเลาะกันของพ่อแม่ แม้แต่หมานั้นยังไม่เข้ามายุ่งเกี่ยว”

“ผมนั้นเมื่อตอนเด็กๆ เคยไปยังบ้านเกิดของแม่ที่อยู่ในเกาหลีภาคใต้... ไปเมืองท่าที่ชาวเกาหลีนับแสนๆ ถูกบังคับกับพาดัว... ทั้งๆ ที่ตั้งใจว่าจะไม่ร้องไห้ แต่ผมก็หลั่งน้ำตาร้องไห้อย่างมากมา”

”

'จตุรัส' พบนักเขียนเกาหลีอาศัยอยู่ในญี่ปุ่นใน
กรุงเทพฯ เมื่อกกลางเดือนสิงหาคม สกน ซึ่งเขาได้
แนะนำตัวเองว่า

ผมชื่อ อีเฟซอง (I Fuesong) หรือถ้าเรียกตาม
ตำแหน่งอ่านญี่ปุ่น ก็เรียกกันว่า 'ริโกลเซอ' ผมเกิดปี
๒๔๗๘ ที่เกาะทางเหนือสุดของญี่ปุ่น ซึ่งปัจจุบันเป็น
ดินแดนของโซเวียตที่เรียกว่า 'สีกาลิน'

ในปี ๒๔๘๘ หลังจากที่ประชาชนเกาหลีสามารถ
ปลดปล่อยตนเองจากจักรวรรดินิยมญี่ปุ่นแล้ว ผม
และครอบครัวของผมก็เดินทางจากสีกาลิน มายัง
ญี่ปุ่น เพื่อที่จะเดินทางต่อไปยังบ้านเกิดเมืองนอน
ของเราต่อไป แต่ว่าจนถึงปัจจุบัน พวกเราก้ยังไม่
สามารถกลับสู่บ้านเกิดเมืองนอนของเราได้

ผมเกิด และเติบโตในญี่ปุ่น จึงไม่มีโอกาสที่จะ
ศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เกาหลี วัฒนธรรม เศรษฐกิจ
ของเกาหลี ซึ่งชาวเกาหลีชวคนทั้งสองและที่สามมัก
เป็นบุคคลเช่นกันมาก

ผมมีเชื้อชาติโจซอน (Choson) และยึดถือว่า
คาบสมุทรเกาหลีเป็นบิตภูมิของตนเอง

ถึงเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า เกาหลีถูกแบ่งออกเป็น
สองส่วน คือเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประ
ชาชนเกาหลี และสาธารณรัฐเกาหลี นับเป็นผลมาจาก
การประชุมของบรรดามหาอำนาจในสมัชชุนั้น ในปี
๒๔๘๘ อันเป็นเวลาหลังจากที่เกาหลีปลดปล่อยตัว
เองสำเร็จแล้วก็มีผลทำให้เกิดการแบ่งแยกของชน
ชาติจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความหมาย
ทางยุทธศาสตร์สากลของเกาหลีภาคใต้ต่ออเมริกา ทำ
ให้การแบ่งแยกเป็นมาจนถึงปัจจุบัน

จตุรัส: อยากทราบถึงทัศนคติของคุณเกี่ยวกับการรวมเกาหลี
เพราะเป็นหัวข้อที่เรากำลังจะคุยกันว่าจะเกิดเหตุรุนแรงเช่นเดียวกับกรณี
เวียดนาม เรืองนคุณคิดเห็นเช่นไร

อีเฟซอง: ก่อนอื่น ผมคิดว่าจำเป็นต้องกล่าวถึงทัศนคติ
พื้นฐานในการรวมบิตภูมิของผมเสียก่อน การรวมเกาหลี
นั้น จะต้องกระทำไปบนรากฐานที่ปราศจากการแทรกแซง
จากภายนอก โดยสันติ และโดยวิถีทางประชาธิปไตย น
เป็นความคิดและความประสงค์พื้นฐานของผม

ปัจจุบัน ผู้นำในเกาหลีภาคใต้ได้ถือโอกาสจากการที่
ประชาชนล้มล้างของเกาหลีภาคเหนือเดินทางไปจีน โดย
ประโคมข่าวอย่างครึกโครมว่า เกาหลีภาคเหนือกำลัง
เตรียมการที่จะก่อสร้างกรรมเกาหลีขึ้นมาใหม่อีก และยังมี
การประโคมข่าวเกี่ยวกับอู๋มอังกี ซึ่งกล่าวกันว่าขุดมาจาก
ภาคเหนือผ่านเขตปลอดทหารมาทางใต้ เพื่อที่จะประโคม
ข่าว 'ผู้รุกรานจากทางเหนือ' ไปให้ทั่ว

แต่ผมไม่คิดเช่นนั้น เพราะว่าทางเหนือโดยดมนอย่าง
มั่นคงตลอดมาว่า จะทำการรวมเกาหลีโดยวิธีสันติ โดย
ปราศจากการแทรกแซงจากภายนอก และโดยผ่านการ
ประชุมปรึกษาหารือของตัวแทนซึ่งเป็นผู้รักษาสถิติประ
ชชน

อันชอบธรรมของประชาชนทั้งสองภาค เพื่อที่จะทำการ
รวมเกาหลีเข้าด้วยกัน ส่งนปรากฏออกมาในแนวนโยบาย
และในรูปแบบอื่นๆ อีกมาก

แต่ที่ว่าทางภาคใต้ รัฐบาลปักไค้ยึดถือแนวนโยบายต่อ
ด้านคอมมิวนิสต์มาอย่างมั่นคง ตั้งแต่เริ่มเข้ายึดกุมอำนาจ
ในการทำรัฐประหาร เมื่อปี ๒๕๐๔ และเมื่อไรที่รัฐบาล
ปักไค้ อยู่ในสภาวะคับขัน เขาก็จะทำการประโคมข่าวความ
เป็น 'ผู้รุกราน' ของทางเหนือ หรือโกหกหลอกลวงถึง
ความโหดร้ายทารุณของความคิดสังคมนิยม หรือคอมมิ
วนิสต์ ซึ่งบางครั้งสุดโต่งถึงกับว่า เป็นลัทธิที่โหดร้ายถึงกับ
ต้องฆ่าญาติพี่น้องเพื่อลัทธินั้น ทงนี้ก็เพื่อที่จะทำให้ประชา

ชมมองเห็นรัฐบาลทางภาคเหนือว่าน่าเกรงขาม เพื่อที่จะ
ปิดเบนความสนใจของประชาชน อันจะเป็นหนทางหลัก
เลี้ยงภาวะคับขันและต่ออายุให้กับตนเองต่อไป กรมการ
รุกรานจากทางเหนือ และอ้อมงอกจากภาคเหนือ ก็เป็น
เช่นเดียวกัน

ท่าน ถ้าจะลองกลับมามองอีกด้านหนึ่ง เราจะเข้าใจ
ชัดขึ้น ว่าทำไมในขณะที่ภาคเหนือกล่าวว่าเป็นฤดูค้ำนา
และทหาร ชาวนา นักศึกษา ประชาชน ต่างร่วมแรง
ร่วมใจกันค้ำนาอยู่นั้น ทำไมจึงต้องทำการประโคมข่าวการ
รุกรานจากทางเหนือเช่นนั้น นั่นเป็นเพราะอิทธิพลของ
จักรวรรดินิยมอเมริกาในเอเชียอาคเนย์ โดยเฉพาะใน
อินโดจีนกำลังหมดสิ้นไปหรือ ซึ่งเวียดนามและกัมพูชา
สามารถได้รับชัยชนะลงชั้น ปลอดภัยสำเร็จ จนอเมริกา
กำลังจะไม่เข็ดปลอดภัยสำหรับตนอีกแล้ว จึงต้องพยายาม
ปกป้องเขตของตน และอาจจะมองได้ถึงว่า อเมริกา
กำลังพยายามขยุ้มให้เกิดสงคราม เพื่อที่จะทำการรุกราน
ทางทหารต่อไป

เราลองมามองสาเหตุที่รัฐบาลปักกิ่งจะต้องทำการประ
โคมข่าวการขุดอ้อมงอกจากภาคเหนืออีกหนอหน่ง ซึ่งเรา
อาจจะหาสาเหตุได้สองประการคือ

หนึ่ง รัฐบาลปักกิ่งเป็นผู้วางแผนบ่อนทำลายความ
ประสงค์สุดยอดเฉพาะหน้าของชาวเกาหลีทั้งหมด ในอันที่
จะรวมเกาหลีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอยู่ตลอดเวลา โดย
เฉพาะอย่างยิ่ง ความพยายามที่จะสร้างสภาวะ 'สองเกา
หลี' ขึ้น ในการประชุมสหประชาชาติ ที่จะมันในเร็ว ๆ
นี้ ดังนั้นจึงต้องสร้างสาเหตุให้ประเทศต่าง ๆ ขอมรับว่า
ทำไมรัฐบาลปักกิ่งจึงต้องสร้างเกาหลีเป็นสองประเทศ เพื่อ
ที่จะสามารถมีเสียงสนับสนุนตน และแผนการกัขวัว
อ้อมงอกอันนั้น ก็เป็นการเตรียมการเบองตนเองอันหนึ่งเท่านั้น

ส่วนอีกประการหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าคงไม่ประสบ
ผลสำเร็จ นั่นก็คือพวกเขาคงคิดว่าการประโคมข่าวอย่าง
ครึกโครมอันนั้น จะสามารถสร้างเหตุผลอันชอบธรรม ใน
การปราบปรามประชาชนทรนงค์เพื่อการฟื้นฟูประชาธิปไตย
ในเกาหลีภาคใต้ได้

คงเป็นที่ทราบกันแล้ว ถึงความน่าเฟะของรัฐบาลปัก
กิ่งชนิดที่จะขายผลประโยชน์ของประชาชาติ เพื่อผล
ประโยชน์ของพวกนายทุน หรืออย่างทักชาวเกาหลีที่ขอ
คิมชึช่า เรียกว่า 'ห้าโจรสลัด'

ในระยะไม่กี่ปี โดยเฉพาะในปีที่แล้ว บักพยายาม
ที่จะรวบอำนาจทั้งหมดให้มาอยู่ที่ตัวเอง ดังนั้นจึงถูกต่อ
ต้านอย่างหนักจากประชาชน นักศึกษาและชาวคริสตทรีก
ประชาธิปไตย ขบวนการดังกล่าวมีรากฐานที่จะได้รับการ
สนับสนุนจากประชาชนเกาหลีส่วนใหญ่ได้ และเป็นสิ่งที่
จตุรัส ๓๐

รัฐบาลฟาสซิสต์เกรงกลัวมากที่สุด จึงต้องพยายามสร้าง
ทฤษฎีที่ว่า ถ้าหากไม่มีความสามัคคีกันขึ้นภายในประเทศ
แล้ว จะถูกทางเหนือครอบงำไปในที่สุดขึ้นมา

จตุรัส: เมื่อสักครู่ที่พูดถึงการรวมเกาหลี โดยไม่มีการแทรก
แซงจากต่างประเทศนั้น ข้อความที่กล่าวมาคงฟังถึงเกาหลี
ในแถลงการณ์ร่วมกันระหว่างญี่ปุ่นกับสหรัฐอเมริกา กติ หรือใน
การปรึกษาหารือกันระหว่างนายฟอรัคกับนายมิก กติ สิ่ง
เหล่านี้จะถือเป็นการแทรกแซงจากภายนอกไหม

อเฟียง: ทุกครั้งที่ผู้นำญี่ปุ่นและผู้นำสหรัฐฯ ปรึกษา
หารือกันถึงปัญหาเกาหลีนั้น ไม่เคยมีครั้งใดเลยที่เป็นม
กตต่อประชาชาติเกาหลี พวกเขาจะแค่สร้างทำที่ว่าปรึกษ
กันถึงอนาคตของเกาหลีด้วยความหวังดี แต่พวกเขาไม่เคย
ขอให้พวกเขาทำเช่นนั้นเลย แม้สักครั้งเดียว

จตุรัส: ในตอนสงครามเกาหลีนั้น ไทยได้เข้าร่วมในสง
ครามนั้นด้วย ภายใต้นามของ 'ทหารสหประชาชาติ' อยา
กจะทราบความคิดเห็นของคุณเกี่ยวกับเรื่องนี้ในฐานะที่เป็น
ชาวเกาหลี

อเฟียง: ก่อนอื่นอยากจะเห็นว่า ไม่ว่าชาวเกาหลีจะทำ
สงครามกันหรือไม่ มันก็เป็นปัญหาภายในประเทศ ทำไม
ประเทศต่างๆ ในโลกจึงต้องเหวี่ยงมาแทรกแซงด้วยเล่า
ในตอนที่เกิดสงครามเกาหลีในปี ๒๕๕๓ เพื่อที่จะดำเนิน
นโยบายรุกรานของจักรวรรดินิยม สหรัฐฯ ได้รวบรวม
ประเทศภายใต้อิทธิพลของตน เขาใช้นามของ 'ทหาร
สหประชาชาติ' ทำการต่อสู้กับเกาหลีภาคเหนือ และใน
จำนวนนั้นมีทหารไทยรวมอยู่ด้วย

ผมเองไม่รู้สึกยินดีต่อการเข้าร่วมทำสงครามของไทย
เลย แต่ผมคิดว่า การตัดสินใจครั้งนั้น คงไม่ใช่ความต
องการของประชาชนชาวไทย หากเป็นการกระทำของพวก
เผด็จการ ซึ่งสนองความต้องการของสหรัฐฯ มากกว่า ผม
ไม่มีความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของไทยมากนัก แต่เคย
ฟังมาว่า ไทยไม่เคยถูกต่างชาติรุกรานมาก่อนเลย ซึ่งถ้า
เป็นความจริง ก็อยากจะให้ไทยรักษาความรุ่งโรจน์อัน
ต่อๆ ไป เพราะสงนยอมหมายถึงการต่อสู้อย่างต่อเนื่อง
เพื่อดำรงเอกราชของตนเอง และประชาชาติที่รักเอกราช
และเสรีภาพจะต้องไม่หันกลับมาเป็นผู้รุกรานเสียเอง

ดังนั้น การเข้าร่วมสงครามเกาหลีของไทยนั้น จึง
เป็นประวัติศาสตร์ส่วนต่างพรออันแรกของไทยกระมัง

จตุรัส: แล้วคุณคิดเช่นไรกับสิ่งที่เรียกกันว่า 'ทหารสห
ประชาชาติ' ในปัจจุบัน

อเฟียง: มีคำพังเพยกล่าวกันว่า 'การทะเลาะกันของหัว
เมฆ แม้แต่หมามันยังไม่เขายกเกย' ซึ่งสำหรับเรื่องของ
ครอบครัวนั้นน่าสนใจตรงที่ว่า ถึงจะมีการทะเลาะกัน แต่
ก็ยังสามารถรักษาความรักให้แน่นแฟ้นยิ่งกว่าเก่า

ในปัญหาประชาชาติก็เช่นเดียวกัน มักจะมีความขัดแย้งภายในประชาชาตินั้นๆ ซึ่งจะต้องแก้ไขกันเองโดยปราศจากการแทรกแซงจากภายนอก แต่ทว่าพวกจักรวรรดินิยม โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา นั้น เมื่อพบความขัดแย้งเกิดขึ้นในประชาชาติใดๆ ก็จะใช้ความขัดแย้งนั้นๆ เพื่อที่จะแบ่งชนชาตินั้นออกจากกันอย่างสิ้นเชิง ซึ่งในการทำเช่นนั้นแต่ละครั้ง พวกมันก็จะแสวงทำตนดังก็ว่าเป็นนักบุญ

จตุรัส: ทราบว่าคุณเคยเดินทางไปยังเกาหลีภาคใต้ถึงสองครั้ง อยากทราบความรู้สึกในการเดินทางไปเกาหลีภาคใต้

อีเฟื่อง: ผมเคยเดินทางไปเกาหลีภาคใต้มาสองครั้ง ครั้งแรกปี ๒๕๑๓ และครั้งต่อมาในปี ๒๕๑๕

ชาวเกาหลีมักจะถูกกันไว้ เมื่อใดก็กลับไปเยี่ยมภุมิภานาของตน หลังจากที่ถูกไปเป็นเวลานานนับสิบๆ ปี มักจะร้องไห้ด้วยความบ่ดี ทงน เพราะการแบ่งแยกเกาหลีออกเป็นสองส่วนทางการเมือง ทำให้ชาวเกาหลีเชื้อชาติโจซอน ไม่สามารถเดินทางไปเกาหลีภาคใต้ได้ แต่บุคคลเหล่านี้มีญาติมิตร มีปู่เขาและแม่เฒ่าที่ตนเองคุ้นเคยอยู่ในเกาหลีส่วนนั้น

สำหรับผมนั้นเมื่อตอนเด็กๆ เคยไปยังบ้านเกิดของ

แม่ที่อยู่ในเกาหลีภาคใต้ ดังนั้นจึงตั้งใจไว้ว่าจะไม่ร้องไห้ แต่เมื่อผมได้ไปที่ปูซาน อันเป็นเมืองท่าที่ชาวเกาหลีรุ่นพ่อแม่ของผมนับแสนๆ คนถูกบังคับพาตัว หรือไม่ก็เดินทางไปปูซานด้วยความจำเริญทางเศรษฐกิจ พ่อแม่ของผมก็เช่นเดียวกัน ท่านไม่ได้โดยสารเรือลำเดียวกันมาปูซาน หากแต่ถูกบังคับมาจากดินแดนที่อยู่ห่างไกลกันจากทางเหนือและทางใต้ มาโดยสารเรือที่หนึ่ง และไปรู้จักกันในเหมืองถ่านหินของปูซาน ผมรู้สึกว่าจะต้องไปดูดินแดนทางประวัติศาสตร์อันนั้น และทงๆ ตั้งใจว่าจะไม่ร้องไห้ แต่ผมก็หลงน้ำตาร้องไห้อย่างมากมาย

ความประสงค์ทุกวันของผมก็คือว่า ถึงแม้ว่าจำนวนรายได้รวมประชากร (GNP) ของเกาหลีทงเหนือและใต้จะต่ำกว่าของปูซานอย่างมากมาช้ตาม แต่ผมก็ไม่เคยคิดอยากจะมีชีวิตที่สะดวกสบายเช่นปูซาน สิ่งที่ผมต้องการก็คือ ถึงแม่ทงคนจะไม่มรยชนตงกัน แต่มีแค่จักรยานยนต์ขี้กไม่เป็นที่ไร ขอแต่เพียงให้ทุกคนมีอาหารประทังชีวิตกันอย่างเพียงพอ

ผมอยากจะทำจัดสังคัม ทิมชนกลุ่มน้อยที่เป็นเศรษฐกิจคอยเอาโรคเอาเปรียบขูดรีดคนจน จนบางส่วนต้องอดอยากและถึงกับอดตายไปเสีย และความรู้สึกเช่นนของ ผม มีรุนแรงขึ้น เมื่อผมเดินทางไปเกาหลีภาคใต้

สังนจะแก้ไขได้ ก็ด้วยกำลังและพลังของพวกเรา และคนรุ่นเรา รุ่นพ่อแม่ของเรานั้นอายุมากแล้ว ดังนั้นชาวเกาหลีชวคนที่สองและสาม อันมีจำนวนถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ของชาวเกาหลีในปูซานทงหมด จึงต้องเป็นพลังสำคัญในการสร้างสรวิคสังคัมดังกล่าว

อีกอันหนึ่ง ทรุสคทเชอล ก็คือชาวเกาหลีในปูซานส่วนใหญ่มีความรู้สึกตอบคัมด้วยความคิด ทงนเพราะพวกเราไม่ได้สัมผัสกับวัฒนธรรม ภาษา และการใช้ชีวิตของชาวเกาหลีจริงๆ กันนั้ จึงทำให้ความคิดของเราเป็นแบบปูซานไป ซึ่งในการรวมเกาหลีเข้าด้วยกันนั้น ถ้าเรายังมีความรู้สึกอย่างนอยยอมทำไม่ได้ จึงต้องเรียนรู้อย่างเคร่งครัดจากปคัม ซึ่งผมคิดว่าได้เรียนรู้อย่างมากทีเดียวในการเดินทางทงสองครั้ง ผมจึงคิดว่าเป็นประสบการณ์ที่มประโยชน์มาก

นอกจากนี้ ผมได้รับรู้ถึงการต่อสู้ทงกลาหาญของประชาชนทงนั้น และได้พบกับนักต่อสู้หลายคน

แน่นอน หลายคนคงรู้สึกสงสยว่า ทำไมชาวเกาหลีเชื้อชาติโจซอนเช่นผมจึงสามารถเดินทางไปเกาหลีภาคใต้ได้ เหตุผลนั้นง่ายคายมาก นั่นคือ รัฐบาลเกาหลีภาคใต้ต้องการที่จะดึงพวกปัญญาชนเชื้อชาติโจซอนมาเข้าฝ้ายตนเพื่อที่จะให้ทำการโฆษณาให้กับฝ้ายตน ดังนั้นถ้ารู้ว่าใคร

ต้องการที่จะไปเกาหลีภาคใต้เมื่อไร มือบ่สาจเหล่านี้ ก็จะ
รับขมอมมาช่วยเหลือนั่นแหละ และการที่จะมีใครไปจับมือ
กับมือบ่สาจเหล่านี้หรือไม่ นั่นก็ขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ทาง
การเมืองของบุคคลนั้นๆ

แต่การที่ผมเดินทางไปยังปักกิ่งภาคใต้ นั้น ไม่ได้
หมายความว่า ผมเดินลอดใต้ขารัฐบาลปักกิ่งเข้าไปก็หาไม่
แต่ผมเดินทางไปพบกับประชาชนที่นั่น และผมคิดว่า
ภายใต้สภาวะการณ์หนึ่ง การเดินทางไปยังภาคใต้มีความ
จำเป็นอย่างสูงสำหรับการต่อสู้กับพวกฟาสซิสต์ เพื่อฟื้นฟู
ประชาธิปไตย หรือถ้าพูดเปรียบเทียบเป็นคำพังเพย ก็อาจ
จะพูดได้ว่า 'ถ้าเราไม่เข้าไปในท้องนา แล้วเราจะดำนา
ปลูกข้าวได้อย่างไรกัน' ดังนั้น จุดประสงค์ที่พวกผมชาว
เกาหลีในญี่ปุ่นเดินทางไปเกาหลีภาคใต้จึงไม่มีทางเป็น
อย่างอื่นไปได้

จตุรัส: มีความรู้สึกเกี่ยวกับสภาพการณ์ในเมืองไทย และ
ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชาวไทยกับชาวเกาหลีเช่นไร
อเฟยอง: ก่อนตอบคำถามนี้ ผมขอบอกไว้ก่อนว่า รู้สึก
ยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่มีโอกาสเดินทางมาเมืองไทยในฐานะ
ชาวเกาหลีเชื้อชาติโจซอนได้ ทั้งๆที่เราเป็นชนชาติใน
เอเชียด้วยกัน แต่พวกเราทั้งคู่จะไม่ได้รู้จักกันมาเลยเป็น
เวลานานบ่ร้อยปี และสุดท้ายทำให้เรารู้สึกว่า การที่เราไม่รู้จัก
กันนั้นเป็นของธรรมดาสามัญเหลือเกิน ก็คือพวกจักรวรรดิ
นิยมตนเอง ไม่ใช่สาเหตุของความห่างไกลกันเลย สภาพ
ความห่างไกลกันทางภูมิศาสตร์มิใช่อุปสรรคของการทำ
ความรู้จักกัน หากแต่เป็นพวกจักรวรรดินิยมที่ทำการ
ครอบงำเอเชียอยู่ต่างหาก ที่คอยขัดขวางการทำมาค้าขาย
และความเข้าใจอันดีกัน

สำหรับผมนั้น ที่สามารถเดินทางมาเมืองไทยได้ ก็
เพราะความรักความร่วมมือของชาวไทย พุดโดยรูปธรรม
แล้วชาวไทยและนักศึกษาคนอื่น ๆ ต่างให้ความร่วมมือ
ในความพยายามที่จะให้ผมสามารถเดินทางเข้ามาได้ ซึ่ง
ผมรู้สึกเป็นพระคุณมาก ผมคิดว่า ผมคงเป็นชาวโจซอน
อันดับต้นๆ ที่สามารถมาเมืองไทยได้กระมัง

ในการที่จะให้ผมเล่าถึงความรู้สึกเกี่ยวกับเมืองไทย
ยังไม่ถึงลำดับขั้นนี้ คงเป็นของยากมาก ถ้าจะให้พูดถึง
หนึ่งก็คือ ประชาชนในประเทศนั้นยังมีความเป็นอยู่ที่ยาก
ลำบากจะแร้นแค้น เช่นเดียวกับชาวเกาหลีภาคใต้ และอีก
อันหนึ่ง ซึ่งเป็นสิ่งที่พบเห็นในระหว่างล่องแม่น้ำเจ้าพระ
ยาลงมาจากอยุธยา ก็คือ รู้สึกว่าประเทศนั้นอุดมสมบูรณ์ไป
ด้วยน้ำ และความเขียวชะอุ่มของใบไม้

ถ้าหากประชาชนชาติในประเทศนั้น ใช้น้ำและความเขียว
ชะอุ่มให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ และมวลชนตนตัวใน
สัญชาติของตนเองมากจนล้นก็ ประเทศนั้นก็จะประเทศที่

วิเศษทีเดียว

จตุรัส: อยากจะทราบถึงปัญหาการแบ่งแยกชาวเกาหลีใน
ญี่ปุ่นว่ามีอย่างไร

อเฟยอง: ปัญหาของชาวเกาหลีในญี่ปุ่นนั้น เป็นปัญหา
ความสัมพันธ์กับรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นหลัก ในปัจจุบันรัฐบาล
ญี่ปุ่นเป็นผู้สนับสนุนนโยบายแบ่งแยกเกาหลีออกเป็นสอง
ส่วน โดยการร่วมมือกับรัฐบาลปักกิ่งในเกาหลีภาคใต้ ทั้งๆ
ที่เป็นการขัดขวางความต้องการของประชาชนชาติเกาหลี โดย
ส่วนรวมและของชาวเกาหลีในญี่ปุ่นก็ตาม รวมทั้งการก่อ
ตั้งกลุ่มพันธมิตรทางทหารระหว่างญี่ปุ่น-เกาหลีและสหรัฐ
อเมริกา

นอกจากนี้ ยังทำการแบ่งแยกชาวเกาหลีในญี่ปุ่นออก
แสนคน และพยายามที่จะบีบบังคับให้ชาวเกาหลีในญี่ปุ่นยอมรับ
เชื้อชาติฮัง (Hangu) ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

แต่รัฐบาลญี่ปุ่นไม่สามารถจะดำเนินนโยบายเช่น
นี้ได้อย่างเปิดเผย เพราะจะถูกต่อต้านอย่างรุนแรง ดังนั้น
ในด้านหนึ่งจึงพยายามแสดงท่าทีว่า ไม่ต้องการที่จะเข้ามา
แทรกแซงในปัญหา แต่ในทางปฏิบัติ ก็มีกรับเอาความ
ประสงค์ของรัฐบาลปักกิ่งมาดำเนินเป็นนโยบาย อย่างเช่นว่า
ในญี่ปุ่นนั้นกับชาวเกาหลีในญี่ปุ่นที่มีเชื้อชาติโจซอนและเชอ
ชาติฮัง แต่ชาวเกาหลีเชื้อชาติฮังนั้นมีความได้เปรียบ
ทางด้านกฎหมาย การประกันสังคม รัฐบาลญี่ปุ่นพยายาม
ที่จะสร้างช่องว่างขึ้นภายในชาวเกาหลีจำนวนหกแสนคน
นั้นเป็นนโยบายของจักรวรรดินิยมที่ต้องการที่จะแบ่งแยก
ชาวเกาหลีจำนวนหกแสนคนในญี่ปุ่น สภาพการณ์เช่นว่า
ทำให้ตัวผมหรือว่าชาวเกาหลีในญี่ปุ่นที่ถือเชื้อชาติโจซอน
ไม่สามารถออกนอกประเทศได้จึงเกิดมีขึ้น

ผมอยากที่จะเห็นชาวเกาหลีเชื้อชาติโจซอนนอกจาก
ผม ได้มีโอกาสออกนอกประเทศมายังไทย เวียดนาม
กัมพูชา ลาว ฯลฯ และผมเรียกร้องสิทธิเช่นนี้จากรัฐบาล
ญี่ปุ่น ทำให้สิทธิเช่นนี้จึงมิได้เฉพาะชาวเกาหลีเชื้อชาติ
ฮัง แต่ชาวเกาหลีเชื้อชาติโจซอนจึงมิได้เสีย

นี่เป็นการบดขยี้สิทธิพื้นฐานของมนุษยชาติ เป็นการ
กดขี่ความต้องการอันชอบธรรมของชาวเกาหลีเชื้อชาติโจ
ซอน ในอันที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ใน
โลก

ทั้งหมดที่ผมให้สัมภาษณ์มานี้ เป็นความเห็นของ
นักเขียนชาวเกาหลีในญี่ปุ่นเชื้อชาติโจซอนชั่วคนทั้งสอง มิ
ได้เป็นตัวแทนของพรรคการเมือง หรือเขตใดเขตหนึ่งไม่
แต่เป็นความเห็นที่อิสระของปัจเจกชนคนหนึ่ง พุดไป
ตามความรู้สึกที่แท้จริง และสิ่งที่ผมพุดถึงในคำว่า 'เชอ
ชาติโจซอน' ของผมนั้น เป็นความคิดของผมซึ่งยึดมั่นว่า
ไม่ว่าเหนือหรือใต้ ต่างก็เป็นปดภูมิของเราเหมือนกัน □

เบื้องหลังประตูที่ถูกเฝ้า

เมื่อไม่นานมานี้ มีหนังสือ 'แคว' การทำงานขององค์การสืบราชการลับ เคจีบี. ตกลงมาถึงเมืองไทยเล่มหนึ่งคือ KGB. The secret work of Soviet Secret Agents ซึ่งเขียนโดยจอห์น บาร์รอน (John Barron)

แม้ว่าลักษณะการเกิดขึ้นของหนังสือเล่มนี้จะเข้าลักษณะทั่วไปที่ไอเอกับ FBI. ของสหรัฐที่ติดสินบนผ่านโครงการนิรโทษกรรม ริดเดอร์ ไคเจสท์ให้เขียนขึ้นมาเผยแพร่ 'เบื้องหลัง' ของเคจีบี. ซึ่งเป็นที่รู้กันในวงการจาร

หนังสือของนายบาร์รอนเล่มนี้ มีอยู่บทหนึ่งทีให้ข้อมูลและรายละเอียดอย่างละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างต่างๆ ภายใต้การบังคับบัญชาตามสายงานของเคจีบี. ตั้งแต่สูงสุดลงมาต่ำสุด

แม้ว่าโครงสร้างภายในของเคจีบี. ซึ่งกล่าวไว้ในบทว่าด้วย เบื้องหลังประตูที่ถูกเฝ้านั้นจะเป็นขอมูลที่มาจากอดีตเคจีบี. ที่ทำงานให้ ซีไอเอ. และหน่วยข่าวกรองของฝ่ายตะวันตกก็ตาม แต่มันก็เป็นขอมูลที่นำมาเปิดเผยครั้งแรก ซึ่งสามารถรวบรวมเอา

นเคยเป็นสำนักงานของบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่ง ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เกณฑ์แรงงานพวกนักโทษการเมืองและพวกเชลยเยอรมันมาทำงานขยายตัวตึกเพิ่มขึ้นเป็น ๕ ชั้น

บริเวณแนวตึกทั้งหมดดังกล่าวนี้ ต่อมาขอเป็นทรัพย์สินเรียกว่า จดรัสเซอร์ชันสเกก ๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเคจีบี. ทุกคนที่ทำงานอยู่นอกประเทศจะเรียก จดรัสเซอร์ชันสเกก แห่งนี้ว่า 'ศูนย์'

หัวหน้าหน่วยงานเคจีบี. ทุกหน่วยล้วนมโหฬารทำงานอยู่ในตึกนี้ ยกเว้นหน่วยที่ได้รับคำสั่งให้ออกปฏิบัติโดยเฉพาะ ก็จะแยกย้ายไปอยู่ตามตึกและอพาร์ทเมนต์ที่กลับทั่วกรุงมอสโก

ผู้อำนวยการ เคจีบี. คนปัจจุบัน (พ.ศ. ๒๕๑๖) ที่คุมสายงานปฏิบัติการทุกแห่งในโลกขณะนั้นคือ ยูรี แอนโดรอฟ (Yuri Androhov)

เขาเป็นคนรูปร่างสูง ท่าทางเคร่งขรึม หน้าตาเหมือนผู้คงแก่เรียน เคยทำงานเป็นเจ้าหน้าที่โทรเลข และเด็กคุมเครื่องฉายหนังมาก่อน ต่อมาได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนเทคนิคแห่งหนึ่งในเมืองบรินส์ และภายหลังจากเรียนจบก็ได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรค ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการสาขาพรรคกลุ่มคนหนุ่มสาวตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๘

ตอนสงครามโลกครั้งที่สอง นายแอนโดรอฟเคยสมัครเป็นทหารออกรบกับเยอรมัน และในสมัยยังการฝึกการปฏิบัติใหญ่นั้น นายแอนโดรอฟเคยเป็นทูตรัสเซียบรรจุประจำกรุงบูดาเปส

สถานทูตรัสเซียบรรจุประจำไทย

กรรมของตนก็ตาม แต่สิ่งที่เราได้จากการอ่านหนังสือเล่มนี้ อย่างหนึ่งก็คือ 'ความน่ากลัว' ต่อกิจการสืบความลับที่เคจีบี. ได้ทำผ่านมา ตั้งแต่มีการตั้งองค์การแห่งนี้เมื่อ ๒๑ ปีก่อน (พ.ศ. ๒๔๙๓)

เมื่อตัดประเด็นเรื่องความตึงเครียดและความเก่งกาจของเจ้าหน้าที่ ซีไอเอ. ที่มีอยู่เหนือเคจีบี. ออกไปได้

รายละเอียดต่างๆ ของเคจีบี. มาแสดงให้เห็นอย่างน่าเชื่อถือพอสมควร

เริ่มต้นที่เราเร่จากการบอกกล่าวของนายบาร์รอนก็คือ ศูนย์ปฏิบัติการใหญ่ของเคจีบี. นั้นต้องอยู่บนแนวตึกหลายหลัง ซึ่งอยู่ห่างจากวงเวียนถนนเพียงสองช่วงตึก โครงตึกแห่งนี้ทาสีเขียวแก่

ก่อนการปฏิวัติใหญ่ สถานที่แห่ง

เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานใหญ่
ทจครสเซอร์ชนสะกัแห่งนั้นจะมาถึง
ประตูที่หน้าตึกที่ทำงานประมาณ
แปดโมงเช้า นายแอนโดรอฟจะ
มาถึงทำงานพร้อมกับมอบนคนหนึ่ง
ซึ่งเป็นคนขับรถ ห้องทำงานของเขา
อยู่บนตึกชั้นสาม มีโทรศัพท์หลาย
เครื่องบนตึกชั้นนี้ติดต่อโดยตรงกับ
ผู้นำโซเวียตได้ตลอดเวลา

ว่าโดยสายงานแล้ว เคจีบี จะ
ต้องขึ้นตรงต่อคณะรัฐมนตรีเหมือน
กับทช ไอเอ. จะต้องขึ้นตรงกับรัฐสภา
สหรัฐฯ หากแต่ว่าในทางปฏิบัติจริงๆ
แล้ว เคจีบี. กลับขึ้นอยู่กับพรรคคอม
มิวนิสต์โซเวียต กล่าวคือต้องอยู่ใต้
คณะกรรมการโพลิตบูโรของพรรค

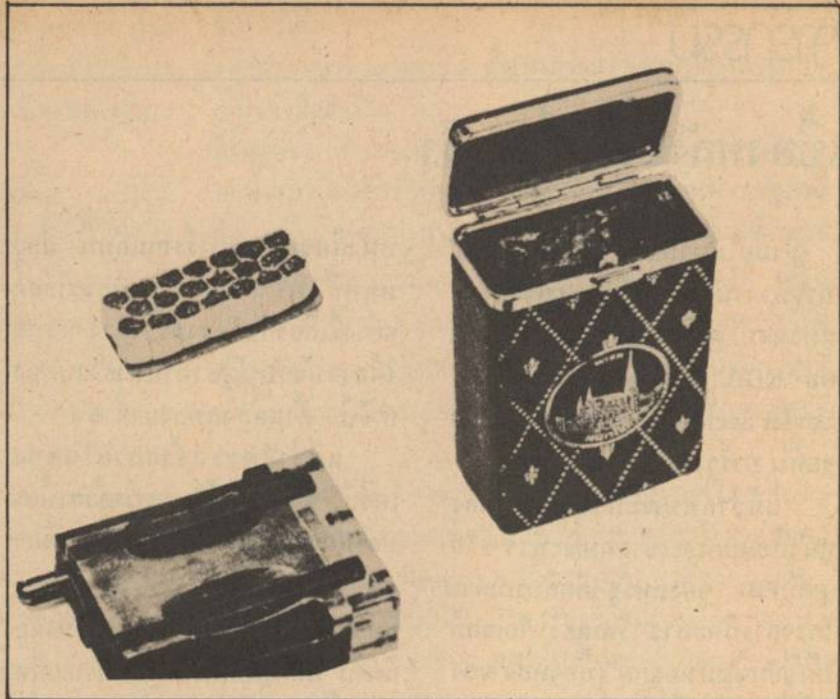
ทำนองเดียวกัน ซีไอเอ. ในทาง
ปฏิบัติก็มักจะอยู่ใต้อำนาจของประธาน
าธิบดีสหรัฐฯ มากกว่าทางรัฐสภาที่
ประชาชนอเมริกันเลือกตั้งเข้ามา

ด้วยเหตุนี้ ผู้อำนวยการ เคจีบี.
ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานรับผิดชอบ
สายงานทั้งหมด จึงได้รับแต่งตั้งมา
จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเมืองของพรรค
โดยทำงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการเอก
ของพรรค (ปัจจุบันคือ นายเบเรสนอฟ)
มากกว่าจะมาจากเจ้าหน้าที่สภาราช
การลับโดยตรง

การปฏิบัติงานใหญ่ทุกครั้ง การ
จ้างเจ้าหน้าที่ประจำ การส่งสายลับ
ออกทำงานนอกประเทศ ตลอดจนจน
การเล่นชนเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ทาง
สำนักงานเคจีบี. จะต้องได้รับอนุญาต
จากคณะกรรมการโพลิตบูโรของ
พรรคเสียก่อน และจะต้องทำราย
งานล่วงหน้า ๑ ปี ให้ทางโพลิตบูโร
ทราบข้อเสนอต่างๆ ว่าต่อไปจะทำ
อะไร ที่ไหน อย่างไร

นอกจากนั้น ยังได้กำหนดให้
ทาง เคจีบี. รับคนเข้าทำงาน 'วงใน'
ได้เฉพาะจำนวนที่จำกัดเอาไว้เท่านั้น
จะรับคนเข้ามาเกิน 'โควตา' ไม่ได้

จุดอ่อนของ เคจีบี. ประการหนึ่ง

อาวุซของ เคจีบี.

Yuri Androhov หัวหน้าใหญ่ เคจีบี.

จึงอยู่ตรงนั้น ถ้าหากเราสืบรู้ว่า
บุคคลไม่พึงปรารถนาอยู่ในสถานทูต
โซเวียต โดยทำงานให้กับเคจีบี. แล้ว
ละก็ เราอาจจะป้องกันได้โดยการ
ขับไล่บุคคลผู้นั้นออกนอกประเทศ
แผนการที่เจ้าหน้าที่คนนั้นทำอยู่กับ
เคจีบี. ก็อาจมีอันต้องลาช้า หรืออาจ
ล้มไปได้ เพราะทาง เคจีบี. มักถือ
หลักว่า 'คนเดียวรู้ทุกอย่างของแต่ละ
แผน'

ดังนั้น เมื่อสายลับคนนั้นถูกจับ
หรือถูกเนรเทศ ก็เป็นอันถือได้ว่า
แผนการที่คนๆ นั้นทำอยู่ล้มเหลว
หรือรวุไหลไปทางอันแล้ว

ในสหรัฐฯ การสืบความลับในประเทศ
และนอกประเทศ เป็นการแบ่ง
งานกันทำระหว่าง ซีไอเอ. และ เอฟ
บีไอ. แต่ เคจีบี. ของรัสเซียจะคุมการ
ทำงานทั้งในและนอกประเทศไว้ทั้ง
หมด ดังนั้นหน้าที่ของ เคจีบี. ภายใน
โซเวียตจึงมีลักษณะคล้ายกับ 'ตำรวจ
ลับ' ที่ต้องรายงานความเคลื่อนไหว
ของคนในประเทศให้ทางพรรคทราบ
ด้วย

สำหรับกิจกรรมภายนอกประเทศ
เคจีบี. มีข่าวรายงานจารกรรม
กระจายอยู่ทั่วโลก มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
เรือดำน้ำ อาวุธพิเศษ และดาว
เทียมนับเป็นจำนวนมากหรือที่ทำการ
กรรมอยู่เหนืออานฟ้าประเทศต่างๆ
เช่นเดียวกับดาวเทียมหรือเครื่องบิน
ยู.-๒ ของสหรัฐฯ ที่ทำงานให้โซเวียต.

อย่างไรก็ตาม งานจารกรรม
ของรัสเซียมิได้มุ่งหมายเพียงเพื่อสืบ
ความลับของสหรัฐฯ กับสาธารณรัฐ
ประชาชนจีนเท่านั้น หากแต่การแผ่

สำนักงานใหญ่ของหน่วยสืบราชการลับ เกือบ.

อิทธิพลในฐานะนัก 'ลัทธิดัก' ตามคำ
 ประณามของจีนนั้นได้ทำ เกือบ. มีกิจ
 กรรมสืบความลับกระจายไปในประ
 เทศต่างๆ ทั่วโลก

เช่น เกือบ. ในอังกฤษก็ทำจาร
 กรรมกับอังกฤษโดยตรง และขณะ
 เดียวกันก็เป็นศูนย์ใหญ่ในการทำจาร
 กรรมต่ออเมริกาและยุโรปด้วย

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลไทย
 ในอดีตเคยจับกุมจารชนรัสเซียและ
 ได้ส่งเนรเทศไปแล้วไม่ต่ำกว่า ๒ ครั้ง

เช่นครั้งหนึ่งในกรณีทรูรัฐบาล
 ได้ส่งเนรเทศ นายเลโอนิด มามริน
 หัวหน้าสำนักงาน 'พาดิชย์เอกซปอร์ต
 แล็บ' ออกจากประเทศไทย เมื่อเดือน
 กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘ ในข้อหาว่า
 พยายามสืบข่าวที่กระทบกระเทือนต่อ
 ความมั่นคงของประเทศ

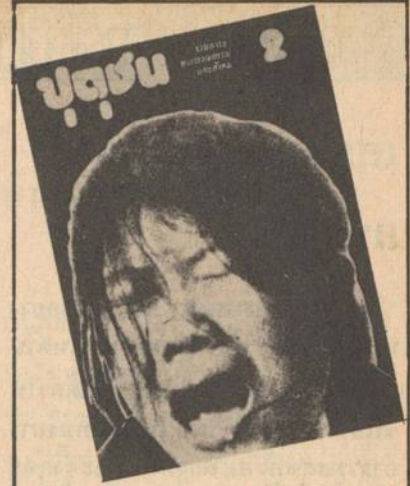
เราไม่ทราบว่าการดำเนินการ
 ครั้งนั้น ทางกรมประมวลข่าวกลาง
 ของไทยได้ทำหน้าที่สืบหาข่าวมาได้
 เอง หรือว่าทำตามแผน 'โต้สายลับ'
 (counterspy) ที่ทางหน่วย ซีไอเอ.
 ในไทยต้องการให้เป็นเช่นนั้น

อย่างไรก็ตาม มาตราการอัน
 หนึ่งที่เราจะต้องระวังไว้ก็คือ การได้
 สายลับระหว่างประเทศมหาอำนาจ
 ทั้งสองนั้น มีตัวอย่างปรากฏให้เห็น

อยู่เสมอว่ามักเป็นไปได้เพื่อผลประโยชน์
 และเพื่อความสะดวกต่อการจารกรรม
 ของประเทศมหาอำนาจที่บอกรายชื่อ
 'สายลับฝ่ายตรงข้าม' ให้เท่านั้นเอง
 เพื่อเขาจะได้อยู่ 'สืบข่าว' ในประเทศ
 ไทยต่อไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
 ฝ่ายเดียว และเพื่อ 'เล่นเกม' ที่เหนือ
 ชั้นกว่า โดยใช้วิธีการปลุกผีคอมมิวนิสต์
 ในนาม (ผลประโยชน์) ของโลก
 เสรีชนมาบังหน้าเท่านั้น...

ในประเทศไทย ผู้สันตติกรรม
 หลายฝ่าย รวมทั้งเจ้าหน้าที่กรมประมวล
 ข่าวกลางบางคน มักจะให้ทัศนะ
 ทำนองว่า ภารกิจสำคัญยิ่งของเกือบ.
 ในประเทศไทยนั้น ไม่ใช่การแทรก
 ชัมรัฐบาลไทย หากแต่ประสงค์จะ
 แทรกชัมพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
 ซึ่งมทำที่สนิทสนมกับจีน
 และเวียดนามเหนือ

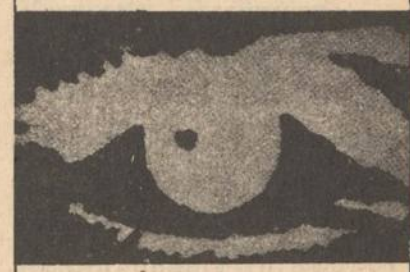
ไม่ว่าทัศนะเช่นนี้จะถูกต้องหรือ
 ไม่เพียงใด 'เอ็ม' อยากขอร้องให้ท่าน
 ผู้สันตติกรรมและผู้รักชาติ ทั้งหลาย
 จงสำรวจตรวจสอบเป้าหมายอื่นๆ
 ของเกือบ. ในประเทศไทยไว้บ้าง และ
 การตรวจสอบนั้น จะต้องระวังไม่
 เอาตัวเองเข้าไปเป็นเครื่องมือให้กับ
 เป้าหมายของสายลับอภิมหาอำนาจ
 ชาติอื่นด้วย

อย่าบือนหน้าหนี
 จากตนเองและเพื่อนมนุษย์
 เพราะเราคือปดุษณ

ปดุษณ

หนังสือของปดุษณในสัปดาห์
 ออกวางตลาดทุกกัณเดือน

เศรษฐกิจขาดแคลน แพทย์

“เราได้ประสบความล้มเหลวอย่าง
น่าสมเพชที่จะให้ความคุ้มครองในด้าน
สุขภาพแก่ประชาชนที่มรชาได้ตำ
ชนบท ประชาชนเหล่านี้ได้รับบริการ
สาธารณสุขที่ไม่เพียงพอ และทงคย
คุณภาพ เป็นบริการที่มคคุณภาพต่ำ ได้
รับงบประมาณไม่พอ และไม่มีความ
สัมพันธ์กับความตองการของปัจเจก
บุคคลและครอบครัว บ่อยเหลือเกินที่
การให้บริการทางสาธารณสุขมีการแยก
ชั้นวรรณะตามเชื้อชาติและรายได้ของ
ผู้รับบริการ โดยไม่เอาทงคยคุณค่า
เป็นมนุษย์ของแต่ละบุคคล”

นั่นเป็นข้อความในรายงานของ
คณะกรรมการที่ปรึกษาของประธานา
ธิบดสหรัฐอเมริกาในเรื่องเกี่ยวกับ
ความยากจนในชนบท ที่เรียกว่า
‘ประชาชนที่ตกทอดทงคยข้างหลัง’

ข้อความข้างต้น ปรากฏอยู่ใน
รายงานของคณะกรรมการสาธารณสุข
สุขของสภาชนตอเมริกา (รายงาน
เลขที่ ๕๓-๑๑๓๓) ซึ่งสภาชนตส่ง
ให้พิมพ์ เมื่อ ๒๒ สค. ๒๕๑๓

รายงานดังกล่าวข้างต้นได้ท
ทวนปัญหาการขาดแคลนแพทย์ใน
สหรัฐอเมริกา และความล้มเหลว
ของการแก้ปัญหาไว้อย่างน่าสนใจ

สหรัฐอเมริกาที่มีประชากร ๒๑๓
ล้านคน ร้อยละ ๓๐ อยู่ในเมือง และ
ร้อยละ ๓๐ อยู่ในชนบท แม้จะเป็น
ประเทศที่ร่ำรวยที่สุดในโลก แต่ก็มี
ปัญหาเรื่องคนจน เช่น คนในชนบท
และคนในสลัม

ปัจจุบันนี้มีแพทย์ประมาณ ๓๖๐,
๐๐๐ คน มีโรงเรียนแพทย์กว่า ๑๐๐
แห่ง ผลิตแพทย์ได้ปละกว่าหมื่นคน
แต่อเมริกาขาดแคลนแพทย์!

ตามรัฐและเมืองเล็กๆที่มคน
จนๆอยู่ จะหาแพทย์ได้ยาก เมือง
เล็กๆ (เคานต) บางเมืองไม่มีแพทย์
อยู่เลย ในถิ่นของกนยากจนในนิว
ยอร์คเองจะหาแพทย์ไม่ได้เลย

แพทย์จะกระจายไปตามแหล่งที่
มีเศรษฐกิจดี ร้อยละ ๘๒ ของแพทย์
อยู่ในนครใหญ่ๆเช่น นิวยอร์ก บอส
ตัน ซานฟรานซิสโก ซึ่งมีทงคย
ประมาณ ๓๐๐ เมือง

อเมริกันหันไปแก้ปัญหาด้วยการ
จ้างแพทย์ต่างชาติเข้าไป ในปี ๒๕๑๕
มีแพทย์ต่างชาติในอเมริกาถึง ๖๘,๐๐๕
คน

ในตอนต้นๆแพทย์ที่อพยพเข้า
ไปสหรัฐฯเป็นฝรังจากประเทศอื่นๆ
แต่ในระยะหลังเป็นแพทย์ที่ไปจาก
ประเทศแถบเอเชียเป็นส่วนใหญ่ มี
จากอินเดียเป็นที่หนึ่ง เกาหลีที่สอง
และฟิลิปปินส์ที่สาม

ประเทศไทยมีแพทย์ทงคย
๕,๐๐๐-๖,๐๐๐ คน ในจำนวนนี้ ประ
มาณ ๑,๕๐๐ คนอยู่ในอเมริกา

ในรายงานของสภาชนตอเมริ
กันฉบับนี้ข้อความที่เกี่ยวข้องกับ
ประเทศไทยที่น่าสนใจ ๒ ตอน คือ

“แพทย์เกือบทงคยที่สำเร็จร
นแรกจากโรงเรียนแพทย์แห่งใหม่ที

เซียงใหม่ ประเทศไทยเหมาเครื่อง
บินเดินทางไปสหรัฐอเมริกา”

“และ... เป็นที่น่าสังเกตุว่า
(๑) มีแพทย์ไทยในนิวยอร์กจำนวน
มากกว่าแพทย์ที่กำลังให้บริการแก่
ประชาชน ๒๘ ล้านคน ในชนบท
ของไทย...”

ปรากฏว่าการจ้างแพทย์ต่างชาติ
เข้าประเทศไม่สามารถแก้ปัญหาการ
ขาดแคลนแพทย์ของอเมริกาได้
เพราะแพทย์เหล่านี้ก็ถูกแหล่ง
เศรษฐกิจดีดึงดูดไปหมด กอร้อยละ
๘๐ ของแพทย์ต่างชาติ กงอยู่ในนคร
ใหญ่ ในชนบทและในสลัมก็ยขาด
แคลนแพทย์เหมือนเดิม

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา
อเมริกาได้พยายามแก้ปัญหาด้วยนโย
บายการเพิ่มการผลิตอีกทงคยหนึ่ง
ระหว่างปี ๒๕๐๓-๒๕๑๓ รัฐบาล
กลางได้ให้เงินสนับสนุนโรงเรียนที่
ผลิตบุคคลากรสาธารณสุขต่างๆทั
ประเทศ เป็นจำนวนถึง ๑,๐๘๓,๓๕๐,
๐๐๐ ดอลลาร์

แต่ไม่ปรากฏว่าแก้ปัญหาได้
เพราะแพทย์ที่จบมาก็ทยอยที่จะอยู่ใน
แหล่งที่มีเศรษฐกิจดี

นายแพทย์อเมริกันผู้หนึ่งกล่าว
ว่า “การพยายามผลิตแพทย์เพิ่มชน

โดยใช้เงินภาษีของประชาชนก็เพียง แต่สร้างแพथที่ความร้ายเพิ่มขึ้น เท่านั้น ผลประโยชน์ไม่ตกแก่คน ยากจนเลย”

รายงานของสภาแห่งชาติอเมริกัน บ่นด้วยความขมขื่นว่า ในช่วง ๕๐ ปี ที่ผ่านมา แม้จะมีความพยายามหลาย อย่างที่จะปรับช่องว่างระหว่างจำนวน แพथสำหรับคนรวยกับแพथสำหรับ คนจนให้แตกต่างกันน้อยลง กลับ ปรากฏว่าช่องว่างระหว่างคนรวยกับ คนจนยิ่งกว้างขึ้นเป็นลำดับ

สาเหตุของความล้มเหลวของ การสาธารณสุขอเมริกันพอสรุปได้ ดังนี้

- ระบบเสรีทำให้แพथไหลไปสู่ แหล่งเศรษฐกิจเกือบทั้งหมด ไม่ว่า จะมีแพथเพิ่มมากขึ้นเท่าใด

- ใช้ระบบการแพथแบบโรงพยาบาลใหญ่ แพथรวมกันอยู่ที่โรงพยาบาล ใหญ่มากไม่กระจายไปสู่ชุมชน

- ระบบที่ใช้แพथเฉพาะทางมาก และการตรวจรักษาที่ต่อง่องอุปกรณ์ ทางวิทยาศาสตร์มาก ทำให้กระจาย แพथไปสู่ชุมชนได้ยาก

- แพथศาสตร์ศึกษา ทั้งระดับ ก่อนปริญญาและหลังปริญญา (การ เป็นแพथฝึกหัดและแพथประจำ บ้าน) ไม่เอื้ออำนวยที่จะส่งเสริมให้ แพथออกไปสู่ชุมชน

ระบบการแพथของเรานั้นถอด แบบมาจากอเมริกาเปรี๊ยะเลย

ถ้าต้นตำรับยังไม่ไหว แล้ว เราจะไปไหวหรือ!

ซำรายเขาเป็นเศรษฐี เราเป็น ยาก และยังมีแถมขเกยจว่าเขาเสียอีก ถำมี โอกาสคราวหน้าจะลอง เสนอวิธีแก้ปัญหำสาธารณสุขของ ไทย เผื่อท่านคกฤทฐจะสนใจบ้าง □

“จตุรเวช”

น้ำผึ้งรักษาแผล

ในแพथสภำสาร ฉบับประจำ เดือนมกราคม ๒๕๑๗ แพथหญิงวัน อนุมานราชธน แห่งโรงพยาบาล ศิริราช ได้เขียนบททวนเกี่ยวกับ ‘น้ำผึ้งกับการแพथ’ และในจดหมาย เหตุทางแพथของแพथสมาคมแห่ง ประเทศไทย ฉบับพิเศษ ของสมาคม สุตินทรแพथ แห่งประเทศไทย ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๗ แพथ หญิงดวงเดือน คงศักดิ์ แห่งโรง พยาบาลรามาริบัติ ได้รายงานผลการ ใช้น้ำผึ้งรักษาแผลภายหลังการผ่าตัด ความช้ำของคลอดในผู้ป่วยที่เป็นมะเร็ง ทของคลอด

น้ำผึ้งประกอบด้วยน้ำตาล กล้วย โลส และเด็กซ์โตรส แร่ธาตุต่างๆ หลายอย่าง มีโปรตีน และวิตามิน น้ำผึ้งมฤทฐมาเชอแบคทีเรียได้ด้วย ตัวน้ำผึ้งเองจึงไม่บูดเน่า อีกทั้งยังใช้ กันของอันไม่ให้น้ำด้วย ชาวอียิปต์ โบราณเคยใช้น้ำผึ้งอาบศพกันน้ำ เปื่อย

นายแพथเบค ซึ่งเป็นศัลย แพथกระดูกทมิชขอเสงษ์สมัยชุด คลองปานามา เป็นคนแรกที่ใช้น้ำผึ้ง รักษาแผลผ่าตัด ต่อมานายแพथ บัลแมน ซึ่งเป็นสุตินทรแพथ ได้ใช้ น้ำผึ้งรักษาแผลผ่าตัดบริเวณอวัยวะ สบพันธุภายนอกของหญิงได้ผลดี

แพथหญิงดวงเดือนได้ทดลอง ศึกษาทางน้ำผึ้งของไทยเองและนำผึ้ง จากต่างประเทศได้ทดลองใส่เชอแบคทีเรีย ๔ ชนิด คือ เอสเชอริเชช โคไล, เคล็บซิเอลลา, โปรเตียส

มิราบิลิส และเสตีฟฟิลโลกอคโค ลงในน้ำผึ้ง พบว่าเชอแบคทีเรียตาย หมดทุกชนิด น้ำผึ้งไทยและน้ำผึ้ง ต่างประเทศให้ผลเหมือนกัน น้ำผึ้ง ที่ใช้ต้องเป็นน้ำผึ้งบริสุทธิ์ ถ้าเป็นน้ำ ผึ้งที่เจอนำมฤทฐมาเชอโรคจะเสื่อมไป ผู้ป่วยที่เป็นมะเร็งของช่องคลอด เมื่อได้รับการผ่าตัดควำนเอาช่อง คลอดออกจะทำให้เกิดแผลใหญ่มาก มีเนอตาย แผลเน่า และแผลหายยาก เมื่อใช้น้ำผึ้งใส่แผลผ่าตัดดังกล่าว ปรากฏว่าทำให้แผลสะอาด มีเนอด เกิดขึ้นรวดเร็ว และแผลหายง่ายขึ้น แผลอื่นๆที่ใส่น้ำผึ้ง ก็ปรากฏ ว่าทำให้แผลหายเร็ว หลังจากทำแผล ให้สะอาดแล้วหยอดน้ำผึ้งลงไป ใน แผล แล้วใช้ผ้ากอซซับไว้ ระยะ แรกๆใส่น้ำผึ้งเข้าเย็น แต่เมื่อแผล ดีขึ้นแล้วอาจใส่น้ำผึ้งเพียงวันละครัง ก็พอ

มีแผลอกชนิดหนึ่งซึ่งใหญ่โต น้ำกล่ำมากเกิดขึ้นในคนที่เบนนัมพาด แล้วไม่ได้รับการพลิกตัวบ่อยๆ น้ำ หนักตัวจะกดเนอบริเวณก้นลงกับ เเตียง ทำให้เนอตายและเบนนแผลเรียก ว่า ‘แผลเตียง’ (bed sore) แผลชนิด นมิกเบนนแผลใหญ่เหวอะหวะ และ ก็นึกถึงจนเห็นกระดุกรักษาให้หายได้ ยาก ปรากฏว่า ‘แผลเตียง’ นเมื่อใส่น้ำผึ้งก็ทำให้หายได้เร็ว

น้ำผึ้งยังถูกกล่าวขวัญว่ามีสรรพ คุณอย่างอนอกมาก ผู้สนใจอาจหา อ่านได้จากหนังสือเรื่องน้ำผึ้ง โดย คุณหลวงบุเรศบำรุงการ □

อ่าน

อริบัตย

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

เพราะ

อริบัตย

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทุกวันอังคาร
และศุกร์

บอกกับบอผู้ใช้

นมสดหรือขึ้น ก็อันตรายถ้าไม่ระวัง

ว่ากันว่าคนไทยเราเคยวนจิตใจ โหดเหี้ยมกว่าแต่ก่อน ส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อว่าเพราะแม่สมัยปัจจุบันมักจะไม่ให้ลูกกินนมตนเอง จะด้วยเหตุผลกลัวเสียทรวดทรง หรือไม่กี่ต้องออกไปทำงาน ลูกที่เกิดมากเลยต้องฝากเขาเลี้ยง หรือไม่กี่เพราะนมสาว ๆ สมัยนั้นแห้ง

พูดถึงเรื่องนม ไม่ว่าจะเป็นมผง นมสด นมข้น ทั้งหวานและไม่หวาน และทั้งที่ใช้เลี้ยงทารก หรือใช้กินสำหรับผู้ใหญ่ก็ตาม ส่วนใหญ่จะทำมาจากนมโค

ในจำนวนชนิดของนม ทั้งนมสด นมข้น และนมผง ยังแบ่งออกเป็นชนิดย่อยๆตามส่วนประกอบของคุณค่าทางอาหารและกรรมวิธีการผลิต

แต่นมทุกชนิดที่บรรจุกระป๋องจะต้องผ่านกรรมวิธีที่เหมือนกันอยู่สองอย่าง อย่างแรกเรียกเป็นภาษาต่างดาวว่า 'พาสเจอร์ไรส์' คือการนำนมดิบมาทำให้ร้อนถึง ๑๑-๖๒ องศาเซลเซียส (Celsius) นานถึงครึ่งชั่วโมง หรือถ้าต้องการใช้เวลาเร็วขึ้น ก็เพิ่มความร้อนเป็น ๗๒-๗๓ องศาเซลเซียส โดยใช้เวลาไม่ต่ำกว่า

๑๖ วันมาแล้วทำให้เย็นลงทันทีถึง ๑๐ องศาเซลเซียสหรือต่ำกว่านั้น

ส่วนกรรมวิธีอีกอย่างหนึ่งก็คือ 'สเตอริไลส์' คือการทำนมดิบให้เป็นเนื้อเดียวกัน แล้วบรรจุลงในภาชนะกั้นรั้ว พัดง่าย ๆ ก็คือบรรจุกระป๋องแล้วทำให้ร้อนถึง ๑๐๐ องศาเซลเซียสในเวลาที่เหมาะสม

ถ้าเราจะพิจารณาตามมาตรฐานของทางการที่ได้ทำเป็นรายการออกมา นั้น เราอาจจะดูได้จากรายการตามตารางนี้คือ นานนมสด ๑ ด้วยมาตรฐาน หรือประมาณ ๑ ด้วยแก้วขนาดกลางจะมีคุณค่าทางอาหารดังนี้

พลังงาน	๑๖๕	กิโลแคลอรี
โปรตีน	๘.๕	กรัม
ไขมัน	๕.๐	กรัม
คาร์โบไฮเดรต	๑๒.๐	กรัม
เหล็ก	๐.๒	มิลลิกรัม
แคลเซียม	๒๘๐	มิลลิกรัม
วิตามิน เอ	๓๘๕	หน่วยสากล
วิตามิน บี ๑	๐.๑	มิลลิกรัม
วิตามิน บี ๒	๐.๔๑	มิลลิกรัม
ไนอาซิน	๐.๔๑	มิลลิกรัม
วิตามิน ซี	๒.๐	กรัม

นับเป็นมาตรฐานที่ทางการเขาเขาประกาศ แต่อย่างไรก็ตาม ชาวบ้านธรรมดา ๆ การเลือกชอมนมที่มี

คุณค่าทางอาหาร จะทำได้หรือไม่
ก็คงขึ้นอยู่กับกำลังทรัพย์และฐานะ
ทางเศรษฐกิจ

แต่ที่น่าจะเป็นข้อระมัดระวัง
ไม่ว่าเราจะเลือกชอมนมที่มีราคาแพง
คุณภาพดีหรือไม่ก็ตาม ก็ขอชาว
ออกมาตามหน้าหนังสือพิมพ์ว่า ระวัง
นมเป็นพิษ ซึ่งเกิดจากเมื่อเราเปิด
นมใช้แล้วใช้ไม่หมดในทันที พอทิ้ง
ไว้ก็เกิดการทำปฏิกิริยาทางเคมี
ระหว่างกระป๋องนมซึ่งทำด้วยดีบุก
กับอากาศ โดยมีตัวนมเป็นสื่อ ใน
ระหว่างนมแต่ละชนิด โดยเฉพาะ
นมข้นหวานจะไม่มีการทำปฏิกิริยา
กับกระป๋อง แต่กลับไปพบในนมสด
และนมข้นไม่หวานมาก

ในกรณีการเก็บไว้ในตู้เย็นจะ
ช่วยได้เพียงลดการเพิ่มปริมาณดีบุก
ในนมให้น้อยลงกว่าที่เบ็ดทิ้งไว้ในอา
ากาศธรรมดาข้างนอกเท่านั้น และทั้ง
นี้ยอมรับอยู่กับระยะเวลาด้วย เพราะ
ว่าอัตราการเพิ่มของปริมาณดีบุกใน
นมที่เบ็ดทิ้งไว้ จะเพิ่มขึ้นในระยะเวลา
๑๕ วัน

วิธีการที่จะแก้ปัญหาในเรื่อง
นี้ได้ก็คือ การถายนมที่เบ็ดทิ้งแล้ว
ลงในภาชนะใหม่ และที่สามารถใช้
ได้ก็อีกภาชนะที่ทำด้วยแก้ว กระ
เบื้องเคลือบหรือพลาสติก ซึ่งทำ
ความสะอาดแล้ว

“อันนี้ ไม่จำเป็นแต่เนิ่นๆ
นะคะ อาหารกระป๋องทุกชนิดก็ควร
จะถ่ายภาชนะเช่นกัน ถ้าเราใช้ไม่
หมดในทันที” เจ้าหน้าที่คนหนึ่งของ
กองวิทยาศาสตร์ภาคชีววิทยากล่าว

เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะนมสดหรือไม่
ดี ถูกหรือแพง สดหรือขน ก็สามารถใช้
ทำให้เกิดอันตรายกับผู้อื่นได้เท่ากัน
ถ้าไม่ระวัง □

สนานจิตต์ บางสะพาน

บอกรู้

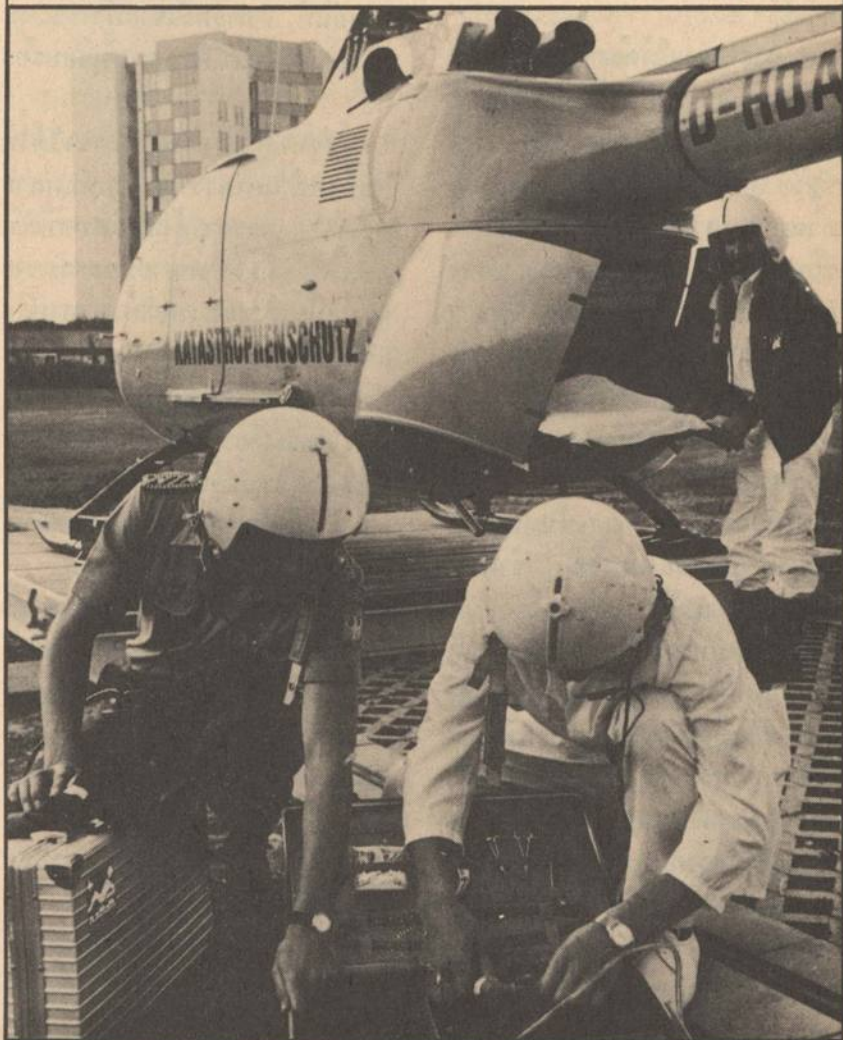
เครื่อง ฮ. แบบใหม่

ภาพยนตร์เรื่องเกี่ยวกับไฟไหม้ตึกสูงที่ทยอยกันเข้ามา
ฉายในเมืองไทยอยู่ในขณะนี้ คงจะต้องทำให้ผู้ที่ต้อง
ทำงานบนตึกหลาย ๆ ชั้น เริ่มอดสู่นขวัญแฉวน ใจคอไม่
ค่อยดีกันอยู่บ้าง

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ได้สร้างเครื่องบินชื่อ
คริสตอฟ ๕ ซึ่งเป็นเฮลิคอปเตอร์กู้ภัยสำหรับอุบัติเหตุเกี่ยว
กับไฟโดยเฉพาะ

คริสตอฟ ๕ มีระยะบิน ๘๐ กิโลเมตร ภายในมีอุปกรณ์
ทุกอย่างสำหรับพยาบาลคนไข้ที่เกิดอุบัติเหตุ

ถ้ากรุงเทพฯ ขยายออกไปทั้งแนวนอนและแนวตั้ง
ต่อไปคงถึงจุดที่จะต้องมีเฮลิคอปเตอร์ไว้ผจญเพลิงและกู้ภัย
กันบ้าง และภาพของเฮลิคอปเตอร์คงจะเปลี่ยนไปจาก
เครื่องมือในการปราบปราม เป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือ
ได้บ้าง □

รัฐบาลขายหุ้นรัฐวิสาหกิจเพื่อใคร

ความดำริของรัฐบาลชุด 'เราทำได้' ในอันที่จะขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ ได้มีมาก่อนที่ร่าง พรบ. งบประมาณแผ่นดินงบประมาณ ๒๕๑๕ จะเข้าสู่รัฐสภา แต่เพิ่งจะเป็นที่พาทย์วิจารณ์กันมากภายหลังจากร่างพรบ. ดังกล่าวเข้าสู่รัฐสภาแล้ว เพราะตามประมาณการรายได้ของรัฐบาลในปีงบประมาณ ๒๕๑๕ นั้น โดยที่รัฐบาลตั้งงบประมาณรายจ่ายสูงเป็นประวัติการณ์ถึง ๖๒,๖๕๐ ล้านบาท จึงจำต้องแสวงหารายได้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้เพียงพอแก่การใช้จ่าย

การหารายได้ด้วยวิธีการขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ ก็เป็นวิธีหนึ่งที่รัฐบาลเลือกใช้ โดยประมาณว่าจะขายหุ้นรัฐวิสาหกิจ ได้รายได้เดือนละ ๑๐๐ ล้านบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๒๐๐ ล้านบาทตลอดปีงบประมาณ ๒๕๑๕ ('จตุรัส' ฉบับวันที่ ๒๖ สก. ๒๕๑๕)

การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจปรากฏเป็นข่าวออกครั้งหนึ่ง เมื่อนายอำนวย วรรณ ปลัดกระทรวงการคลังได้ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน สกนว่า หุ้นที่รัฐบาลจะนำออกมาขายในครั้งนั้น จำแนกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ

ประเภทแรกได้แก่ หุ้นในวิสาหกิจเอกชนซึ่งรัฐบาลถืออยู่น้อย ซึ่งรัฐบาลไม่มีอำนาจในการบริหารและการควบคุมจัดการ เช่น หุ้นของธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ และบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัด เป็นต้น

ส่วนอีกประเภทหนึ่งได้แก่ หุ้นรัฐวิสาหกิจ

สำหรับหุ้นของวิสาหกิจเอกชนที่รัฐบาลถืออยู่นั้น รัฐบาลดำริที่จะ

จัดตั้งเป็นกองทุนชน ร่วมกับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แล้วนำหุ้นออกขายแก่ประชาชนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งคาดว่าจะได้เงิน ๕๐๐ ล้านบาท

ส่วนหุ้นของรัฐวิสาหกิจนั้น รัฐบาลดำริที่จะจัดตั้ง บริษัทรวมหุ้น (holding companies) เพื่อทำการถือหุ้นรัฐวิสาหกิจทั้งหมดแทนกระทรวงการคลัง จากนั้นก็จะนำหุ้นรัฐวิสาหกิจส่วนหนึ่งออกขายแก่ประชาชนทั่วไป

หุ้นทั้งสองประเภทนี้จะนำออกมาขายทันที ภายหลังจากที่ พรบ. งบประมาณ ๒๕๑๕ ผ่านสภาเรียบร้อยแล้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงได้ให้สัมภาษณ์ในที่ต่าง ๆ หลายต่อหลายครั้งว่า การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจในครั้งนั้น มีจุดมุ่งหมายที่จะกระจายความเป็นเจ้าของ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน และประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของมากขึ้น ขณะเดียวกัน ก็เป็นช่องทางหนึ่งในการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจทั้งหลายทั้งปวง

เมื่อพิจารณาในแง่ของการกระจายความเป็นเจ้าของ การที่รัฐบาลเข้าไปมีส่วนถือหุ้นในรัฐพาณิชย์แห่งหนึ่งแห่งใด โดยนิตินัยแล้ว ย่อมหมายความว่า ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของรัฐพาณิชย์นั้น ๆ ร่วมกันและเท่ากันทุกคน ตามสัดส่วนของหุ้นที่รัฐบาลถืออยู่

การนำหุ้นรัฐพาณิชย์ออกขาย จึงมีผลให้การกระจายความเป็นเจ้าของเลวร้ายกว่าเดิม ทั้งนี้ก็เพราะผู้

อยู่ในฐานะที่จะซื้อหุ้นรัฐพาณิชย์ ที่รัฐบาลนำออกขายในครั้งนั้นได้นั้น จะมีแต่ผู้ที่มีฐานะเศรษฐกิจดีเท่านั้น

เมื่อพิจารณาถึงรัฐพาณิชย์ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการหารายได้ของรัฐบาล การหารายได้ด้วยการขายหุ้นรัฐพาณิชย์นั้น เป็นวิธีการที่ใช้ได้ในช่วงระยะเวลาอันสั้น เพราะหากหุ้นที่รัฐบาลถืออยู่นำออกขายจนหมดแล้ว รัฐบาลย่อมไม่อาจหารายได้ด้วยวิธีการเช่นนี้อีกต่อไป

ในระยะยาว เมื่อรัฐพาณิชย์เหล่านี้อำไรรำไรและเงินปันผลที่รัฐบาลจะได้รับในอนาคตย่อมมีน้อยลง เพราะส่วนหนึ่งจะต้องนำไปให้แก่ผู้ถือหุ้นเอกชนที่มีสัดส่วนมากขึ้น

หากรัฐบาลคิดที่จะใช้รัฐพาณิชย์เป็นเครื่องมือในการหารายได้ ย่อมมีเหตุผลที่จะสนับสนุนให้รัฐบาลขายหุ้นวิสาหกิจเอกชนที่รัฐบาลมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ หากวิสาหกิจเอกชนนั้น ๆ ประกอบการอย่างไร ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพขาดทุนอยู่เสมอ ๆ

ส่วนวิสาหกิจเอกชนใดที่รัฐบาลถืออยู่น้อยด้วย เป็นวิสาหกิจที่มีฐานะมั่นคงและมีภาวะการเสี่ยงน้อย ไม่มีเหตุผลที่จะสนับสนุนให้รัฐบาลขายหุ้นที่ถืออยู่ในวิสาหกิจเหล่านั้น

เมื่อพิจารณาในแง่ นี้จะเป็นที่ประหลาดใจอยู่ไม่น้อย ที่รัฐบาลคิดจะขายหุ้นที่ถืออยู่ในธนาคารกรุงเทพ ธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ และบริษัทปูนซีเมนต์ไทยจำกัด ทั้ง ๆ ที่วิสาหกิจเหล่านั้นล้วนแล้วแต่มีฐานะมั่นคงและมีกำไรมหาศาล

แม้ว่าเงินปันผลที่รัฐบาลได้รับจากวิสาหกิจเหล่านั้น จะมีไม่มากนัก เมื่อเทียบกับแหล่งรายได้อื่น ๆ แต่นั่นก็เป็นแหล่งรายได้แหล่งหนึ่งที่

รัฐบาลสามารถนำไปใช้ในโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมได้

การขายหุ้นที่รัฐบาลถืออยู่ในวิสาหกิจเอกชนที่มั่งคั่งและมีกำไรมหาศาลเหล่านี้ ย่อมทำให้รัฐบาลขาดรายได้ที่พึงได้ในอนาคตไป และนั่นย่อมหมายความว่า ช่องทางในการดูดซับกำไรของนายทุนย่อมมีน้อยลงด้วย

รัฐพาณิชย์ไม่เพียงแต่จะเป็นเครื่องมือในการหารายได้ของรัฐบาลเท่านั้น หากทว่ายังเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการก่อให้เกิดความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ประชาชาติอีกด้วย

กำไรและเงินปันผลที่รัฐบาลได้จากรัฐพาณิชย์เป็นแหล่งรายได้แหล่งหนึ่ง ที่รัฐบาลสามารถนำไปแก้ปัญหาค่าความยากจนของประชาชนส่วนใหญ่ หรือนำไปจัดสรรบริการสาธารณะชนิดให้เปล่าแก่ประชาชนที่ฐานะยากจนได้

นอกจากนี้ รัฐวิสาหกิจบางประเภทยังเกี่ยวข้องกับประโยชน์สุขของประชาชนโดยตรง การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจในประเทศสังคม

นิยม และรัฐสวัสดิการ จึงมิได้มุ่งหากำไรสูงสุด แต่มุ่งให้สวัสดิการสูงสุดแก่สังคมเป็นสำคัญ

ดังนั้น การที่รัฐวิสาหกิจบางประเภทประสบการขาดทุน จึงมิใช่เรื่องน่าประหลาดใจ ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรมิได้วัดจากกำไรที่ได้จากการประกอบการ แต่วัดจากประโยชน์ที่สังคมได้รับจากการใช้ทรัพยากรนั้น ๆ

แต่การขาดทุนหรือได้กำไรน้อยกว่าที่ควรจะเป็นของรัฐวิสาหกิจในเมืองไทยนั้น มิได้เป็นผลจากการใช้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือในการก่อสวัสดิการให้แก่ประชาชน

เพราะในอดีตและปัจจุบัน รัฐวิสาหกิจเป็นแหล่งเสอนอนกินของชนชั้นผู้ปกครอง และเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพของการปกครองแบบเผด็จการ

สภาพการณ์ดังกล่าวนี้ หาได้เปลี่ยนแปลงไปแต่ประการใดไม่ ในรัฐบาลชุดปัจจุบัน

การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจให้แก่เอกชนนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลไม่ต้องการที่จะใช้รัฐวิสาหกิจเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้ประ

ชาชาติให้เป็นธรรม เพราะหากไม่มีการขายหุ้นรัฐวิสาหกิจส่วนที่เป็นของรัฐบาล รัฐบาลย่อมอยู่ในฐานะที่จะนำรายได้จากรัฐวิสาหกิจไปใช้จ่ายในทางที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนที่ยากจนได้

การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจจะมีส่วนทำให้การกระจายรายได้ประชาชาติมีความไม่เป็นธรรมมากขึ้น เพราะถ้าทำได้ส่วนหนึ่งจะกระจายตกแก่ผู้ที่มีฐานะเศรษฐกิจดี และรายได้จากรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลจะนำไปใช้จ่ายเพื่อมวลชน ย่อมมีน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

ออกจะเป็นที่น่าสงสัยว่า การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจในครั้งนี้ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบการเพียงใด

จริงอยู่ การขายหุ้นรัฐวิสาหกิจจะช่วยเปิดช่องให้เอกชนมีโอกาสเข้าไปมีส่วนในการบริหาร และการควบคุมกิจการมากขึ้น แต่การจะเป็นเช่นนั้นได้ ย่อมหมายความว่า รัฐบาลจักต้องขายหุ้นรัฐวิสาหกิจจำนวนมากพอ ที่จะทำให้ออกชนเข้าไปมีส่วนในรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง จนสามารถมีส่วนในการบริหารงานโดยตรง

นั่นย่อมหมายความว่า รัฐบาลจะต้องมิใช่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่อีกต่อไป และรัฐวิสาหกิจจะต้องแปรสภาพเป็นวิสาหกิจเอกชนที่รัฐบาลมีส่วนถือหุ้นแต่เพียงเล็กน้อย

หากการณดังกล่าวนี้เช่นว่าน ขอบที่น่าเป็นห่วงก็คือ สำหรับวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สุขของประชาชนโดยตรง รัฐบาลจะมีกลไกอะไรที่จะควบคุมมิให้ผู้ถือหุ้นเอกชนแสวงหาประโยชน์ส่วนตน จนละเลยประโยชน์สุขของประชาชนส่วนใหญ่

หนังสือพิมพ์ จีนขาย

ถ้าคุณเดินหรือนั่งรถผ่านไปแถว
เขาวราช จะเห็นเขาติดป้ายมีตัวอักษร
ข้างบนนหลายแห่ง เขาแปลว่า 'ที่
ขายสินค้าเมืองจีน' ซึ่งจะมีคนมุงดู
กันยิ่งกั้มการแสดง

มีอยู่ร้านหนึ่งเขียนป้ายว่า 'ขาย
สุรททุกชนิดของจีนแดง' เราก็อขากร
ว่า 'เหมาไถ' สุรททำนหม่อมกักฤท
ไปชิมที่บักกั้งจะขวดสักเท่าไร ถ้า
ไม่แพงนั้กจะกินาซอชิม คนขายก็
บอกว่าราคาขวดละ ๑๕๕ - ๓๘๕

บาท เหล้ากระดกเสกักราว ๓๓๐-๖๒๐
บาท เหล้าใ้เขยวขวดละ ๒๓๕ บาท
เหล้าองุ่นแดงของจีนขวดละ ๑๔๐ บาท
บุหรของจีนที่เห็นกั้ม ๓ราโสม
และ๓ราดอกโบทัน และมิขนมเล็ก ๆ
น้อย ๆ เป็นพวกบวขชนิดต่าง ๆ ขดละ
๕ บาท เจ้าของไม่ยอมบอกว่าซอจาก
ไหน แต่เรารู้ว่าแถวคลองเตยเขาขาย
ขดละ ๔ บาท

ร้านอน ๆ ที่ขายสินค้าอยู่แล้วกั้ม
นำสินค้าจีนแดงมาวางขายประกอบ
ล่อใจคนด้วย ส่วนใหญ่จะมีสินค้า
เหมือน ๆ กันเกือบทุกร้าน กั้ม
เครื่องเขียน ภาพวาด นาฬิกาปลุก
และของใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ

ที่ย่านการค้าโรงแรมอินทรา
ศูนย์สรรพสินค้าขายของจากจีน ที่
ปากตรอกเล็ก ๆ มีร้านขายภาพวาดซอ
'อินทรา แกลเลอรี' เขียนว่า 'แสดง
นิทรรศการภาพวาดจากจีนแดง' เดิน
ไปดูในร้านเห็นภาพวาดสวย ๆ มาก
มาย

เจ้าของร้านบอกว่าภาพที่เห็น
มี ๒ ประเภท กั้มภาพบักและภาพทอ
ภาพบักกั้มอวิเศษจริง ๆ บักเห็นรูป
ชีวิตชาวบ้านบ้าง ภาพสัตว์บ้าง ภาพ
จตุรัส ๔๒

ดอกไม้และทิวทัศน์ต่าง ๆ สนนราคา
ภาพบัก กั้มตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ขึ้น ไปถึง ๓,๐๐๐
๔,๐๐๐ บาท

ส่วนอีกชนิดหนึ่งกั้มเป็นภาพทอ
ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาพทิวทัศน์เมือง
กวางเจาและวิวสวย ๆ เมืองห่งโจว ที่
มีคนบอกว่า ถ้ามาเมืองจีนแล้วไม่มา
ห่งโจว ก็เหมือนไม่ได้มาจีน แต่ราคา
ถูกลงมาหน่อย ราวภาพละร้อยกว่า
บาท

เราถามเจ้าของร้านว่าคนชอบ
ซอภาพแบบไหน เขากระซิบว่า "ถ้า
ชอบละกั้ม ร้อยละเกือบทงร้อยชอบ
ภาพแบบบัก เพราะสวยมาก แต่ที่ซอ
จริง ๆ ละกั้มกั้มจะซอภาพทอ เพราะ
ถูกกว่ากันมาก" ใครสนใจก็แวะไป
ดูได้

ออกจากร้านขายภาพ เดินเข้า
ไปในซอย เห็นร้านเล็ก ๆ ซอร้าน 'กั้ม
สุนทร' เจ้าของร้านยิ้มแย้มแจ่มใส
พูดจาดี 'ซอณฤมถ' ชชวนให้เราดู
สินค้าต่าง ๆ ที่วางขายส่งละอันพันละ
น้อย ตั้งแต่ผงซกั้มฟอกของจีนเป็นรูป
หมี่แพนดาอยู่ทงสูง หนักถูกละครั้งถึง
หนักกั้มโล. ราคาราว ๑๖-๓๐ บาท
ปากกาหมึกข้มและหมึกแห้ง นาฬิกา
ปลุก ยาสี่พัน แบ็ง สบู่ ผ่าเซ็ดหน้า
ดินสอสี่ระบายภาพ กระจกรอ ฯลฯ

เจ้าของร้านช่างจ่านรจึ้ บอก
ว่า "ที่นขายถูกจริง ๆ นะคะ" ส่วน
เรื่องทงข้มของขายน้อยนนั้นเป็นเพราะ
เพิ่งตั้งได้ ๒-๓ เดือนเอง อายุก็พอ ๆ
กับ 'จตุรัส' นั้นแหละ

เราเดินต่อไปดูร้านขายของใน

ย่านนั้นซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสินค้า
อย่างเดียวกัน ต่างกันไม่มากนัก แต่
ร้านที่หน้าสนใจอยู่ฝั่งเดียวกับโรงแรม
อินทรา เป็นบริษัทขายส่งสินค้าจาก
เมืองจีนซอ 'บริษัทสหบูรพาเอนเตอร์
ไพรส์'

สินค้าที่วางโชว์อยู่เป็นยามาก
มายหลายชนิด แต่คนที่ร้านบอกว่า
ยังขายไม่ได้ ต้องรอการพิจารณาจาก
กระทรวงสาธาณสุขเสียก่อน แล้ว
กั้มมีเครื่องประดับพวกงาช้างทำเป็น
เข็มกลัดติดเสื้อบ้าง จานรองแก้วทำ
ด้วยงาช้างแคะสลกั้มอย่างสวยงาม ซึ่ง
คงมีเจตนาไว้โชว์ตั้ง โต๊ะมากกว่าใช้
จริง ๆ

คุณอารี ขงปียะกุล ผู้จัดการ
บริษัทเอนเตอร์ไพรส์เล่าให้เราฟังว่า
"ลูกค้าส่วนใหญ่สนใจของส่งซอเครื่อง
เขียน และของใช้ประจำวัน ซึ่งถ้า
จะเปรียบเทียบคุณภาพและราคาสิน
ค้าจากญี่ปุ่นอเมริกาและยุโรปแล้ว
ราคาสินค้าจีนส่วนใหญ่ จะถูกกว่า
ประมาณ ๑๐-๒๐% และคุณภาพดีกว่า
ซึ่งกั้มคิดว่าจะกระทบกระเทือนตลาด
ของต่างประเทศพอควรทีเดียวละ"

ด้านการติดต่อนั้น คุณอารีบอก
ว่า "ทางบริษัทติดต่อไปโดยตรง ทง
จดหมายติดต้อ รวมถึงการส่งผู้แทน
ไปกวางเจา สินค้าจะส่งมาถึงไทยใช้
เวลาราว ๑๕ วัน การชำระเงินไม่มี
ปัญหา ใช้วีซ่าเปิดแอลซอผ่านธนาคาร
กรุงไทย โดยเงินตราสินค้าเป็นเงิน
ฮ่องกง เงินปอนด์และเงินดอลลาร์

ตลาดหลักทรัพย์

ขณะทางบริษัทส่งสินค้าเข้าจากจีน
มาราวสี่ล้านบาทแล้ว และส่งไป
จำหน่ายตามร้านสรรพสินค้าต่าง ๆ”

คุณอรบอกรเสริมอีกว่า “ปัจจุบัน
มีร้านขายส่งในกรุงเทพฯ ไม่ต่ำกว่า
๑๐ แห่ง จึงมีปัญหาเรื่องการตัดราคา
กันพอสมควร”

สำหรับสินค้าเงินแถวคลองเตย
นั้น เขาบอกว่าต้นทุนของลูกกอล์ฟที่
ประมูลได้จากท่าเรือ ชงกิมของ
ปลอมปนมาด้วย

วันต่อมาเริ่มโอกาสคุยกับผู้จัด
การร้านขายนาฬิกา ‘นิวเซนจูรี่’ แถว
เขาวราชเขาเล่าให้เราฟังถึงวิธีการ
ติดต่อซื้อสินค้าจากจีนว่า “ก็เหมือน
กับการติดต่อซื้อสินค้ากับประเทศ
อื่นๆ เพียงแต่ทางบริษัทต้องทำราย
งานแจ้งปริมาณการชื้อขายไปยังกระ
ทรวงพาณิชย์เป็นประจำทุกเดือน
เพื่อให้ทางการทราบถึงปริมาณการค้า
เท่านั้น”

เราคุยเรื่องคุ้ยการการค้า เพราะ
มองเห็นอย่าแน่ชัดว่าไทยขาดดุลย์
จีนแน่ เพราะจีนมีเงินไขว้เขาจะ
ซื้อสินค้าจากไทยต่อเมื่อเราซื้อสินค้า
เขาตอบแทนเป็นมูลค่าเท่าๆกัน แต่
ถ้าเราซื้อจากเขาก็ซื้อได้เต็มที่ เขา
บอกว่า “ทำไมคุณไม่มองในแง่กลับ
กันทว่า ถ้าคุณไม่ซื้อสินค้าลูก คุณ
ภาพไม่เลวจากจีน หันไปซื้อจาก
ประเทศอื่นๆ เงินตรามันก็รั่วไหลไป
ต่างประเทศเหมือนกัน”

ส่วนเรื่องมันคนเป็นห่วงว่าเงินจะ
ใช้การค่าเป็นสะพาน ใหลท์ธิการ
เมืองแทรกซึมเข้ามาจน เขาแสดง
ความไม่เห็นด้วยและบอกว่า “ผมคิด
ว่าพ่อค้าก็คิดแต่เรื่องการค้า ส่วน
เรื่องแทรกซึมถาเงินจะทำ ก็ทำนาน
แล้ว ไม่จำเป็นต้องเอาการค้ามาเป็น
เครื่องมือ

ปริมาณการชื้อขายหุ้นทั้งหมดเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในสัปดาห์
กำหนด

หุ้นธนาคารกรุงเทพ เมื่อวันจันทร์ปิดที่ราคา ๓๑๓
บาท เนื่องจากวันจันทร์เป็นวันสุดท้ายก่อนปิดราคาจึงตก
ลงมาเหลือ ๓๐๓ และลดลงมาดิ่ง ๒๕๓ บาทในวันสุดท้าย
ของสัปดาห์

ธนาคารกรุงเทพจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสด ๔.๕% และ
เป็นหุ้นปันผล ๕% ซึ่งถ้าต่อออกมาเป็นตัวเงินทั้งหมดก็
ประมาณ ๒๐.๕๐ บาท (โดยคิดว่าค่าหุ้นประมาณ ๓๐๐
บาท) เหตุที่ราคาหุ้นตกลงมาเรื่อยๆ เช่นนั้นเป็นเรื่องปกติของ
หุ้นหลังประกาศเงินปันผล

ข่าวกรองที่ออกมาจากกระทรวงการคลัง ว่าหุ้นของ
ธนาคารกรุงเทพ ที่กระทรวงถืออยู่ประมาณเจ็ดแสนหุ้นจะ
นำมาขายในตลาดหลักทรัพย์ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ตกลง
ทุนเห็นว่า หุ้นจะทะลักเข้ามาในตลาดมากเกินไป แต่ข่าว
อีกกระแสหนึ่งรายงานว่า กระทรวงการคลังจะโอนหุ้นให้
กับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม เพื่อนำไปตั้งเงินทุนรวม

หุ้นของโรงแรมดุสิตธานีมีการชื้อขายกันเป็นครั้ง
แรก นับตั้งแต่ ๓๐ เมษายน สกน ราคาปิดเมื่อเดือน
เมษายนคือ ๑๔๕ บาท แต่ราคาสัปดาห์ที่แล้วจนถึง ๑๓๐
บาท อย่างไรก็ตามมีการชื้อขายเพียง ๓๐๐ หุ้น

ในอนาคต ตลาดหลักทรัพย์จะเป็นตัวกลางโอนหุ้น
เอง เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว และป้องกันไม่ให้หุ้นปลอม
ด้วย □

รายงานการชื้อขายหลักทรัพย์ ระหว่างวันที่ ๘-๑๒ กันยายน (เฉพาะรายทมจำนวนสูง)

หุ้นสามัญ	ราคาเปิด	ราคาปิด	จำนวนหุ้น	จำนวนเงิน
ธนาคารกรุงเทพ	๓๑๕	๒๕๓	๔๓,๖๒๘	๑๔,๒๕๕,๑๔๑
ปูนซีเมนต์ไทย	๑๔๕	๑๕๐	๓,๒๓๐	๑,๐๘๗,๒๕๘
เสริมสุข	๓๔๐	๓๓๘	๕,๓๖๘	๑,๗๕๓,๘๕๒
เบอร์ลินเคอร์	๑๔๘	๑๔๗	๒,๐๐๐	๒๙๔,๖๐๐
ชลประทานฯ	๑๐๖	๑๐๖	๑,๓๖๕	๑๔๖,๐๓๖
สิทกวมงทรีส์	๑๐๖	๑๐๖	๓,๐๐๐	๓๑๘,๐๐๐
อื่นๆ			๘,๓๐๘	๘๘๕,๑๓๗
รวมการชื้อขาย (สัปดาห์ก่อน)			๗๕,๗๔๓ (๗๒,๑๓๗)	๑๘,๘๒๔,๐๔๓ (๑๗,๓๕๑,๕๐๗)

จากดิออร์ถึงแซร์เรอส์

ฝนพรหมานยังมีทนจะตั้งฟ้า
บางกอก ปาร์ตีส์ส่งข่าวด่วนบอกมา
แล้ว ว่าบนฟ้าใหม่จะให้ใคร
เกิดฉายอยู่ในชุดอะไร

อยากจะทำชุดสั้นๆว่า แฟชั่น
ล่าสุดจากปารีสคราวนี้ออกจะงามตา
น่าดูอยู่มาก ทุกอย่างเข้าที่ทุกตัวหมด
เอาอยู่ที่เอว ไม่ใช่ 'นุ่งผ้าพก
ใหญ่ได้สะดวก'

ชายกระโปรงขาวแก่นอง ไม่
หัดสั้นจั้นไปถึงขาอ่อน เหลือบเห็น
แก้มกันไวๆ

แขนเสื้อก็ต่อตรงออกมาจากหัว
ไหล่ ไม่พลิกแกงขอกย้อน

อิทธิพลชาวเขาชาวแขกที่เคย
ระบาด ก็สลายหายตัวไปหมดสิ้น

ปาร์ตีส์กลับเป็นปาร์ตีส์ของตัวเอง
อีกวาระหนึ่ง เรียบ พุ่ม และงาม

กระโปรงกลางวันแคบแนบ
สะโพก ขาวคลุมเข่าลงไปถึงแข้ง
เพทุบายด้วยพลทจับตายเกือบถึงชาย
แล้วจึงปล่อยให้คลืบบานออกได้เวลา
เดิน

ตัวเสื้อเรียบ แขนยาวพอง คอ
รัดให้ดูเบา ปกมก็กะตลบกลับลงมา
คล้ายคอเสื้อดกแบบโปโล หรือลือ
เล่นด้วยระบายใหญ่ช่วย

ผ้าเนื้อหนาๆ แข็งๆ เป็นอัน
ว่าหมดสมัย ชาวที่ได้มาแคว้วว่าต้อง
เป็นผ้ายืด เจอร์ซ หรือผ้านิต เพียง
แต่ดูก็รู้ว่าอัน เบา นุ่ม และรัดรูป
เหมาะสำหรับผู้ที่มความบางเท่ากับ
คุณนิตยา และความเรียวเท่ากับคุณ
สุภก

แต่ 'ดิออร์' มหาราชของอาณาจักร
แฟชั่น แหวกแนวกว่าเขาอน
ตามเคย แสดงเสอกลงวันกระเดียด
ไปทางแบบกีฬา

มีเสื้อ 'อานอแรคส์' หรือเสื้อ
วอร์มของพวกเรานี้แหละอยู่ด้วย
กับเสื้อนอกแบบของผู้ชายใส่กับกระ
โปรงแคบๆ

รับรองว่าแฟชั่นนี้ถึงเมืองไทย
เมื่อไร คุณหนุ่มๆ เห็นจะต้องบ๊อง
กันอธิปไตยทรัพย์สินส่วนตัวกันบ้าง
ละหาไม่วันใดก็คิดอาจเห็นเสื้อนอก
ตัวโปรดไป 'ป้อหล้อ' อยู่บนเรือน
ร่างของยอดหญิงของคุณก็ได้

ลิ้มรายงานไปว่า กางเกงนั้นเขา
ไม่นุ่งกันแล้ว แบบปลายบาน หรือ
ชายตลบกลับ สั้นและแปดชั้น ฯลฯ

จะให้น่าสมัยต้องสั้นแค่หัวเข่า
ส่วนเสื้อผาที่จะ 'อิท' ต่อไปใน
ขอเกริ่นไว้ว่าเป็นประเภทสีอ่อน มี
สีทราย สีครีม และสีแชมเปญ

จำพวกสีเข้มนม แสด (แปร์ด)
ชมพู (ปรีด) สีเข้ยมรกต และสี
ม่วงแดง

แบบเสื้อของแซร์เรอส์

จุดขั้วที่บานขึ้นตาที่สุดของแฟชั่น
ใหม่จากปารีสคราวนี้ ก็เห็นจะ
ได้แก่ 'ผ้าชอลว' ฟันคอ กลุมไหล่
กลุมศรัษะ

'แซร์เรอส์' ราชาห้องเสื้อปารีส
อีกสำนักหนึ่ง แสดงชุดเจ้าสาวใช้ผ้า
ชอลว ทำด้วยไหมซาติน ผืนใหญ่
กลุมศรัษะ แทนผ้าโปรงแบบเก่า
นัยว่างามเหลือ

'ผ้าชอลว' หรือที่อยากจะขอ
เรียกว่า 'ผ้าสไบ' ใช้คล้องคอน มุม
แฟชั่นของ 'จตุรัส' ขอพยากรณว่า
คงจะ 'ต้องจรีด' คุณผู้หญิงทุกรุ่น
ทุกวัยในเมืองไทย

เพราะตราบดิทที่ยัง 'หอมกลิ่น
กล้วยไม้ใกล้ทาง' อยู่ เรื่องของ
'สไบบางชนิด' ก็คงจะยังเวียนวน
อยู่ในตู้ของบรรดาคุณแม่ และแม่คุณ
ไม่ห่างหายไปได้

ข่าวปลอมบนหน้าหนังสือพิมพ์ฝรั่ง

หนังสือพิมพ์บางกอกเวิร์ล ฉบับประจำวัน ๔ เดือน ลงข่าวพาดหัวว่า “ประเทศลาวโจมตีหนองคาย ยิงปืนกลและปืนติดหัวระเบิดเข้าเมืองหนองคาย บ้านประชาชนไทยเสียหาย ๒๐ กว่าหลัง ประชาชนวิ่งหนีกันหิว” เจ้าเมืองถึงกับรายงานเข้ากระทรวงมหาดไทย อ้างว่าเพื่อให้กระทรวงการต่างประเทศทำการประท้วงรัฐบาลลาวออกค้อน

แต่พอในวันรุ่งขึ้น หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ในเครือเดียวกัน ก็รายงานข่าวว่า “อันที่จริงทางฝ่ายทหารประเทศลาวนั้นยิงซุ่มเรือที่ลอยคุดบองอยู่ในแม่น้ำโขงตอนเวลาสามทุ่มของคืนวันที่ ๓ เพราะทางทหารประเทศลาวสงสัยว่าซุงนั้นจะเป็นเรือขามฝั่งไทยที่กำลังขนทหารไทยเข้าโจมตีฝั่งลาวเลยยิงซุงอยู่हांที่”

หนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ฉบับวันเดียวกันก็รายงานข่าวว่า “มีการยิงกันขึ้นจริงในคืนวันที่ ๓ เดือนนี้ โดยฝ่ายทหารประเทศลาวได้ยิงนักชายของเถื่อน ซึ่งกำลังข้ามมาฝั่งไทย”

สิ่งที่น่าสังเกตเกี่ยวกับเรื่องข่าวต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือ ลักษณะการรายงานข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์แถบชายแดนริมฝั่งโขงด้านลาว ซึ่งดูเหมือนว่าจะขึ้นอยู่กับจุดยืนของหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวนั้นเองมากกว่าความจริงที่เกิดขึ้น

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ นั้น ถูกห้ามขายในลาว เพราะทางรัฐบาลลาว ซึ่งฝ่ายขบวนการประเทศลาวเป็นผู้กุมอำนาจส่วนใหญ่อยู่นั้น ได้

วิเคราะห์ถึงการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นแล้ว เห็นว่าบิดเบือนข่าวเกี่ยวกับลาวเป็นประจำ ส่วนหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นนั้นยังไม่ถูกห้าม

การรายงานข่าวแบบนี้ เล่นเอาหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ วิ่งตรวจสอบข้อเท็จจริงตามแหล่งข่าวต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ และชายแดนให้หนีไปหมด เฉพาะหนังสือพิมพ์ไทยที่ขอลอกข่าวหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ก็มีก จะใช้ข่าวเช่นนี้ ประโยชน์พาดหัวกันให้ครึกครื้น

ก่อนหน้าที่จะมีการรายงานข่าวดังกล่าว และเมื่อครั้งที่นายทหารไทยสองคนถูกจับ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษฉบับที่ราคาแพงที่สุดในกรุงเทพฯ ก็รายงานข่าวว่า “นอกจากนายทหารไทยสองคนที่ถูกทางการลาวจับแล้ว ทางลาวยังได้จับเจ้าหน้าที่สถานทูตเพิ่มอีกสองคน”

รายงานข่าวเช่นนี้ทำให้กระทรวงการต่างประเทศของไทย ซึ่งโดยปกติต้องฟังข่าวจากรายงานบนหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำ ถึงกับตื่นเต้น จนต้องเรียกไปยังสถานทูตไทยในกรุงเวียงจันทน์ ให้รายงานด่วน กลับเข้ามาว่า ความจริงนั้นเป็นอย่างไ

ปรากฏว่าทางสถานทูตไทยบอกกลับมาว่า ไม่เห็นมีใครในสถานทูตถูกจับตามข่าว ทางฝ่ายกระทรวงการต่างประเทศถึงกับเดินผาง โทรมตามไปยังหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ซึ่งก็ได้รับคำตอบแต่เพียงว่า ข่าวนั้นได้รับรายงานมาจากแหล่งข่าวที่เคยให้อยู่เป็นประจำ

เมื่อเร็ว ๆ นี้เช่นกัน หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษราคาแพงฉบับนี้ ก็รายงานข่าวอีกว่า “นายเชว สัมพันธ์ ผู้นำเขมรซึ่งดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ถูกฆ่าตายเสียแล้ว” ทั้งนี้โดยอ้างแหล่งข่าวกรองและรายงานจากผู้อยู่ชาวไทย

การรายงานข่าวแบบนี้มีอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ จนกระทั่งมีรายงานข่าวออกมาจากบักกิ่งว่า นายเชว สัมพันธ์และคณะได้เดินทางไปเยือนบักกิ่งอย่างเป็นทางการ แต่หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ ก็ได้รีบสกดขี้นต่อสิ่งที่ตัวเองได้กระทำผิดพลาดไปแต่อย่างใดทั้งสิ้น

แน่ทีเดียว ในระยะนี้ไม่เพียงแต่บ้านเมืองจะอยู่ในยุคสับสนเท่านั้น ประชาชนก็พลอยงุนงงไปกับข่าวสารที่ปล่อยกันออกมาเพื่อพวกใดพวกหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วยังมีข่าวเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน ที่ประหลาดมหานาจนงมหาอำนาจใฝ่ความต้องการให้เผยแพร่ หนังสือพิมพ์ต่างก็เอามาตีพิมพ์กันเอิกเกริก ซึ่งเป็นกรยาให้เกิดความงุนงงต่อประชาชนทั่วไปยิ่งขึ้นอีก

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่า เมื่อประชาชนพบความจริงแล้ว หนังสือพิมพ์เหล่านั้นจะทำตัวอย่างไร เพราะเมื่อถึงเวลานั้น หนังสือพิมพ์ต่างชาติเหล่านั้นก็คงจะถอนตัวออกไปหมด โดยไม่ต้องรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นแก่ประเทศชาติของเรา แต่คนไทยซึ่งต้องอยู่กับแผ่นดินผืนนี้ไปตลอดกาลนั้นจะจะทำอย่างไร

นางอินทรี

ได้ทำให้วงการเมือง
ของอินเดียปั่นป่วน
เพื่อให้ตัวเองอยู่รอด

ตามที่คุณขอให้ผมเล่าถึงสถานการณ์ในอินเดียนั้น ผม
รู้ไม่หมดทุกอย่างหรอก แต่ก็คิดว่าผมจะพยายามเล่าให้คุณ
ฟังได้บ้าง

ผมรู้สึกว่าการที่นางอินทรี คานธี ประกาศภาวะถูก
เงินนั้น เหมือเหตุผลสำคัญอยู่สองประการ ประการแรก
เพราะว่าเธอถูกกระหน่ำโจมตีจากพรรคฝ่ายค้านทุกพรรค
ทั้งฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวาในกรณีที่เธอถูกศาลพิพากษาตัดสิน
ว่าเธอมีความผิดฐานโกงการเลือกตั้ง ซึ่งแน่ละถ้าเธอยอม
ปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาล ก็ย่อมทำให้เธอต้องหลุด
ออกจากตำแหน่ง

ประการที่สอง เป็นเพราะว่าเธอไม่สามารถควบคุม
สถานการณ์อันวุ่นวายในประเทศได้ เช่น การจลาจล การ
โจรกรรม และการเดินขบวนประท้วงอย่างขนานใหญ่
ตลอดจนการตีพิมพ์รายงานอันน่าสลดหดหู่ใจเรื่องความ
ไม่สงบเรียบร้อยของบ้านเมือง และสภาพความอดอยาก
ยากแค้นของประชาชน อันเป็นผลมาจากวิกฤตการณ์ทาง
เศรษฐกิจของอินเดียในรอบสองปีที่ผ่านมา

แต่ที่จริงแล้ว อินเดียมิได้เป็นประเทศ 'ประชาธิปไตย'

ในความหมายที่ยอมรับกันมาตั้งนานแล้ว อย่างน้อยก็ตั้ง
แต่ปี ๒๕๓๐ และถ้าพิจารณาในทางปฏิบัติแล้ว อินเดียยัง
ไม่มีความเป็นประชาธิปไตยมาตั้งแต่การประกาศใช้ภาวะ
ถูกเงินครั้งแรก (ซึ่งยังไม่เคยยกเลิก) ในระหว่างที่ทำ
สงครามชายแดนกับจีนในปี ๒๕๐๕

ก่อนจะมีการประกาศภาวะถูกเงินนั้น ประมาณกันว่า
พวกนิคมคอมมิวนิสต์ หรือ ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิว
นิสต์ จำนวน ๓๐,๐๐๐ คน ถูกคุมขังอยู่ในคุกทัมัสกาพ
อันเลวร้ายชนิดที่ชวนให้นึกถึงคุกในกรุงไซ่ง่อนทีเดียว

ในช่วงสี่ปีที่ผ่านมา ก่อนที่จะมีการประกาศภาวะถูกเงิน
หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเศรษฐกิจและการเมืองรายสัปดาห์ ได้
ตีพิมพ์รายงานบอกถึงวิธที่กองตำรวจพิเศษทำการปิดล้อม
ท้องที่บางแห่งในแคว้นพิหารทางตอนเหนือของอินเดีย ซึ่ง
ในขณะนั้นประชาชนกำลังนัดหยุดงานและทำการประท้วง
กันอยู่ ในรายงานนั้นยังได้บอกว่าตำรวจได้ฆ่าประชาชน
บางคนจากกลุ่มพวกจันทาล (พวกกรรมกร) โดยไม่มีการ
ดำเนินคดีหรือการขู่แฉงใด ๆ ทั้งสิ้น

เหตุการณ์ทำนองนี้ คุณคงเคยอ่านเรื่องที่พรรคอง

เกรส มาสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งอินเดียจำนวน ๑,๐๐๐ คนในปี ๒๕๑๕ มาแล้ว มันก็เข้าลักษณะเดียวกันนั้นและมองกันทุกแง่แล้ว ออกจะเป็นการยากที่จะสรุปว่าพวกฝ่ายขวาจัด (กว่านางอินทรี) โจมตีนางอินทรี คานธี ทว่า 'ขว้างกว่า' นั้นผมหมายความว่า พรรคฝ่ายขวามีจำนวนสองพรรค อันได้แก่พรรคประชาชนกับพรรคองเกรสไอ (ซึ่งเป็นพรรคที่แยกออกมาจากพรรคองเกรสของนางอินทรี)

ทั้งสองพรรคคนชนชมกับการลงทุนของสหรัฐอเมริกา แต่พยายามลดอิทธิพลการลงทุนของสหภาพโซเวียตลง ถึงแม้ว่านางอินทรี คานธี ได้พยายามถ่วงดุลอำนาจของประเทศอุตสาหกรรมตลอดมา แต่ในรอบเจ็ดปีที่ผ่านมา เธอหันมาพึ่งพิงสหภาพโซเวียตมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความช่วยเหลือทางทหารและการค้าขาย

นอกจากนี้ สหภาพโซเวียตยังได้ร่วมมือกับนักลงทุนสหรัฐอเมริกาและยุโรป ปกป้องอินเดียมิให้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของจีนมากเกินไป แบบเดียวกับที่ประเทศจีนพยายามปกป้องมิให้ปากีสถาน และศรีลังกาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสหภาพโซเวียตนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ฝ่ายที่คัดค้านนางอินทรี คานธี อย่างแข็งขันในบัดนี้แล้ว คือ 'ขบวนการชัชประกาศนารายณ์' นายชัชประกาศ นารายณ์ผู้สูงอายุ เป็นนักสังคมนิยมแบบมหาตมะคานธี (สังคมนิยมประชาธิปไตย) เคยเป็นเพื่อนสนิทของมหาตมะคานธี และเขาวรหัด เนห์รู พี่ของนางอินทรี คานธี

เขาเป็นผู้นำขบวนการที่ได้รับความนิยมอยู่ในการต่อต้านการฉ้อราษฎร์บังหลวง ภาวะเงินเฟ้อ ความอยุติธรรม

อินทรี ผู้ไหว้ได้ในทุกระเบ

ในการแจกจ่ายอาหาร ตลอดจนการกดขี่ข่มเหง เขาเคยถูกฝ่ายอังกฤษจับขังคุกในปี ๒๕๑๕ พร้อมกับเนห์รู แต่มาตอนนางอินทรี คานธี กลับจำคุกเพื่อนของเธอเสียเอง

อาจเป็นไปได้ว่าขบวนการชัชประกาศนารายณ์ (ซึ่งได้รับความสนับสนุนทั้งฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวา) สามารถโค่นล้มนางอินทรีได้สำเร็จ และรัฐบาลของกลุ่มนิยมสหรัฐฯ จะเข้ามาบริหารประเทศแทน อนาคตของอินเดียจึงอยู่ที่ว่า ขณะนี้สหรัฐอเมริกากำลังวางแผนอะไรให้แก่อินเดียอยู่ในขณะนี้

ทั้งพรรคคอมมิวนิสต์นิยมระบบรัฐสภา และพรรคคอมมิวนิสต์นิยมมาร์กซิสต์ ต่างก็ฉวยโอกาสสนับสนุนขบวนการชัชประกาศนารายณ์ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พวกที่ไม่โดนจำคุกเกิดความรู้สึกที่ว่าตัวเองถูกแยกออกจากกลุ่ม และมีความรู้สึกเสียขวัญ ส่วนพวกฝ่ายซ้ายนิยมลัทธิเหมา กับฝ่ายขวาที่ต่อต้านนางอินทรีต่างก็ถกเถียงกันว่า ประเด็นนี้ พวกฝ่ายซ้ายกล่าวว่า สิ่งสำคัญที่ได้จากเหตุการณ์ครั้งนี้ก็คือ "หน้ากากของเธอได้ถูกถอดออก"

นางอินทรี คานธี อาจจะต้องเร่งรีบพัฒนาตามแนวการปฏิวัติ แต่มันก็คงจะเป็นสิ่งที่เจ็บปวดและขี้ดขี้อยู่ไม่น้อยเลย เพราะในปัจจุบันนี้ไม่มีขบวนการฝ่ายซ้ายและชาตินิยม สำหรับผู้นำนั้นอาจจะหาได้ แต่ขณะนั้นแต่ประชาชน ประชาชนเป็นจำนวนมากๆ คนที่คอยคร่ำครวญอยู่

เพราะเหตุที่จดหมายฉบับนี้ เขียนขึ้นในตอนเช้า ชคมูจิบุรี แห่งบังกลาเทศถูกฆ่าตายในระหว่างการรัฐประหาร จึงมีทางเป็นไปได้ว่า ผู้คนในกรุงนิวเดลีมีความกลัวว่าบังกลาเทศ จะหันไปขอความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา และประเทศจีนมากขึ้น ความกลัวในลักษณะนี้ จะทำให้ชาวอินเดียส่วนมากหันมาสนับสนุนนางอินทรี คานธี อีกครั้งหนึ่ง เพราะเชื่อว่าเธอเป็นผู้นำที่สามารถถ่วงดุลอำนาจของประเทศศัตรูได้

อินเดียเชื่อว่าฐานะของตนในเอเชียใต้อย่างมั่นคงอยู่ในขณะนี้ พวกชนชนกลางที่เป็นผู้นำอำนาจในการบริหารประเทศ เชื่อกันว่าถ้าหากอินเดียต้องการจะอุดหนุนอินเดีย จะต้องพัฒนาตัวเองให้เป็นประเทศอุตสาหกรรม และบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่สุดในการเป็นผู้นำอินเดียก็คือ นางอินทรี คานธี

นางอินทรี คานธี ค่อยคลายความกังวลใจในเรื่องคำพิพากษาของศาลลงบ้าง แต่จะยืนานไปสักเท่าไรนั้นคงไม่มีใครตอบได้หรอกครับ

นิเวศน์วิทยา

เมฆ เป็นเกล็ดๆ รวมตัวกัน
เป็นรูๆ แล่อกจนบาง ม้วนตัวฟู
ขึ้นเหมือนควันสีขาว พวกมันเดินทาง
ไม่รู้จักหยุด เลื่อนไปกับลมมรสุม
ทำให้ฟ้าสวยเพราะไม่โล่งจนเว้งว่าง
เกินไป

พอลงตรงแผ่นดินนูนสูงชันเป็น
ภูเขามันไม้เต็มก็แลบแสง เล่นเสียง
ส่งสัญญาณให้สัตว์ตามภูเขารอบหา
ซอกหลบ ให้กบเขียดเตรียมออกจาก
รู ให้กระรอกกระแตเข้าไปอยู่เสยที่
ในโพรง ให้นักกลับไปกางปีกปรกไข่
ในรัง ผันจะเทเม็ดบางๆ เป็นละออง
ปลิวฟุ้ง โดชนที่ละนิด เกิดเป็นหยด
น่าน้อยๆ พรางพรู เพิ่มจำนวนหนา
เม็ด กระหนาเขาใส่ภูเขาดังๆ เป็น
เส้นทะแยง จนใบไม้หลุบ กิ่งอ่อน
อยู่ข้ามวันข้ามคืนก็ยังไม่หยุด ทำให้
ก้อนหินเย็น เปลือกไม้ฟูเพราะเปีย
พ่นดินและ เพราะขอมให้หนาฝนชุ่ม
ไหลลงลึก เข้าไปขังระหว่างซอกหิน
โตๆ ท่อตัวซบซอนเป็นเขาสูงคลุม
เสียดด้วยต้นไม้ ซ่อนน้ำไว้ข้างใน ซบ

ไว้เหมือนพองน้ำ ทเวาเป็นหีบเวงก
ลนปรมมาขัง ต้นไม้ชุ่มฉ่ำ แดกใบ
ออกมาบัง กันแดดไม่ให้คนมาระเหย
หายไปเร็ววัน

เหมือนพองน้ำถูกบีบ นากูเขา
เริ่มซึมออกที่ละน้อย เกิดทางนา
เล็กๆ รวมกันค่อยๆ โต ไหลผ่านซอก
เขา กระทับก้อนหินที่ขวางจนเป็น
ร่องน้ำ เกิดเสียงกรกรเรียว ร่าเร้ง
เหมือนหัวเราะ พอลงหน้าผาซนลล
ก็ไหลเทลง ลอยในอากาศเปล่าๆ
ตกเข้ากระทบบนพื้นจนฟุ้งกระจายเป็น
ละออง ลอยออกไปในหุบเขาเป็น
ชั้นๆ ฉ่ำเย็นไปทั่วแถบนั้น

ผู้คนจากที่ไกลๆ ก็เข้ารดข้าม
เมืองเดินทางไปชะเง้อ ยืนเหม่อ
ปากอ้าปากนัยม มีอาการระระรึก
เรียกหาตากลองมาชกรูปไว้เป็นที่
ระลึก จะเอาไว้ดูนานๆ นักร้องก็
แต่งเพลงพรรณนาเตือนใจให้คนจำว่า
นาตุกที่เกิดจากถ้ำธารไหลไม่สะดวก
หรือเกาะแก่งที่ส่งเสียงเพราะมีหิน
ขวางหน้าทำให้บ้านเมืองมีเสน่ห์ ชูใจ
คนให้รัก ใครเคร่งเครียดก็มาคลาย

น่านนตกลแล้วก็เคลื่อนตัวต่อไป
ผ่านทราบเกิดไร่นาและสวน ให้คน
มากินเป็นเขอนเป็นฝ้ายทอดนาขนไป
ใช้เป็นอาหารของพืช เกิดแผ่นดิน
อุดม เกษแห่งๆ แดกกระแหงแข่งกระ
ด่างกนึม สีเขียวช่อมเพราะพืชที่
ปลูกได้นา

บ้านเรือนผุดขึ้นสองฝั่ง บาง
แห่งรวมตัวกันหนาแน่นเป็นเมือง มี
ตึก เต็บโตहनแผ่นดินชนไปทีละชน
นาผ่านเมืองแล้วเมืองเล่า ลงไปทาง
ใต้ กลายเป็นร่องขะของถนนเมือง
กรุง ก่อนจะผสมกับน้ำทะเลเค็มๆ
จนกร่อย ค่อยๆ เป็นน้ำเกลือเค็มขม
ออกไปไหลเวียนเป็นวงตรงเว้งอ่าวที่
เว้าเข้ามาหาแผ่นดิน รอดแดดมาทำ
ให้ระเหยเป็นเมฆคืนกลับไปหาภูเขา
ที่นาจดจากมา

เคราะห์ร้ายต้นไม้แข็งแรงๆ ถูกของ
มีคมโค่น ลมไปเข้าโรงเลื่อยด้วยรถ
ลากไม้ ไม่นึกเอาไปปลูกบ้านให้เก่า
เสาใหญ่ๆ ตั้งร้อย ตีฝ่าด้วยปีกไม้
๒-๓ แผ่น พ้นยาให้เหมือนราชาน
สำหรับชาย ขนผ่านด่านง่ายเพราะ

เป็นการขนย้ายบ้านเก่า หลายวันเข้า
บ้างเลยเขย่น เหลือตอสน ๆ ภูเขาเคย
ทบเขยวกรรม เคยมีสัตว์อยู่ก็ไปรัง
เป็นต้นไม้เล็ก ๆ ให้คนจน ๆ เก็บเผา
ถ่าน ไม่นานก็โล้นเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ
คลุมด้วยใบหญ้าแห้งกรอบ เพราะ
ไอรอนจากหินภูเขาถูกแดด

ฝนอุทสาห์มาตก แต่ไม่พบบำ
แพ่งต้นไม้ ก็รวมกันไหลบ้างลงมา
เร็ว น้ำแรงเพราะไม่มีอะไรกั้นก็
กวาดหน้าดินที่ร่วนออกไป ให้หินใต้
ดินไหลขึ้นมา พืชงอกต้นไม้ได้
เพราะแข็งกระด้างและหน้าดินที่ม
ชาติชบชวตถูกกวาดไปเกลี้ยง ขุน
คลักไหลเชี่ยว ไหวพถ่าน เข้าท่วม
ไร่นา ทะลายเพิ่งพักคนจน กระซาก
ต้นฉว รอดอนต้นข้าว ทำให้หญ้า
เน่าน้ำเหม็นไปทั่ว

ขัวไม้กัขัวโม่ง ถ่านาทุกสายก็
แห้ง กรวดทรายไหลขึ้นบนหาด
เหลือนาที่ลึกลับสำหรับปลูกบ้างเป็น
ห้วง ๆ ไร่กระเบ็ดกัง่าย เอาขี้ดลงไป
ในกระบอกก่อนโยน ให้เกิดแรงอัด
น้ำกระแทกปลาชอกแตก หงายทอง
ลอยเกลื่อน ตายหมด ทงแม่น้ำไม่
มีปลาเหลือ

เมื่อบ้านเมืองที่อยู่ริมฝั่งน้ำเค็ม
โต มีโรงงานมากมายเพราะเจริญ
เขาแทนแรงคนด้วยเครื่อง ต่อท่อ
เป็นเสาส่งลึขุ่น ไปพันควันเหม็น
กลิ่นจนอากาศดำไปทั่ว ให้คนหายใจ
เขาปอด แล้วปล่อยน้ำเสียผสมสาร
แปลก ๆ ลงแม่น้ำ นำความคันเคะเขอ
มาให้ผู้โชกเป็นชาวบ้าน ปลูกที่
รอดจากแรงระเบิดตามวงลิกมาอาศัย
อยู่ตามน้ำจนถึงกรวดตาย ถ้าใส่
ของเมืองคือสาขาน้ำธาร เมื่ออาหาร
มาเน่า เมืองก็ล้มบ้วย ร่วงโรยไป
ทั่วแผ่นดิน ไม่เหลือดีทั้งอากาศและ
น้ำ ซึ่งทุกชีวิตต้องกินต้องใช้

หญ้ารายจำพวกขจรจบชอบ
ความแล้ง ก็พากันลามข้ามไร่นาแพ
พันธ์ เคยทำกินง่าย ๆ ก็ต้องให้เพิ่ม
ปุ๋ยและใช้ยาปราบ ทำลายลงได้ไม่
ก็พักกิ่งออกต้นขึ้นใหม่ เพราะลมพัด
คอกจากท่อน ๆ มาก

ปราบศัตรูพืชบ่อย ๆ เพิ่มปุ๋ยที่
ชอบปลอมอยู่เสมอ ยังต้องฆ่าแมลง
ด้วยดดีท.เข้าไปอีก ทุนลงเพิ่มขึ้น
เรื่อย แต่ไร่ปลูกข้าวโพดนับต้นเท่า
เดิม จำนวนกอข้าวในนายังไม่เปลี่ยน
แปลง ให้เม็ดเคยได้มาเท่าไรก็ยังได้
เท่านั้น แต่การลงทุนสูงขึ้นหลายเท่า
ศัตรูจำพวกแมลงก็แข่งกล้าสู้ยาซึ่งขึ้น
เพราะมันปรับตัวภูมิคุ้มกันทานด ต้อง
เพิ่มยาแรง ยิ่งเพิ่มยิ่งแพง ผงยาคละ
คลึงไปทั่วหน้าไร่ จนคนฉืดหายใจไม่
ได้ หน้ามืด หัวมัน เขาอ่อนทรุดลง
เพราะยาที่เขาไปในปอด ขาดใจตาย
กาไรราวกับเป็นลมแดด

ขายอยู่ตามใบผักทำให้แมลงหุบ
บกร่วงผลอย ที่ตายก็ตายไป ทรอด
ก็สะสมภูมิคุ้มกันให้แรงขึ้น นก
กินแมลงก็มอดต้องกระพอบกฟาด
ดินบินไม่ได้ ขโมยที่แอบคลักผัก
พืชไปขายในตลาด ดูผักพืชทุกต้นก็
เหมือนกันหมด คนกินเขาไปก็ตา
ฝ้าฟาง เลือดจาง ความจำเสื่อม
กล้ามเนื้อเคยแข็งแรงทรงพลัง ก็
หย่อน ปวดมวนในลำไส้เหมือนม
อะไรบิด

ฝนตกชะยาลงดินจนเน่า ทำให้
ดินเน่าเสื่อมเสีย ปลูกพืชไม่ค่อยขึ้น
น้ำไหนไหลผ่าน ไปรวมกันตามแอ่ง
วักควายกินเขาไปก็บ้วย ปลูกสาร
พืช แผ่นดินเคยอุดมก็แล้ง ความ
ตายแทรกซึมไปทั่ว ในพืชผักและ
สัตว์ แผ่นดินไร้ประโยชน์ ความ
หายนะอยู่ทุกหนทุกแห่งในดินในน้ำ
ในอากาศ

หมดสิ้นเขียวเพราะพืชไม่ยอมชน
หมดสิ้นเพราะภูเขาไม่มีต้นไม้ แห่ง
แล้งไปทั่ว คนอดอยาก ทำกินไม่พอ
คน ยิ่งอดยิ่งมีใจ ปล้นจจนหวาด
กลัวหัวหน้า เรียกค่าไถ่ ฆ่า ประ
เบิด ผู้นำร้ายเพราะเปิดทางให้
ต่างชาติเขามาลงทุนสูบ คนจนจะ
ถูกทุกห้อมหญ้า จะรวมตัวกันเป็น
พลังมหาศาลในวันหน้า คนมีการ
ศึกษาจะโค่นล้าง ทำลายระบบ เริ่ม
ตั้งจาก และเป็นปฏิปักษ์กับสภาพคง
เดิมมากขึ้น

พี่น้อง ลูกบ้านเอาจำไว้ นำเน่า
น้ำเสีย เพราะโรงงานของคนมีเงิน
ทรารวยล้นเหลือเพียงไม่กี่คน ขณะ
ถูกหลานของเราคมอกันมือ เพราะ
ค่าจ้างแก่ชาวสารกรอกหม้อ ประ
ทวงเรียกเรื่องมันก็ฆ่า อานน้ำเรากัน
เพราะใคร พืชผักของเรามันตาย
ไม่ค่อยจะงอกเพราะ ปุ๋ยที่เราปลอม
หรือ ปลูกได้ไม่มีราคาเพราะพ่อค้า
มันรวมหัวกันกดขี่ใหม่ นำเหือด
แห้งฝนไม่ตก เพราะภูเขาเปล่าว่าง
ใครเล้ามันลงมือ เอาแทรกเตอร์ไถ
เอาไฟฟ้าโค่น ขนเข้าโรงเลื่อยจน
เกลี้ยง ชาวไร่ชาวนาจึงไม่มีนา ไม่
มีอะไรจะเปลี่ยนแปลงได้ นอกจาก
กวาดล้างคนพวกนี้ออกไป แก้วไข
อยากได้ฝนก็โดยไม่ยอมให้มันโค่น
ต้นน้ำถ้ำธาร ช่วยกันคนละไม้ละมือ
แห่หางแมวขอฝนอยู่อย่างจะช่วยให้
หรือพ่อแม่พี่น้อง ฝนต้องมีต้นไม้มัน
จึงจะตก แห่หางแมวมันจะให้ฝนได้
หรือ ถ้ามั่นอ้อย

ก็ไต่บ้างไม่ได้บ้างละพ่อหนุ่ม
ก็ถ้ามั่นแท้แล้วยังไม่ตกละ พ่อ
แม่พี่น้อง
เอ๊ะ แห่บ่อย ๆ ครั้งเข้า มันก็ตก
ได้เหมือนกัน

พิราบแดง

สุวัฒน์ วรดิลก

วรรณกรรมเพื่อชีวิต จัดพิมพ์

๑๓๕ หน้า ๑๓ บาท

สุวัฒน์ วรดิลก

นับตั้งแต่หม่อมเจ้าอากาศดำเกิงเขียนนิยายรักต่างแดน เรื่อง 'ละครแห่งชีวิต' อันเกรียวกราวมาตั้งแต่เมื่อสิบบทแล้ว ก็ได้มีงานเขียนประเภทนิยายรักต่างแดนผลิติดอกมาโดยนักเขียนคนอื่นๆ ทั้งใหญ่และน้อยอยู่อย่างคึกคักเหมือนว่าจะไม่ขาดระยะ ไม่ว่าจะเป็น ศรีบูรพา เสนีย์เสาวพงศ์ สด ภิรมะโรหิต สาทิส อินทรกำแหง หรือวลาศ มณีวัต จนมาถึงพวกนักเขียนหญิงทั้งหลาย ในยุคอับเฉาทางปัญญาของสฤณี ธนระชต์ เรื่องเหล่านี้ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จและหลายเล่มยังคงเป็นที่นิยมอ่านกันมาจนถึงทุกวันนี้ แม้บางเล่มหรือบางตอนจะเซซไปบ้างแล้วก็ตาม แต่ความเป็นคนโรแมนติกของคนไทยก็ไม่ค่อยได้เปลี่ยนไปมากนัก

เรื่อง 'พิราบแดง' นิยายขนาด ๑๒ ตอนจบของสุวัฒน์ วรดิลก เรื่องนี้อาจจัดอยู่ในเกณฑ์นิยายประเภทดังกล่าวได้ ผู้เขียนได้เริ่มเขียนเรื่อง จตุรัส ๕๐

นับตั้งแต่เมื่อ ๑๗ ปีที่แล้ว แต่ต้องหยุดชะงักกลางคันเพราะอำนาจเฉือนของสฤณีเล่นงานเอา เพิ่งมาเขียนต่อจนจบเมื่อไม่นานมานี้ นิยายรักต่างแดนเล่มนี้ นอกจะมีบรรยากาศที่ต่างจากนิยายเรื่องต่างแดนเรื่องอื่นอยู่บ้าง ตรงที่เบนเรื่องของหนุ่มชาวไทย กับสาวในประเทศสังคมนิยม และความรักที่ฝักใฝ่กันจนถึง ก็เป็นความรักชนิดที่ลึกซึ้งกว่าความรักฉาบฉวยของคนที่ทั่วไป

ผู้เขียนเริ่มจากการทิวาระ ผู้แทนศิลปินไทย ได้เดินทางไปเยือนประเทศจีน ในปี ๒๕๐๐ และได้พบกับไห่เขียน นักปฏิวัติสาวจีน ซึ่งพ่อแม่ของเธอเคยอยู่เมืองไทยมาก่อน แต่ต้องหนีรัฐบาลเผด็จการของไทยกลับไปเมืองจีนก่อนหน้าที่จะปฏิวัติไปเป็นสังคมนิยม เรื่องส่วนใหญ่กล่าวถึงการเดินทางของวัชระในจีน และการทิวะเขียน เล่าประวัติการต่อสู้ของเธอและครอบครัวให้วัชระฟัง

นิยายเรื่องนี้บางครั้งมีลักษณะเป็นนิยายกึ่งสารคดีท่องเที่ยว เพราะมีหลายฉากที่กล่าวถึงการทิวะไปเยี่ยมชมสถานต่างๆ และทั้งคนจีนเล่าประวัติความเป็นมา แต่เรื่องชีวิตการต่อสู้ของไห่เขียน และความสัมพันธ์ระหว่างวัชระกับไห่เขียน ก็มีลักษณะเป็นนิยายที่ศิลปะอยู่ไม่น้อย โดยผู้เขียนสามารถดำเนินเรื่องให้เกี่ยวโยงกัน มีเนื้อหาสาระตลอดจนบทแทรกต่างๆ ที่ชวนให้ติดตามเช่นเดียวกับนิยายทั่วไป เช่น ค่อยๆ ปูพื้นให้วัชระได้รู้จักไห่เขียนและเมืองจีนทีละน้อย มีฉากเหตุการณ์ที่ให้ความสะเทือนใจ เป็นต้น

เรื่องการต่อสู้ของไห่เขียน สมัยที่เธอเป็นนักศึกษาในเซี่ยงไฮ้ ทำให้เราเห็นภาพของการต่อสู้กับทระราช

เจียงไคเช็คของนักศึกษาจีน ก่อนการปฏิวัติได้ต่อสู้สมควรมิใช่จะเป็นเพียงเสี้ยวเดียวของการต่อสู้ที่ยืดเยื้อเจ็บปวดและขมขื่นของชาวจีนกว่าที่ประชาชนจะปฏิวัติสำเร็จ เช่นเดียวกันฉากต่างๆ ของเมืองจีนที่วัชระได้ไปเห็น และคนจีนบางคนทิวะได้คุยด้วย แม้จะเป็นบางเสี้ยวของเมืองจีนยุคใหม่ แต่ก็ให้ภาพพจน์ของเมืองจีนที่แตกต่างไปจากโลกทุนนิยมโดยทั่วไปได้ชัดเจนไม่น้อย นิยายเรื่องนี้จึงมีลักษณะเป็นวรรณกรรมที่ให้การศึกษากับประชาชนพร้อมกันไปด้วย การให้ความบันเทิงอย่างได้ผลเรื่องหนึ่ง

กล่าวถึงด้านศิลปะในการเขียนโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดี แม้บางตอนจะมีลักษณะเป็นบทความบางแต่ก็เป็นบทความที่ทรนทรมานที่ดุดสนจริงสมจริง และฉากที่เขียนได้อย่างน่าประทับใจคือฉากวัชระและไห่เขียนซึ่งมองสายตากันมานาน เริ่มพูดถึงสิ่งที่อยู่ลึกลงไป ในหัวใจของคนทั้งสองมากจน (หน้า ๑๑๕-๑๒๐) โดยที่ไห่เขียนได้ให้เหตุผลอย่างมีน้ำหนักและมีอารมณ์ว่าทำไมเธอถึงไม่สามารถสละความรักเพื่อเสรีภาพอันไพศาลของชนส่วนใหญ่เพื่อความรักส่วนตัวได้โดยคำที่เธอพูดอาจจะดูเหลือเชื่อสำหรับคนที่อยู่ในโลกของทุนนิยม ก็คิดแบบทุนนิยมจนเคยชิน แต่สำหรับคนที่ศึกษาเรื่องสังคมนิยมหรือเมืองจีนมานานพอ คงจะเข้าใจได้ว่า เป็นเรื่องที่เป็นไปได้จริงๆ ที่ผู้หญิงชาวจีนจะพูดเช่นนั้น และช่างพูดออกมาได้สวยอะไรเช่นนั้นได้ □

พินิจ ทัศนะไพศาล

ก่อนไปสู่เขา

สถาพร ศรีสังข์

สำนักพิมพ์ปอซัน ๒๐๐ หน้า ๑๐ บาท

หนังสือเล่มนี้แบ่งเป็น ๓ ภาค คือ ร้อยแก้ว เรื่องสั้น และร้อยกรอง สำหรับร้อยแก้วนั้นประกอบด้วยกลอนเปล่า ๑๑ บท ส่วนใหญ่กล่าวถึงชีวิตอันทุกข์ยากของผู้คนในชนบท การที่ชาวชนบทเริ่มต่อสู้กับผู้มีอำนาจเบียดเบียนเขาด้วยการจับอาวุธขึ้นไปต่อสู้สมผู้คนบนภูเขา

มีบางบทที่เขียนได้อย่างให้ความรู้สึก เช่น โศลกมัจจากเขาบรรทัด บางบทเปรียบเทียบบัวอย่างให้ภาพพจน์ เช่น มายาการ ล้านคน แต่ก็มีหลายบทที่มีลักษณะเป็นการตั้งใจระบายความคิด จนมีลักษณะเป็นกึ่งบทความอยู่บ้าง

ภาคเรื่องสั้น มีเรื่องสั้นทั้งหมด ๓ เรื่อง เริ่มจาก นกพญาไฟ ที่มีบรรยากาศโรแมนติคมาก แต่ก็สะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเขาไว้ได้อย่างมีศิลป์และเนื้อหาเรื่องสั้น แปลกหน้า มีลักษณะเป็นบทรำพึงดำขมนช่นนายทวน คนในนา เป็นเรื่องของคนชนบทที่ถูกคนบนอำเภอ

เอาเปรียบ ซึ่งเป็นเรื่องที่ใครๆก็เห็นกันได้เห็นกันอยู่เสมอ แต่เรื่องนิตตรงที่ตอนจบ ชาวชนบทเกิดคิดกล้าจะไปถามนายอำเภอให้มันรู้เรื่องไปว่าที่เสมียนเรียกเงินจากเขานั่นมันถูกต้องไหม

เรื่องคน ส่นระฆัง เป็นเรื่องของพนักงานรัฐวิสาหกิจแก่ๆคนหนึ่ง ซึ่งนัดหยุดงานประท้วงการโกงค่าจ้างแรงงาน ขณะที่เรื่อง ไฟ เป็นบทรำพึงของคนหนุ่มที่ความคิดสวนทางกับพ่อผู้เป็นทหาร เรื่องเกี่ยวกบ วัน เวลา และศัตร มีลักษณะเป็นนิยายสมัยใหม่ที่พาภกษัวิจารณ์สังคมแบบพวกอนาคต

เรื่อง เขยอ คุณจะมึลลักษณะเป็นนิยายสังจะสังคมมากกว่าเรื่องที่ผ่านมา และเป็นเรื่องที่ตัวละครเริ่มคิดถึงการเดินทางไปสู่ภูเขา ในฐานะที่เป็นคำตอบ สำหรับปัญหาการถูกตำรวจเอารัดเอาเปรียบเป็นครั้งแรก ซึ่งจะถามมาด้วยเรื่อง นานาฟ้า และ ก่อนไปสู่เขา ซึ่งเป็นเรื่องของชาวบ้าน

ที่ถกรังแก จนต้องจับบนเขาสูง ทั้ง ๒ เรื่องหลังเขียนได้บรรยากาศสมจริงไม่น้อย

ภาคร้อยกรอง ประกอบไปด้วยบทกวีนิพนธ์ร้อยสิบชิ้นได้ ภาคนั้นเป็นภาคที่เด่นภาคหนึ่ง เพราะเป็นงานที่มุ่งเนื้อหาสาระและศิลป์ แม้งานส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายกัน คือเป็นการปลุกเร้าให้คนลุกขึ้นมาต่อสู้กับอำนาจรัฐกดขี่ แต่ก็มีความหลากหลายอยู่พอสมควร ทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบ เช่น กล่าวถึงการต่อสู้เมื่อ ๑๔ ตุลาคม กล่าวถึงชีวิตและการต่อสู้ของกรรมกรและชาวนาทางด้านรูปแบบก็มีทั้งที่เขียนเป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน รวมทั้งร้อยงานเด่นที่สุดเห็นจะได้แก่ ลิลิตพัฒนาโครงการประกาศศัพ ที่ซึ่งเท่ากับการลิลิตของประชาชนที่ททาทายลิลิตเอง การแข่งขัน ของชนชนนปกรองได้อย่างทัดเทียมกันทั้งในแง่เนื้อหาและฝีมือ

พินิจ ทัศนะไพศาล

12 - 21 กันยายนนี้

ชม

ล:คอน

แม่

ของ

แมกซิม กอร์กี

ที่

หอประชุมมหาวิทยาลัยศิลปากร

การกลับมาอีกครั้งหนึ่งของละคอนเวที

นับเป็นเวลาานานพอสมควรที่ เดียว ทะละคอนพูดได้จางหายไปจาก เวทของเรา หลังจากที่เคยรุ่งโรจน์ มาแล้วระยะหนึ่งในระหว่างสองสาม บทผ่านมา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ บรรดานักทำละคอนมหาวิทยาลัยทั้งหลายต่างพากันเรียนหนังสือจบ และ แยกย้ายกันไปประกอบอาชีพด้าน อื่น ๆ กันเสียจนไม่มีเวลามาทุ่มเทให้ การละคอนอีกต่อไป แม้แต่ตามมหา วิทยาลัยซึ่งเคยเป็นแหล่งละคอนเวที เช่น ธรรมศาสตร์ หรือจุฬาฯ ต่างก็ เยียบเขยิบไปตาม ๆ กัน

เมื่อไม่กี่วันก่อนเองที่มีข่าว คราวว่า อาจารย์สกลไศ พันธ์ภูมิภค แห่งแผนกศิลปการละคอนจุฬาฯ จะ นำเรื่อง ดวงสุภา รมณกร ซึ่งแปลงมา จากเรื่อง 'เสดคำ แกบเขล' ของ อิบเสน มาแสดงในเร็ววันนี้ ซึ่งก็ เป็นเรื่องที่เรจะต้องติดตามคอยชม กันต่อไป ละคอนเรื่องนี้เป็นเรื่องท อยุ่ในรายการของชมรมละคอนพูด แห่งประเทศไทย ซึ่งเพิ่งเข้ามา มบทบาทในวงการละคอนเมื่อไม่นาน มานเอง โดยจัดแสดงละคอนเรื่อง เล็กน่องรัก ขึ้นเป็นครั้งแรกของราย การ และจะติดตามมาด้วยละคอน ของคณะต่างๆ อีกหลายเรื่อง

กระแสเสียงเหล่านี้ทำให้บรรดา นักดูละคอนกรุงเทพฯ ได้ตื่นตัวกัน ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง หลังจากต้องหัน ไปฟังภาพยนตร์แต่อย่างเดียวกันมา เป็นเวลานาน

ละคอนเรื่อง เล็กน่องรัก นี้ เป็น จตุรัส ๕๒

ผลงานของอาจารย์ สวัสดิ์ บุณยรัตน พันธ์ จาก มศว. ปทุมวัน นักแสดง และคนทำต่างมาจากสถาบันด้วยกัน ทั้งสิ้น

เล็กน่องรัก เป็นละคอนตลกซึ่ง แปลงมาจากบทละคอนเรื่อง คัม โปล ออร์ สอร์น ของ นิล ไชยมอน นักเขียน บทละคอนอเมริกัน มีบทและมุขตลก ที่ค่อนข้างดี สามารถเรียกเสียง หัวเราะจากคนดูได้ทุกระยะ และการ คิดแปลงบทมาเป็น ไทยนนักทำได้ เป็นอย่างดี แม้ชีวิตเรื่องราวของ ละคอนนี้ ออกจะซัดกับชีวิตไทย ๆ อยู่ บางก็ตามท

'เล็ก' ตัวเอกของเรื่องเป็นเด็ก หนุ่มวัย ๒๑ ที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่ เศรษฐีหัวโบราณ ที่ห่วงกังวลกับชีวิต ของลูกมากเกินไป จนเขาต้องพยา หาทางออกด้วยการออกมาอยู่กับพี่ ชาย ซึ่งเป็นหนุ่มเพลย์บอย จนทำให้เขาต้องวุ่นวายเป็นการใหญ่กับ บรรดาสาว ๆ ของพี่ชาย เนื้อหาของ ละคอนนี้ก็ไม่ค่อยมีสาระคุณค่ามาก เท่าใดนัก เป็นแต่สะท้อนชีวิตแม่ม เล็กๆขึ้นมาให้เราเห็นกันในด้านตลก ขบขันเท่านั้นเอง

นอกจากนี้ละคอนเรื่องนี้ยัง ทำให้บรรดาแฟนละคอนที่เคยชื่นชม กับละคอนสมัย อวสานต์ของเชลส์แมน ของธรรมศาสตร์ หรือ เกิดเป็นตัว ละคอน ของจุฬาฯ ต้องผิดหวังอยู่ บาง การขาดความพร้อมในด้าน ต่างๆ ทำให้ละคอนออกจะลุ่มเหลว ทั้งในด้านการกำกับการแสดง และ ด้านเทคนิค บทที่ไม่คล่องทำให้ต้อง เกิดการทวนบทกันบนเวทีหลายครั้ง

มีการบอกรับกับเสียงหัวเราะ แทรกมาจากหลังเวทีเป็นระยะ

ส่วนทางด้านการกำกับการแสดง นั้นออกจะยังขาดการศึกษาและความ จัดเจนอยู่ค่อนข้างมาก แม้ว่าละคอน เรื่องนี้จะเล่นซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ หลังจากเคยแสดงที่หอประชุมเอยูเอ. เมื่อ ต้นปีมาแล้วก็ตาม แต่ผลงานก็ยัง ไม่ก้าวหน้าจากเดิมไปเท่าใดนัก ฉาก นนักร่างขึ้นอย่างลวกๆ แม้แต่สก็ ยังทำไม่สม่ำเสมอ สสรของเพอร์ นเจอร์ก็ไม่ใช่เรื่องเขารวกัน ยังไป กว้านน ผักกั๊บๆ ยังไม่ใช่พทแสดง อย่างเต็มที่ ในฉากใหญ่ๆนั้นนัก

แสดงทุกคนออกมาจากทางประตู ด้านหลัง แล้วก็ออกมาขึ้นเรียงแถว หน้ากระดานเล่นกันน้อยทส่วนหน้าสด ของเวที เป็นเช่นน้อยตลอดทั้งเรื่อง ด้านแสงและเสียงประกอบนั้น ก็ยังไม่มีการจัด ให้เขารูปเขารอยแต่ อย่างใด บางครั้งมีเสียงกริ่งดังขึ้น แต่นักแสดงก็ไม่รู้ว่าเสียงกริ่ง โทรศัทพ์ หรือกริ่งประตูกันแน่

อย่างไรก็ตาม ยังนับได้ว่าอาจารย์ สวัสดิ์เป็นผู้ที่มีความพยายามอยู่มาก ที่จะจัดละคอนออกมาให้สม่ำเสมอ และยึดการแสดงละคอนตลกมาโดย ตลอด ซึ่งคงจะเป็นการดีเป็นอย่างยิ่ง หากจะได้พยายามพัฒนาตัวเองขึ้นมา บางในด้านการกำกับการแสดง ซึ่ง นับว่าเป็นหัวใจของละคอนทีเดียว

ส่วนนอกทางด้านหนังนั้น ชมรม พระจันทร์เสี้ยว ซึ่งเป็นชมรมละคอน อิสระที่เพิ่งจะก่อร่างสร้างตัวขึ้น มา ไม่นานนัก ได้จัดการแสดงละคอน เรื่อง แม่ โดยเขียนบทขึ้นจากนวนิ

ยายเรื่องยาวของ แมกซ์ กรรกี นักประพันธ์ชาวรัสเซียที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดี

การทชมรมซงเฟงจะตั้งขึ้นมาใหม่ เปิดโรงด้วยละคอนใหญ่แบบนี้ ออกจะเป็นการเสงอนตรายอยู่ไม่น้อยเลย ทั้งนี้เพราะผู้ที่ได้อ่านหนังสือเรื่องนี้มาก่อนก็ยอมจะวาดภาพตัวละครเอาไว้เรียบร้อยแล้ว ดังนั้นการนำมาเป็นละคอนจึงออกจะท้าทายอยู่บ้าง

นอกจากนี้ในเนื้อเรื่องเดิมนี้เป็นเรื่องยาว ที่ดำเนินติดต่อกันมา

การทางความคิดของเขาได้เป็นอย่างดี

แม้ว่ากาลเวลาและสถานที่จะแตกต่างกันไปจากเราในปัจจุบันนี้ แต่สภาพความเป็นอยู่ต่าง ๆ นั้นใกล้เคียงกับสถานการณ์ปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นตัวละครในเรื่องนี้จึงมีชีวิตชีวาใกล้เคียงกับความเป็นจริงอย่างมาก นับว่าชมรมพระจันทร์เสี้ยว ซึ่งเป็นผู้จัดแสดงละคอนเรื่องนี้ พยายามหาเรื่องทสอดคล้องกับเหตุการณ์และมีคุณค่าสาระมาทำเป็นละคอนเวที ในขณะที่เรื่องอื่น ๆ เท่าที่เคยเป็นมา มัก

บางครั้งออกจะดูเป็นปัญหาชนมากกว่าจะเป็นกรรมกร

แต่ทางด้านการแสดงก็นับว่าใช้ได้ดีแทบทุกคน แม้แต่ตัวประกอบที่มีบทเล็กน้อย ต่างก็แสดงกันอย่างเต็มที่ ซึ่งช่วยให้ละคอนมีลักษณะสมจริงมากยิ่งขึ้น และช่วยสร้างบรรยากาศของละคอนได้ดีทีเดียว

ในด้านอื่น ๆ เช่น ฉาก-แสง-เสียงนั้น ก็นับว่าอยู่ในขั้นใช้ได้ แม้ว่าบางฉากจะยังดูขัดเขินอยู่บ้าง เช่นในฉากหลัง ส่วนการจัดแสงนั้นก็ยังไม่สม่ำเสมอเท่าที่ควร แต่มีการใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น ฉากเดินขบวน ซึ่งทำให้เห็นท่าทางของผู้คนกระตักขาดเป็นช่วง ๆ

ส่วนเพลงที่ใช้ประกอบนั้น นับว่าน่าสนใจ คือ ใช้เพลง แองเคอร์นาช็องนาล เป็นพื้น และนำมาดัดแปลงใช้กับเครื่องดนตรีน้อยชิ้น

ปัญหาของละคอนเรื่องนี้คือการหนักคือ โรงละคอนที่มหาวิทยาลัยศิลปากรนี้ออกจะกว้างเกินไปและระบบเสียงก็ไม่ดีเลย ดังนั้นผู้แสดงจึงพูดซ้ำมาก จนบางครั้งดูจะเป็นการเน้นมากเกินไป บางครั้งก็ฟังไม่รู้เรื่องเพราะเสียงก้องมาก และมีเสียงจากภายนอกแทรกเข้ามารบกวน จึงทำให้ความสนุกในการดูละคอนลดลงไปอย่างน่าเสียดาย

ถ้าจะพูดโดยรวม ๆ แล้วละคอนเรื่อง แมกซ์ กรรกี เป็นละคอนที่น่าดูเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะผ่านทางดานเนอฮาสาระ หรือคุณค่าทางด้านศิลปะ ซึ่งคงจะเป็นที่น่ายินดีเป็นอย่างยิ่ง หาก ชมรมพระจันทร์เสี้ยว และกลุ่มละคอนอื่น ๆ จะเดินแนวทางละคอนเพื่อชีวิต และสร้างละคอนออกมาให้เราได้ดูกันต่อไปอีก

จรรยา สวัสดิชาติ กับ เสาวนีย์ เสาวภาพ เป็นเวลานาน เหตุการณ์ที่ค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงไปทำให้ชีวิตจิตใจของแม่พัฒนาไปตลอดเวลา การทำเป็นบทละคอนจึงออกจะลำบากอยู่ เพราะละคอนมีข้อจำกัดทั้งทางด้านเวลาและสถานที่

บทของเรื่องนี้ แม้ว่าจะได้พยายามตัดทอนย่อลงมาจากฉบับละคอนสองชั่วโมงกว่า และทำให้มีหลายฉาก แต่ก็ยังไม่รัดกุมเท่าใดนัก ความบางตอนยังขาดการต่อเนื่องที่ดี แต่ก็ยังเก็บใจความสำคัญของเรื่องไว้ได้ สามารถสะท้อนให้เห็นภาพชีวิตความเป็นอยู่ของกรรมกร และพัฒนา

ผู้แสดงเป็นตัวพ่อและแม่ในละคอนเรื่อง 'แม่' จะสะท้อนให้เห็นชีวิตของคนส่วนน้อยของสังคมมากกว่า

ทางด้าน การกำกับ การแสดง และนักแสดงนั้น ก็นับว่าอยู่ในขั้นใช้ได้ทีเดียว นักแสดงทุกคนมีความพยายามเป็นอย่างดี แม้ว่าจะต้องเล่นเป็นคนรัสเซีย แต่ก็สามารถแสดงได้อย่างไม่ขัดเขินและเก็บรายละเอียดของกริยาท่าทางเล็ก ๆ น้อย ๆ ไว้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง 'แม่' ซึ่งต้องรับบทหนักในทุกฉากตลอดเรื่อง หน้าตาท่าทางก็สมกับบท 'แม่' มาก

ส่วนคนอื่น ๆ เช่น 'พาเวล' และเพื่อน ๆ กรรมกรนั้นก็ปฏิบัติตาม

ส่วนเกินของอเมริกัน

การวิจารณ์หนังสือไทยเป็นปัญหา มาก เพราะผู้วิจารณ์มักจะไม่ต้องการ วิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง แต่ก็อด ไม่ได้ที่จะเปรียบเทียบหนังสือไทย กับ หนังสือฝรั่ง ซึ่งทำให้เห็นข้อบกพร่อง ของหนังสือไทยมาก และยิ่งไปกว่านั้น ถ้าหากเราให้อภัยในความผิดพลาด ของหนังสือไทยมากจนเกินไป จะกลายเป็น การการดูถูกหนังสือไทยด้วย

ในทันทีจะขอกล่าวตั้งแต่แรกว่า 'ข้าวอกนา' เป็นหนังสือที่น่าดูมาก เพราะมีการวิจารณ์สังคมไทยอย่าง จริงจังพอสมควร (ซึ่งหนังสือจะ ไม่มีวันทำได้) และเพราะบบบมารตัน แสดงเป็น 'ดำ' ได้อย่างดีเยี่ยม

แต่ก็ต้องกล่าวทันทีเลยว่า 'ข้าวอกนา' ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง โดยเฉพาะความยาวและความขดยาด ของการดำเนินเรื่อง ไม่มีความ จำเป็นใด ๆ ที่จะต้องใช้เวลากว่า ๒ ชั่วโมง ในการเล่าเรื่องน และ อย่างน้อยที่สุด จะสามารถประหยัด เวลาได้มาก หากผู้แสดงจะไม่เป็น หวังความซัดถ้อยซัดคำของการพูดจา จนทำให้แทบทุกคนพูดซ้ำและขดยาด บางที่การพูดเร็ว ๆ ซึ่งผู้ฟังจับคำได้ ไม่ครบ อาจทำให้ผู้ชมสนใจติดตาม เรื่องมากกว่า เพราะคำที่ฟังไม่ทันก็ พอละเดาได้

จตุรัส ๔๔

อย่างไรก็ตามน่าสงสัยว่าสาเหตุ ของการพูดซ้ำ คือ วิศวกรบันทึกเสียง ในห้องบันทึกเสียง หลังจากถ่ายทำ เสร็จเรียบร้อยแล้ว แทนที่จะอัด เสียงการแสดงสด ๆ (ซึ่งมีข้อบก พร่องปลีกย่อยจากการบันทึกเสียงอีก คือการที่ผู้กำกับไม่ได้คำนึงว่า ผู้พูด ควรอยู่ไกลหรือใกล้ไมโครโฟน บาง ฉากรู้สึกว่าตัวละครอยู่ไกลคนดูน่าจะ ต้องตะโกน เพื่อที่จะให้คนอื่นได้ยิน แต่เสียงที่ได้ยินจริงๆ เป็นเพียงเสียง พูดใกล้หูธรรมดาๆ เหมือนกับเสียง พูดตอน ๆ ที่ได้ยินตลอดทั้งเรื่อง จัง พังดูเขิน ๆ)

ข้อบกพร่องบางข้อที่เด็กกล่าวถึง นั้น เป็นเรื่องของเทคนิค ซึ่งมีปัญหา ทางด้านงบประมาณ และประสพ การณ์ที่อาจเป็นเรื่องสุดวิสัยของผู้ สร้างหนังสือ สิ่งที่อยู่ในวินัจฉัยผู้สร้าง คือเรื่องเกี่ยวกับความคิด

'ข้าวอกนา' เป็นเรื่องที่มีสิ่งน่า คิดหลายข้อ ซึ่งมีประโยชน์มาก หาก แต่ว่าบางครั้งเราอาจสงสัยว่าผู้เขียน

และผู้สร้างต้องการให้เราคิดอย่างนั้น หรือไม่ หรือเราคิดไปเอง

ข้อคิดที่เขาคงจะต้องการให้เรา คิดแน่ ๆ ก็คือปัญหาของ 'ผลผลิตส่วน เกิน' ของทหารสหรัฐ ๆ ที่ทงไว้ใน เมืองไทย โดยเฉพาะการที่เด็กผม แดงกับเด็กผมหยิกผิวหมักจะต้อง เผชิญหน้ากับอคติต่าง ๆ นานา

'เดือน' เป็นลูกครึ่งฝรั่งผิวขาว หน้าตาสวยน่ารัก มีอัชชาติขี้ตลก (ตามคำนิยามของนวนิยายไทย) เชื้อ พังบิดา มารดา (เลี้ยง) เรียนเก่ง และมีลักษณะต่าง ๆ ที่สังคมสรุป เรียกว่า 'เข่า' แต่ก็ยังต้องเผชิญ กับอคติว่า เนื่องจากแม่ของเธอ 'เป็นเมียเช่า' หรือพาร์ตเนอร์ หรือ โสเภณี นิสัยเหล่านี้ต้องอยู่ในสันดาน ซึ่งถูกถ่ายทอดมาตามสายเลือด เมื่อ มีปัญหาเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ นิด ๆ หน่อย ๆ มีชาวบ้านที่กตัญญูมาว่า "นั่นแน่ นิสัยแม่ไหลมาแล้ว"

ส่วน 'ดำ' น้องของเดือน นอก จากจะต้องพบอคติแบบนั้นแล้วยังต้อง พบกับอคติเกี่ยวกับสรีระของตัวเอง

ได้รับรางวัล
กบกระป๋องยอดเยี่ยม
ปี 2516 โดย สิว้า

ด้วย เพราะคนมักจะเอ็นดู 'คนสวย' อย่างออกหน้าออกตาโดยไม่เกรงอกเกรงใจคนที่ 'ไม่สวย' ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เราเห็นได้ทุกวัน ผู้หลักผู้ใหญ่ที่ควรรู้ดีกว่านี้ ยังชอบเอ็นดูเด็กที่น่ารัก และเฉยเมยต่อเด็กที่ไม่สวย โดยไม่เคຍสำนึกเลยว่าคนกำลังสร้างความรู้สึกอย่างไรให้แก่เด็กทั้งสองคน

ยิ่งไปกว่านั้น คำนิยมที่อันตรายมากในการนิยามแต่คนสวย คือการเห็นว่าคนลักษณะ 'เจ้าเงาะ' ต้องเป็นคนน่าเกลียด คำนิยมที่อันตรายเพราะเป็นการมองคนด้วยเปลือกนอกเท่านั้น ไม่เป็นการวัดคุณค่าของคนจาก 'ความเป็นคน' หากนิโกรเป็นคนต่างชาติที่เราไม่ค่อยพบ เราอาจไม่คิดว่าเรอนเป็นปัญหาหนัก แต่ 'ขาวอกนา' ได้แสดงให้เห็นชัดว่าความคิดแบบอันตรายอย่างไร เมื่อลูกของนิโกรต้องอาศัยอยู่ในเมืองไทย

แต่น่าเสียดายที่หนังสือทางออกที่ไม่สู้จะสร้างสรรค์นัก เพราะในที่สุด 'ดำ' ได้ไปอยู่อเมริกาด้วยความช่วยเหลือของหมูนินิโกรอเมริกัน การที่ผู้เขียนเรอนพยายามจบ

ลงด้วยการที่ทุกฝ่ายเข้าใจกันดี เป็นสุขดี ทำให้เกิดความรู้สึกว่าผู้เขียนกำลังสรุปว่า คนไทยต้องอยู่กับคนไทย หรือคนขาวอยู่กับคนไทยได้ แต่คนดำถึงแม้จะเป็นลูกครึ่งไทย แต่จะอยู่เมืองไทยอย่างมีความสุขไม่ได้ ต้องไปอยู่กับคนดำ ที่ไม่แน่ใจคือไม่ทราบว่าผู้เขียนพยายามจะให้เรอนทราบว่า สั้นเป็นสิ่งที่เราทุกคนต้องรับผิดชอบ หรือผู้เขียนเพียงแต่ต้องการจะบอกเราว่า ความจริงเป็นเช่นนั้น ส่วนจะเห็นชอบด้วยหรือไม่ไม่ใช่สิ่งสำคัญ

อีกสิ่งหนึ่งที่ไม่ค่อยจะชัดเจนนัก คือ จุดยืนเกี่ยวกับเชื้อสายกับวงศ์ตระกูล จุดใหญ่จุดหนึ่งของปัญหาต่างๆ ใน 'ขาวอกนา' คือ ออกตัวที่เกิดจากการหลงใหลในตระกูล การพยายาม 'ไม่ทำให้วงศ์ตระกูลเสียชื่อเสียง' แต่เมื่อได้แล้วเราไม่แน่ใจว่าผู้เขียนและผู้สร้างมเจตนาที่จะให้เราคิดอย่างไร เพราะตัวละครเป็นคนที่แสนจะติดตามมาตรฐานของนวนิยาย 'เดอน' เป็นคนแคเลิซซึ่งรักพ่อแม่และ 'จะไม่ทำให้เสียชื่อเสียง

วงศ์ตระกูลของคุณพ่อ' และคุณแม่ (เลียง) ของ 'เดอน' เป็นคนที่กลมอามรณ์ได้อย่างผิดธรรมชาติมาก ซึ่งก็กระทบาทติดตามแนวนวนิยายธรรมดาๆ เช่นกัน

สีฟ้า กับเป๊ยก โปสเตอร์ ไม่ได้มอะไรที่จะให้เราเชื่อว่ากำลังประชดนวนิยายเช่นว่านี้ เราจึงต้องสรุปว่าผู้สร้างทั้งสองชนชั้นในบทบาทของ 'เดอน' กับแม่ของเธอ ซึ่งหมายความว่าชนชั้นในการที่ 'เดอน' หวังไขข้อสงสัยวงศ์ตระกูล ทั้ง ๆ ที่อกติเกี่ยวกับเชื้อสาย การถ่ายทอดต้นตอทางสายเลือด การถ่ายทอดความ 'น่าเกลียด' ทางผิวดำ และการเห็นความสำคัญทางเชื้อสายเป็นต้นเหตุใหญ่ของปัญหาของ 'ดำ' กับ 'เดอน'

ทางด้านเทคนิคการสร้างหนังสือมีหลายตอนที่ทำได้ดีมาก เช่น ตอนที่ 'ดำ' เม่า มีการพูดกับตัวละครอื่นๆ โดยที่เราไม่จำเป็นต้องได้ยินเสียงพูดแม่แต่คำเดียว เพียงแต่ดูปากคนพูดก็พอจะรู้ว่าเขาพูดอะไรกัน ซึ่งเป็น การให้เกียรติกันดู ชนิดที่ไม่ค่อยจะพบในหนังสือไทย หาก เป๊ยก โปสเตอร์ จะรู้จักย่อความบ้าง และหากมีการคลายความขัดแย้งภายในเนื้อเรื่องที่ได้กล่าวถึงแล้ว หนังสือเรื่องนี้จะเป็นหนังสือที่ดพอสสมควรทีเดียว □

ไมตรี อิงภากรณ์

เกร็ดหนึ่ง

ขาวอกนา: เดอะ อเมริกัน เซอร์พลัส (The American Surplus)/ โดย สีฟ้า/ เป๊ยก โปสเตอร์ กำกับ/ อุ่น ประศาสน์วันฉฉัย อำนวยการแสดง/ บุปผารัตน์ ช่อเพชร อแทนสุริยา แสดงนำ/ ประมาณ ๑๕๕ นาที

เป็นอย่างไบบ้าง อวีไม่ได้เขียนลงมานานแล้ว ได้
ยื่นข่าวว่าบ้านล่อถูกเผา ถูกกระแทบเมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่แรกอวี
ไม่เชื่ออะ เพราะเรามั่นคนไทยด้วยกัน คงไม่ถึงกับทำกัน
ขนาดนั้น อย่างมากก็ขี้ดกันอย่างที่พวกล่อขุดบ้านอวีกับ
บ้านหอม แต่พวกเขารายงานมาทอวว่าจริงนหว่า บ้าน
ล่อถูกพวกเก่าของอวีกระแทบแบนไปเลย

อวีเคยบอกล่อแล้วว่า อย่ารียากเป็นนายก ล็อกก็ไม่
เคยยอมเชื่ออวี หว่าอวีนั้นหวังอำนาจไว้คนเดียว อวีไม่ได้
หวัง ว่าไปแล้วตอนนั้นอวีทำรัฐประหารหอมก็ได้ แล้ว
ขึ้นเป็นนายกเสียเอง ก็นั่นเรื่อง ไม่ต้องคอยหอมออกจาก
งาน แต่อวีกลัวว่าการเป็นนายกนั้นยากฉิบหาย เดียวคนนั้น
จะเอาอย่างนั้น เดียวคนนั้นจะเอาอย่างนั้น ยิ่งฉิบหาย

อวีว่าล่อมันสนิททอวะ อะ ล่อมันไปได้อะไร อวีฟัง
เทปเวลาล่อพูดในรัฐสภา อวียังนึกอยู่ในใจ ว่าถ้าอวีอยู่
ต่อ แล้วอวีพูดได้อย่างล่อพูด มีหวังได้เสียงจมไปเลย ล่อ
มันเก่ง พูดขาวเป็นคำ คำเป็นขาว

ล่อขอเงินแผ่นดินไปหาเสียง ก็บอกว่าไปช่วยคนจน
ใครจะไปเลี้ยงล่อได้ ถ้าเลี้ยงก็เท่ากับว่าคนนั้นมันไม่รักคน
จน ก็จึงกินเท่านั้นเอง ไอ้พวกพรรคประชาธิปัตย์มัน
แพ้ล่อก็ตรงนั้นเอง มันได้แต่คำทำเดี๋ยว มันพูดอย่างล่อ
ไม่เป็นกัน

วันก่อนไอ้พวกสังคมนิยมบอกว่าให้ล่อไล่ฐานทัพ
ไอ้กันออก ล็อกก็บอกว่าไล่แล้ว แต่ของเวลาหน่อย ถ้าไม่
ไปล่อจะนำประชาชนเข้าปล้นฐานทัพเอง ล่อเล่นพูดอย่าง
นั้น ไอ้พวกบ้านนักตกมาตายเท่านั้นเอง เก่งจริง ๆ อะ ขอชม

อย่าตกใจไปเลย วิสัยอวีเขียนถึงล่อคราวนี้ ไม่ได้เขียน
มาชมล่อทำเดี๋ยว อวีตั้งใจเขียนมาบอกล่อด้วยว่า ล็อกกำลัง
จะพัง แต่ก่อนทจะบอกว่าทำไมล่อถึงกำลังจะพัง อวีขอชม
อีกทว่าล่อนั้นกะล่อนมาได้แค่นั้น นานเท่านั้น อวีว่าแจ่มมาก
แต่อวีรู้งตรงแต่นั้นว่าล่อนั้นนะไม่มีกำลังอย่างแท้จริง ล่ออยู่
ได้ก็เพราะไอ้กลุ่มพวกอวีเก่า ๆ ใน สปท. มันไม่รู้อะไร
ใครซนมันงั้น

พวกอวีที่เบียดเบียนเขาไม่ไว้ใจล่อสักคน ก็เหมือน
กับล่อนั้นแหละ ที่ไม่ไว้ใจพวกอวี เขาเขย่าล่อมาหลาย
เดือนแล้ว ล็อกก็ไม่ยอมลงพวกเขาเสียที ทนฉิบหายคนอะไร

ก็ไม่มี
อวีว่าล่อตัดสินใจไปบักกั ก็เพราะล่อรู้ว่ากำลังจะไป
จตุรัส ๕๖

ไม่ไหวซะใหม่วะ หาเสียงกับเม้าอีกแล้ว แต่เม้าของล่อ
ทำอะไรพวกอวีไม่ได้หรอก พวกมันน้อยยอกได้ตำแหน่งกัน
ทั้งนั้น มาเดเขาก็อยากเป็นนายก พวกอวีเก่าก็ทนพวกล่อ
ไม่ไหว

ไอ้พวกซ่านนั้นนะ ว่ากันจริงๆ แล้ว อวีไม่กลัวมัน
เท่าไรหรอก ปากหมากันไปเท่านั้น ไปไม่ได้ก็น่าหรอก
แต่พวกล่อนั้นซิ พวกอวีเขากลัวว่าพอลอได้ทเมือไรก็จะ
พันเขาทันที เหมือนที่เคยทำกับอวีมา อวีรู้ว่ามาดักเข่า
ล่อ พวกที่เคยเป็นพวกอวีเก่าก็เข่าล่อ ถ้าอวีเป็นล่อก็จน
ปัญญาเหมือนกันวะ

พวกถนนวิทย์มันส่งรายงานมาท่น พวกไอ้กันที่ทนก็ส่ง
ไปให้พวกรัฐบาลมันดู วันก่อนอวีกินข้าวกับรองนายก ๆ
เขาบอกว่า พวกไอ้กันที่กรุงเทพฯ มันพันกันทว่าล่อพัง
แห่ง ๆ ทกคนที่ถนนวิทย์เขาบอกว่าล่อมันไม่ม่นายาหรอก
ไม่มาดักกฤษณ์ชดล่อแน่ เป็นอวีนะอวีไม่เอาแน่ตำแหน่ง
นายก ๆ ถ้าไม่มรถั่งไม่มกองพลหนึ่ง

อวีบอกบุญชูตอนที่เขามาหาท่อนเลอกตั้งว่า ตามใจนา
จะเล่นการเมองก็เล่น ไม่มีใครห้ามได้ แต่อวีเตือนว่า
เหตุการณ์มันเปลี่ยนแปลงเร็วควรจจะรอดูก่อน เขาไม่เชื่ออวี
อวีก็ไม่ว่าอะไร บุญชูนั้นพวกอวีเก๋ามันก็ไม่ค่อยจะชอบนัก

บอกจริงๆ อะ ไม่รู้อะไรช่วยล่อขงเงิง อวีจะลองเขียน
จดหมายล่งมาดักกับกฤษณ์ชด ว่าล่งขงเงิงเรามั่นก็คนไทย
ด้วยกัน อย่าล่งกับไลยงกันบ้านช่องพังพินาศเลยวะ ว่าไป
แล้วพวกมันไม่ทำรัฐประหารเหมือนเก่าก่อน อวีจำได้
เมื่อก่อนนั้นจะทำรัฐประหารกันที่เอารถล่งไปต่งสองสามคัน
ส่งคนไปตะโกนเรียกพรรคพวกให้ออกนอกประเทศ แต่
เดี๋ยวมันไม่เหมือนเดิม

คิดถึงล่อ

ตุ ณ ไทเป

พบกับ 'รัฐ' สัปดาห์วิจารณ์ ทุกวันอังคาร

รายงานจากนครพนม:
ปากช่องนาคทรายอีกแห่ง

บทความพิเศษ
การวิจัยของ U.S.A.
เบื้องหลังความพ่ายแพ้ในอินโดจีน

เผยแหล่งยิงซีปนาวุธ
ข้ามทวีปในเชียงใหม่

ตึกฤทธิ์เป็นโง่ดินเตี้ยม
ในเชียงใหม่หรือไหม

ตระกูล เซ กุวาร่า
ยังไม่เลิกยุ่งการเมือง

หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
ที่กล้ากระแทกแก่นแท้ของข่าว
เพื่อทำทนายสั่งจะอย่างไร

หนังสือสารคดีประเทืองปัญญา

• ไตเจสท์ •

หนังสือสารคดีรายเดือน ๐ สาระสากลเพื่อคนทุกวัย

สำหรับผู้ใฝ่หาความรู้ที่มีประโยชน์ต่อชีวิต

วางตลาดทุกต้นเดือน

ราคา ๑๐ บาท